



Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SLÆGTSBOG
OVER
ESBEN-SLÆGTEN

AF
SØREN M. NYGAARD

SLÆGTSBOG
OVER
ESBEN-SLÆGTEN

SLÆGTSBOG
OVER
ESBEN-SLÆGTEN

Af
SØREN M. NYGAARD

1974

FORORD

Baggrunden for fremstilling af denne slægtsbog over »Esben slægten« er et gammelt ønske om at få oplysninger om den store »Esben slægt«s ophav. Fremskaffelse af disse oplysninger blev allerede påbegyndt for ca. 70 år siden af højesteretssagfører J. K. Larsen, »Snd. Rottrup«, der ikke nåede at få den fuldført inden sin død. Disse fremskaffede oplysninger blev senere overgivet til min broder, entreprenør Anders Peter Nygaard, f. Pedersen Tylstrup, for 25 år siden. Min broder fremskaffede yderligere oplysninger, men nåede heller ikke få den fuldført inden sin død. Det blev så overladt til mig at fuldføre slægtsbogen, som nu er afsluttet. Jeg har ved siden af den oprindelige slægtsbog forsøgt at give en beskrivelse af slægtens levevilkår og bedrifter samt en beskrivelse af Ulsted sogns udvikling. Jeg har foruden de nævnte oplysninger fundet mange gode oplysninger i Historisk Samfundets årbøger. Fra ca. år 1900 til år 1974 stammer mange af mine oplysninger fra egne oplevelser. Jeg vil nok mene, at en anden med mere vidsyn over udviklingen fra 1900 til 1974 ville have beskrevet udviklingen mere fyldestgørende end jeg, men mener, at de oplysninger, jeg har fremført, giver et indblik af slægten og sognet, ja, hele samfundets udvikling. Der har været meget arbejde med at få alle disse oplysninger fremskaffet (men interessant), særligt med alle fødselsdage og årstal, og at der helt har kunnet undgås enkelte fejl, er vel ikke let, men jeg beklager enkelte fejl. Slægtsbogen er lavet sådan, at der er plads til mange år fremover at videreføre efterkommende slægter. Der er også plads til selv at oplyse til kommende slægter særlige oplysninger om vedkommendes bedrifter, eftermæle m. v.

Til slut vil jeg takke alle dem, som har været mig behjælpelig med oplysninger.

Ø. Hassing, den 15. oktober 1974.

Med venlig hilsen
Søren M. Nygaard, f. Pedersen.

Først en beskrivelse over Ulsted sogns tilblivelse og de levevilkår, Esben-slægten har levet under, hvis slægt kan føres tilbage til år 1530, og som har præget sognets udvikling op gennem årene til år 1974.

I stenalderhavets tid var Ulsted en lille ø, idet Kattegat og Limfjorden gik helt op til Lundebakken, Gjeraadalen var en fjord, og et bredt fladevande skilte Ulsted fra Øster Hassing øen. Ved Nordjyllands landhævning vel før 5-6000 år siden kom sognets lavtliggende dele til syne, og nogle af højlandets beboere flyttede her ned. Landskabet mellem Ulsted og havet er meget ejendommeligt. Det består af mange rækker parallelle, i nord og syd gående, rimmer: det er stenalderhavets revler, Ulsted Rimme, Sorimmen, Galtrimmen, Melholts Rimme, Mikkels Rimme m. fl. og mellem rimmerne finder man låerne som dopper, der her på egnen kaldes sige eller grene. På disse rimmer slog de skindklædte stenalderfolk sig ned og ernærede sig ved jagt i skovene, østersskrabning i hav og fjorde og fiskeriet i låerne, men sidst i stenalderen begyndte de at lægge sig efter kornavl. Ved den tid vel o. 2.000 år før Kristi fødsel, eller måske først i bronzealderen, ingen ved hvornår det var, sognets faste bebyggelse, Ulsted by opstod.

Det var den gang, da høvdingen Ulv eller Ulf hittede på at rydde skov og opførte en gård der, hvor byen ligger nu. Måske lå den der, hvor den store tredelte selvejergård Elgaard-Sognefogedgaard og der, hvor Vesterbroen senere var, men ingen ved det. Som rimeligt var, kaldte man stedet Ulsted, det vil sige Ulvs Boplads, og i mange år var det sognets eneste bebyggelse. Ulv og hans sønner og deres nærmeste efterkommere var selvejerbønder. Der opstod senere nogle enkelte bebyggelser, men det var først ved år 700-800, der kom mere gang i bebyggelsen. Da bonden Geti udvandrede fra byen og slog sig ned i de store skove, som da dækkede det meste af sognet. Geti ryddede skov og opførte først sin gård »Gjettrup«, og han og hans sønner og svigersønner tilegnede sig skovlandet helt ud til havet, og de og deres efterkommere anlagde en række bebyggelser, der næsten alle bærer skovnavnene Rottrup-Langtved o. s. v. Efterhånden blev Ulsteds folk fæstere under konge-, adel- og gejstlighed.

I 1519 var der endnu tre selvejergårde, Elgaarden, Mellem og Vester Sønderlund. Kronen havde to gårde, Øster Gjettrup og en gård i byen og et boelssted. De tre fjerde parter af sognet ejede gejstligheden, Børglum Bispestol, Vor Frue Kloster i Aalborg, Vitskøl Kloster, Hundslunds Kloster. De tre selvejergårde var så uheldige i, at de i lighed med de andre Ulsted mænd holdt på den forkerte hest i Klemensfejden 1534, efter fejden konfiskerede kongen deres gårde, og de kom til at være fæster under kronen. Bønderne gav i leje af deres ejendomme forskellige ydelser: Landgilde, hoveriarbejde og ægtkørsel. Landgilden var oprindelig 1 td. korn pr. td. hartkorn, altså 12 td. for en helgård. Der svaredes også en afgift, der kaldtes gæsterihavren til at fodre ejerens heste, når han gæstede egnen. Foruden ydelserne til herskabet, skulle bønderne give korntiende til kirke og konge og kvægtiende, høstoffer til præsten, samt en mængde næsten årlige ekstra skatter, kopskat, kvægskat, ildskat og folkeskat. Ja, når de første enevolds-konger skulle have en datter gift, måtte de yde »pressesseusstyr«, det vil sige udstyr eller medgift. Gårdene Elgaard, Buksted, Søndergaard, Broen, Elsnab, Rottrup, Langtved og Vadsholt skulle gøre hoveriarbejde på Vraa, medens andre, som Sønderlundsgaardene, Lunden, Melholt, Bastbjerg, Gravholt og Skoven, var hoveripligtig til Gjettrup.

1796 skulle Christen Pedersen i byens største gård (dyrlægegården) holde en eng på 1 td. land ved Milbakken og 5 td. land agerjord i Vraa mark, og samme år var Gravholts hoveri til Gjettrup 12 pløjedage, 36 spandage og 109 gangdage. Bønderne skulle pløje, så og høste hovedgårdens marker, slå og hjemkøre hø og korn, skære og hjemkøre tørv, samt holde visse favne grøft, dige, vej og risgårder m. m. Endvidere skulle de forrette ægtkørsel, som regel 2 længere og flere kortere køreture med hovedgårdens handelsvarer med forpagtere, forvalter eller ridefogder. De små ikke kørende husmænd ydede 1-2 rigsdaler i huspenge og forrettede nogle gangdage oppe på gården. Det var tvært at gøre hoveri på 2-3 mil bortliggende Vraa, og efterhånden fik mange af fæsterne lov til at afløse hoveripligten med en sum penge, som regel 3-4 rigsdaler pr. td. hartkorn. Man kom også efterhånden ind på at afløse det meste af landgilden med penge. Det var ringe og hårde kår, vore stamfædre levede under. Landbruget blev drevet meget primitivt. Man såede som regel kun 3 skæpper korn i en td. land, og høsten var 3 fold, højst 4 fold. Redskaberne var usle, og besætningen simpel.

Hestene nogle små pilliker, og køerne var også små og magre. En slagteko vejede kun 250 til 300 pund. Der skulle en god ko til at at give 8-900 pund mælk og 40-45 pund smør årligt. Svinene var nogle langbenede lodne krabater, som tog det meste af føden i skovene. Der skulle i forhold til skovens størrelse afgives svin til ejerne af skoven (hovedgodset).

Man forstår, at de almindelige fæstebønder ikke spandt guld ved at drive landbrug. Brød, mælk og vælling var dagens faste og vigtigste spiser, og ting som fisk og kød kom kun sjældent på de fattigstes bord. De var tilfreds, dersom de kunne spise sig mætte hver dag. Man lagde ikke sine skillinger hos købmanden, thi al føden fik man af gårdens produkter, ligeledes hør og uld til tøj, og det eneste, der måtte købes, var salt og tjære. De tre svenske krige i tidsrummet 1627—1660, hvor Jylland hver gang var besat af svenskerne, som foretog udplyndringer af bønderne, bevirkede, at mange ejendomme kom til at stå øde på grund af, at nogle var døde og mange ikke kunne svare de pålagte skatter og afgifter. Så man kunne forstå, at der var forfærdelige tilstande.

1660 indførte Frederik den tredie enevælden, og da han manglede penge, befalede han i 1661, at der skulle opsættes en fortegnelse over alle landets ejendomme med ejerens og fæsternes navne, hartkorn, udsæd, landgilde m. m. 1662 kom så den første matrikel, som allerede 1664 afløstes af den såkaldte landgildematrikel, der dog heller ikke var tilfredsstillende. Den afløstes i 1688 af Christian den Femtes matrikel, der først 1844 erstattedes af den nye matrikel, som igen 1925 afløstes af den første »vurdering til ejendomsskyld«. Disse forarbejder findes i de gamle markbøger og giver os et udmærket indtryk af landbrugets tilstand i de dage. For Jyllands vedkommende regnes der gennemsnitlig $7\frac{3}{4}$ td. land pr. td. hartkorn, for Ulsted sogn dog kun $5\frac{2}{3}$. Eng til 24 læs hø 1 ha, fælles til 24 kreaturers græsning 1 td. ha. og skov til 32 svins olden 1 td. ha. Ulsted by havde i året 1682 466 tønder land under plov og sattes til 82 td. hartkorn. For hele sognet var tallene 1125 td. land under plov og ansat til 197 td. hartkorn. Men de opdyrkede arealer var kun godt en ottendedel af hele sognet. Resten var skov, hede, kær og mose.

Fra året 1700—1750 nedsank bønderne i usle kår, samtidig med at herremændenes magt over dem voksede, men de stridbare vendelboer blev aldrig herremændenes slaver i så høj grad som fæsterne på øerne, og selv i den største fornedrelses periode satte de sig

tappert op mod godsejere, ridefogeder og forvaltere, hvis de mente sig forurettet. Det fortæller tingbøgerne.

Herremændenes og gejstlighedens magtmisbrug over bønderne førte til, at statsmagten så sig nødsagen til at komme bønderne til hjælp, som førte til stavnsbåndets ophævelse 1788. Herremændenes magt over bønderne blev derved brudt, og det førte til en begyndende forbedring af bøndernes økonomiske kår.

Som før fortalt hørte hele Ulsted sogn til Vraa, men den 28. marts solgte Mariane Dorthea Trappaud, enkegrevinde Holck, for 117.000 rigsdaler, det såkaldte »Gjettrup Gods«, det vil sige Ulsted sogn, Staa by, samt en del ejendomme i Øster og Vester Hassing sogne, 457 td. hartkorn i alt, til forpagter på Vraa Søren Wilken og gods-ejer Ulrich Chr. von Schmidten til Urup, som straks efter lod købet overgå til major J. C. Schuchard på Nøragergaard og amtsforvalter i Viborg, Michal Bondewald Gjørup, der straks gik i gang med at slagte godset. De nye købere ønskede at lave penge, og derfor skulle godset udskiftes, og bønderne købe deres ejendomme til selveje, helst så snart som muligt.

I løbet af sommeren 1798 blev Ulsted bymarker opmålt, og en delingsplan blev foretaget, men udskiftningen varede 7-8 år og gav anledning til stor strid og uenighed dels mellem godsejerne og bønderne, dels mellem bønderne indbyrdes.

Der blev foretaget mange udflytninger af gårde i byen. Følgende: Mellem Sønderlund, V. Sønderlund, Sønder Buxti, Nøre Buxti, Haven, Teglgaarden, Bredheden, Vejgaarden, Bovet, Vesterbroen og Poul Rasmussens gård. Udflytningen vakte stor utilfredshed samt kiv blandt fæsterne, særligt hos gårdmændene, der ifølge ministeriel forordning skulle afgive jord til byens husmænd. De skulle aflevere 59 td. land. Denne store udstykning og udflytning fra byen bevirkede, at en hurtig opløsning af landbruget i Ulsted sogn fandt sted.

Som før nævnt var Ulsted sogn i gamle dage opfyldt af vældige skove. En stor skov strakte sig i 1500 tallet gennem sognets nordlige dele af Hyllen og Snørholt ud mod Kattegat, hvor den stod i forbindelse med skovene norden og vesten om Hov, og en anden skov gik fra Elsnab over Lundebakken, Broktved og Mosen til Hals Nørreskov og Mellerskoven sydvest for Hov. Mellem disse skove var der syd og nordgående mindre skovbælter ved Krabbesbro og Rønholt. Skovene tilhørte ikke bønderne, men deres herskaber, dog

havde de lov til at lade deres svin søge føde i skovene, og man beregnede disses størrelse efter antal oldensvin, de kunne føde. Men man kan godt regne med, at svinenes antal i skattelisterne altid blev lavt ansatte, eftersom skovene var et skatteobjekt, thi hvem ønskede vel at bøsse mere end højst nødvendigt til kongens altid slunkne kasse, det være sig bonden eller herremanden. Om skovene ved Rottrup og Gjettrup siger Vitskøl-Klosters jordebog af 1552 »en bærer Olden, da er han god for 150 Svin og ikke mere, som Per Jensen i Rottrup er Fogde over, samme Skov, med disse Klosters Tjenere, Jens Smed i Gjettrup, Mattis Jensen i Vadsholt og Jep Jensen i Nejsig, haver Grangiveligen forfaret og overset og sagt for mig (Klosterets Abbe Anders Andersen) paa Kongelig Majestæts vegne«. Samtidig var Niels Mikkelsen i Søndergaard foged over Melholt skov, der 1579 stod til 100 svins olden. Skellet mellem Hov og Melholt gik gennem denne skov, og gennem århundreder var der strid mellem de to byers beboere om græsning og skovhug. (Til Melholt hørte 3 bundgarnstader, om dem var det også strid med hovboerne). Skoven Ulstedlund opgives 1613 til 24 svins olden. Til Tobiasgaarden hørte en lille skov på 2 svin. Der var jævnlig ballade med beboerne, som måtte bøde til lensmandens kasse for ulovlig skovhug i kronens skove. 1612 gav Søren Pedersen i Ulsted 4 rigsdaler for nogen små hug, han havde hugget i Hals skov, og for en ægt han havde sat overhørig. Christen Thomsen i Dyrlæggaarden var særlig uheldig. I 1608 gav han en, og 1611 2 rigsdaler for ulovlig hug, og 1613 gav han 3 mark for et »jiggetræ«, han ulovlig havde taget i Halsskov, og i 1615 fik han atter bøde.

Efter at Ulsted i 1629 var kommet under Vraa, blev det ikke bedre, gang på gang stævnedes fru Ida Lindenovs skovfogederne og bønderne for skovtyveri. For øvrigt betragtede folk ikke ulovligt skovhug som tyveri. (Åh hvad søen i sølle pej). Lige så lidt som melboerne og hovboerne anså det for uret at tage imod det strandingsgods, havet skænkede dem. Under den tyske besættelse i 1627—1629 og de svenskes besættelse 1644—1645 og 1658—1659 fik Kjær herreds skove deres store knæk. Den 8. oktober 1627 blev Aalborg indtaget af Wallenssteins soldater, og kort efter blev Hauptmann Lamollys ryttere indkvarteret i Ulsted, og de var ret hårde mod beboerne. De byggede et par skanser ved Sundby og fuldførte Hals gamle skanse, der var påbegyndt et par år før. Til disse befæstningsarbejder brugte de hundreder af træer, desuden skovede

de løs til brændsel, hus og vogntømmer. Således vidnede Jens Nielsen, Ane Svendsdatters søn i Rottrup 28. marts 1637 på tinge, at rytterne havde taget en mængde træer i Rottrup skov til en staldbygning til deres heste.

17. januar 1644 og 9. september 1657 blev Aalborg erobret af de svenske tropper, som begge gange holdt egnen besat i måneder, og det gik hver gang slemt ud over skovene, hvor der blev hugget træer i tusindvis. Også beboerne forsynede sig godt, men de skød gerne skylden på de fæle svenskere. 1636 stævnedes Jørgen Jørgensen i Broen, skovfoged over Rønholt skov, Simon Kjeldsen og Per Simonsen i Ulsted, og Tolle Laursen i Søndergaard, fordi de havde hugget et læs ris. Året efter var Svend Jørgensen og Niels Laursen på Rimmeren i retten for 10 læs elleris, en liden grøn bøg og 3 læs egegrene, taget i Rønholt skov. 8. januar 1647 var Lars Skræder i Ulsted, og andre folk i Ulsted stævnet for at have taget 4 bøger, men de anklagede påstod, at hugget var sket efter befaling af »Lyttenanten« på Vraa. Han havde ladet fælde 1 bøg i Ulstedlund, og 7 ege i Rønholt skov til to rustvogne. Nør Jens Pedersen Elgaard havde hugget 3 ege til rytternes stald, som lå i hans hus, og Jørgen i Broen havde taget 3 ege i Rønholt skov, alt på svenskernes befaling.

Senere opgaves der, at der var hugget 80 ege og 18 bøger i Rønholt skov, og 80 bøger i Ulstedlund skov. Kresten Knudsen vidnede, at meget mere var hugget i fjendens tid, som han ikke vide at gøre Redsche for, formedelst han ikke kunne, ej heller turde, komme i skoven. Niels Lauridsen og Gunde Lauritsen vidnede, at der var hugget mangfoldige træer i deres skovpartier fra Gravholt og vester på. Alle de tiltalte gav svenskerne skylden for den ulovlige skovhug, men når de to bønder Lars Nielsen i Rottrup 27. september 1653 var stævnet for skovhug, må det have været for egen regning, da svenskerne var væk for flere år siden. Også under besættelsen 1657—1659 led skoven meget. Et skovsyn fra 1661 giver os en del gamle stednavne. Niels Sørensen, skovfoged over Rønholt skov, Peder Krestesen, skovfoged over Melholt skov, og Kjeld Simonsen, foged over Gjettrup skov til Rottrup melder alle om skovhugst. Folks kreaturer, oldsvinene og den store bestand af hjorte, rådyr og vildsvin var også slemme ved skovene. Vildtet måtte bønderne ikke røre, de måtte jage dyrene væk fra deres marker, men ikke skyde dem. De talrige ulve dannede dog en undtagelse, og ifølge kongelig forordning af 8. december 1688 skulle herredsfogden betale den

heldige skytte 4 rigsdaler for hver voksen ulv, og 1 rdl. for en unge. 1783 skød Hans Smed i Ulsted en ulv, som menes at være sidste ulv skudt i Ulsted.

Syd for Ulsted by skyder Lundebakken sig som et forbjerg ud i de lavtliggende strækninger, der danner sognets sydlige og østlige del. Disse strækninger bestod af kær, heder og rimmer og er nu opdyrket, men engang rullede stenalderhavets bølger hen over dem og brødes med Lundebakkens skrænter, dels på bakkens top, synlige i milevid omkreds, og dels på dens skrænter ligger en halv snes gårde, som kaldes Ulstedlund. Lundegaardene eller blot Lunden. I de gamle matrikler lokaliseredes disse navne nærmere, således at matr. 21, Karl Munks gård, kaldes Ulstedlund, matr. 25 kaldes Store Sønderlund eller Sønder Lunden, og de øvrige gårde blot Lunden. Men allerede længe før den tid brugtes navnene som nutildags i flæng. »Han bor oppe i Lundene« siger man længere østpå. I middelalderen var såvel bakken som lavlandet dækket med skov, og et gammelt sagn beretter, at egebjælkerne i Ulsted kirke er huggede i slugten »Døll« sønden kirken. Så sent som o. år 1600 lå der sydøst for Ulsted kirke en skov på 15-20 tdr. land, den hed Ulstedlund. Alle disse Lundegaarde har været beboede af folk fra Esben slægten gennem tiderne. For første gang vi hører Ulstedlund omtalt er 1406, thi nævnte år skænkede fru Inger Jensdatter noget gods i Kjær herred til Vor Frue kloster i Aalborg som sjælegave for sin afdøde mand Mikkell Krabbe. For Ulsted sogns vedkommende bestod godset af 4 gårde samt skoven Ulstedlund, der fra Arilds tid hørte til Tobiasens gård i Lunden. Krabbes-slægtens gods i Ulsted har vel bl. a. omfattet Ulstedlundgaardene og Krabbesbro. Elsnab er en gammel jordegen gård, hvor der i middelalderen boede »bønder«, d. v. s. selvejere. Den sidste »bonde« på Elsnab gav sig, sagtens på grund af økonomiske vanskeligheder, kort før 1400 ind under Børglum kloster og blev fæster. Da, som ovenfor sagt, Vor Frue kloster i 1406 kom i besiddelse af krabbernes gods, opstod der snart skelstridigheder mellem de to mægtige klostre og deres bønder i Ulstedlund og Elsnab. Herom beretter følgende tingvidner fra Vor Frue kloster arkiv. 1440. Morten Spangs provst i Viborgs brev, at han andet godt folk haver overværet og set, hvorledes sognemændene haver udvist skel imellem Ulstedlund og Børglum klostres ejendom, og hvad fornævnte sognemænd haver vidnet på. Ved reformationen 1536 inddrog kirkegodset, og kronen, som 1519 kun ejede een gård i Ulsted by og

den ene af Gjettrup-gårdene, kom nu i besiddelse af Elsnab og Lunden. Vitskjøl klostets gods, d. e. nordre ejerlav, Ulsted, Melholt samt det øvrige gejstlige gods i sognet. Efterhånden afhændede kronen atter godset til forskellige verdslige herrer. Den 11.-8.-1573 solgtes Elsnab m. m. til Otto Banner på Asdal, som ved samme lejlighed købte Gandrupgaard og 2 mindre gårde i Gandrup. Hverken Ulstedlund (matr. 21), Elsnab eller Gandrupgaard nævnes i lensregnskabet 1562 blandt kronens gods — og disse gårde har vel været bortfæstede til Otto Banner. 1658 hørte 3 gårde til Næs (Lindenberg). Den 30.-11.-1579 solgte kronen Ulsted sogns nordlige del til Henrik Gyldenstjerne til Aagaard og Vraa, og den 4.-8.-1626 købte Hans Lindenov til Hundslund (Dronninglund), som nu ejede Gjettrup og Vraa, resten af kronens gods i Ulsted sogn. Dette gods var det meste af byen samt Lunden, Langtved og Nør Bastbjerg. Hans Lindenov ejede nu hele Ulsted sogn med undtagelse af Elsnab, Ulstedlund, Sønderheden, Vester Møllegaard samt nogle enkelte huse i byen, men dette spredte gods købtes efterhånden af hans efterfølgere, så datterdatteren fru Kristine Beck o. 1700 var eneherre i sognet. Ulstedlund og Sønderlund hørte til Vraa, men de fleste under Gjettrup gods, de øvrige Lundegaarde til Gjettrup, Snd. Bastbjerg og Elsnab til Vraa. Nør Bastbjerg derimod til Gjettrup. Ulstedlund (Karl Munck gård) var gennem århundreder den betydeligste ejendom i Lunden. Det er formentlig den gård, som i 1599 tilhørte Knud Rud på Vedbygaard. 1633—46 ejedes gården af Jørgen Grubbe, og 1660 af Jørgen Seefeldt på Næs (Lindenberg) efter hvis død kreditorerne splittede hans gods. 1670 solgte Gregers Gad, der kaldtes »af Gjørlev« (han var vel ridefoged) Ulstedlund til Peder Munck, som var ridefoged til Vraa og fæster af Gjettrup. Peder Munks børn solgte gården 1685 til Albert Bille på Langholt. 14.-5. solgte Albert Bille Langholt med bøndergårde til Peder Rodsten på Snd. Elkær, som 1689 solgte sine godser i Kjær herred til fru Kirstine Beck til Vraa, der i forvejen ejede næsten hele Ulsted sogn. Som omtalt købte Peder Munck 1670 Ulstedlund af Gregers Gad, der kaldtes »af Gjorslev«. Peder Munks slægt kan føres tilbage til år 1542. Var af den adelige, vinranke Munk'ers slægt og stammede fra Hardsyssel, hvor familien ejede Øgelstrup, Staby Kjærsgaard og flere gårde. I 1542 gav abbeden på Tvis kloster i Vemb sogn, og samme år gav kronen Peder Munck brev på, at han måtte få gården i fæste efter faderens død. 1559, 1591 og 1599 nævnes en Christen Skrivers

som toged på Vosborg, og 27.-3.-1591 solgte Christen Munk på Øgelstrup to boel, Bavnbæk og Stolholt, til Predbjørn Gyldenstjerne, der i 1568 havde fulgt sin fader som ejer af Vosborg, og som år 1600 købte Vraa og Vitskøl klostres gods i Ulsted. Denne Christen Munk på Øgelstrup er uden tvivl identisk med Christen Skriver og søn af Peder Christensen Munk på Skærumgaard, og o. 1600 blev han ridefoged over sin herres gods i Ulsted sogn: — thi under en skelstrid mellem Gjettrup og Klitgaard fortalte gamle Knud Pedersen i Gjettrup skov, at »han som ung var kommen af Harsyssel med salig Christen Munk«. Christen Munk var gift 1. gang med en datter af adelsmand Pors Nielsen Byrjalsen fra Kastrup i Rinds herred, og som ældre ægtede han den rige borgmester i Aalborg Frederik Christensens enke, Margrethe Jørgensdatter. Af 1. ægteskab kender vi sønnerne Johan Munk, der blev borger i Aalborg, og Peder Munk, som efter faderens død o. 1627 blev ridefoged på Gjettrup. På Peder Munks tid bestod Gjettrup af to gårde, Vester Gjettrup, som indtil 1536 havde tilhørt Vitskøl kloster, og Øster Gjettrup, der altid havde været i kronens eje. O. 1650 fæstede Peder Munk også Øster Gjettrup, og herefter var Gjettrup kun en ejendom. Han var som før nævnt ridefoged til Vraa. Han var en dygtig og anset mand, men meget stridbar og retshaverisk som de Rinds herreds knaber, han på sin moders side stammede fra, trofast mod sine venner, hvem han støttede med råd og dåd, men hård og uforsonlig imod dem, han havde fået noget imod: det beretter de gamle tingbøger meget om, thi næsten hveranden tingdag var han på herredstinget, enten personlig eller ved fuldmægtig, for han havde næsten altid processer løbende. Mangfoldige gange optræder han som »stokkemand« og undertiden som dommer i herredsfogdens fravær. Når vendelboerne mødte i Sundby for at forsvare hjemstavnen mod landets fjender, var Peder altid med, og så sent som den 15. og 16. august 1659, da han var en mand på 60 år, var han med andre gæve bønder fra omegnen, i Hals for at hjælpe den tapre major Anders Laurridsen med at forhindre svenskerne i at tage Skansen. Han havde ikke været ridefoged ret længe, før Ulsted bønder klagede over hans embedsførelse; men på tinge tog han 24 gode mænds vidnesbyrd på, at »han havde holdt bønderne ved ret og skel og ikke heller nederdæmpet husbondens sager«. Han solgte sine stude til sin gode ven Jens Bang i Aalborg og fik sine købmandsvarer hos ham. Men det forhindrede ikke, at de to i foråret 1642 havde en proces løbende for

Aalborg byting angående penge, de skyldte hinanden — og Peder gik stolt af med sejren. Hans to værste fjender var naboen Simon Laursen på Klitgaard og Peder Galskjøt på Kornumgaard. I en menneskealder førte Peder proces imod Simon Laursen og hans eftermand i ægteskabet Simon Laursen Holsten, der 1650 ægtede den ældre Simons enke, Margrethe Simonsdatter. Striden gjaldt gårdens fædrift og høslet. Margrethe, som var datter af Simon Mortensen på Striben, syntes at have været en såre energisk dame, og under processerne oplyste et vidne, at den strid mellem Gjettrup og Klitgaard opkom, da Margrethe kom til Klitgaard (1630). Det lyder ganske pudsigt, når de to »knaber«, Peder Munk og Simon Laursen Holsten den 5. juli 1659 på Kjær herreds ting slutter en formentlig våbenhvile. Jens Bang i Aalborg havde købt en part i Kornumgaard ved Brønderslev, og denne part solgte han i 1634 til Peder Munk. Hermed kom denne i et spændt forhold til Peder Galskjøt, som ejede størsteparten af gården. Galskjøt boede på gården, men det ville Peder Munk også, eller han lod, som om han ønskede at bo der, og han prøvede forgæves på at købe Galskjøt ud. Peder Galskjøt ville også købe ham ud, og da det mislykkedes, fæstede han Munks part af gården. Der udviklede sig nu en række stridigheder, som kulminerede i en regulær krig mellem de to storbønder, da Peder Munk den 23. juli 1640 kom kørende med 32 mænd i 11 vogne for at syne, om Galskjøt holdt Kornumgaards bygninger i ordentlig stand. På Hundslund birketing havd Munk fået udtaget 24 mand til syn, og desuden havde han taget nogle Ulsted folk med. »Østerboerne« var bevæbnet med spyd, sværd, forke og knipler, og da de ville trænge ind i Kornumgaards lade, blev de mødt af Peder Galskjøt, som havde væbnet sig med to pistoler og en tøjrekølle, og hans karle. Peder Munk bød sine folk syne i djævelens navn og opfordrede Galskjøt til at komme ud af ladeport, »så skal der fare en djævel i dig« og han stod og trak sin kårde halvt ud og ind i skeden. Galskjøt truede Munk og hans folk med køllen, som han så smed efter dem og råbte: »Der skal fare en djævel i dig, Skælm (kæltring), jeg skal give dig så meget, at du skal grine af det«. Imidlertid strømmede Brønderslev folk Galskjøt til undsætning, og de fremmede gæster måtte trække sig ud af gården; men der udspandt sig en rask lille fægtning, hvorunder en af Ulsted-boerne nær havde jaget sit sværd gennem Galskjøt, som måtte springe til side. En af Kornumgaards karle prøvede at hugge en jerntyv i livet på Munk, der ikke så angriberen; men Niels Chri-

stensen fra Kjærsgaard (ved Hjallerup) parerede hugget med sit spyd. Galskjøt vandt slaget, og »Østerboerne« måtte gå til deres vogne og køre hjem uden at have taget syn. For øvrigt var synet tiltrængt; thi Peder Galskjøt, der manglede penge, havde ladet gården forfalde. I 1642 stævnedes Munk Galskjøt, som havde truet og undsagt ham, og 1654 var de atter i strid. Endelig i 1656 blev Munk ked af legen og solgte sin gårdspart til Galskjøt. Foruden sin part af Kornumgaard ejede Peder Munk et par selvejergårde i Vester Brønderslev, og Gandrup vejermølle. 1670 solgte han sit selvejergods, afgik som ridefoged og flyttede til Ulstedlund, hvor han havde købt den store gård af ridefoged Gregers Gad på Gjorslev. Men han fortsatte sine kævlerier med folk, bl. a. sognefoged og kirkeværge Lars Pedersen, og her havde han Ulsted-boernes sympati på sin side, hvilket ikke altid havde været tilfældet før, thi Lars var ilde lidt af de fleste. Munk døde 1680; han var gift med Karen Jensdatter. Af deres børn kender vi Christen og Helvig, men desuden har der nok været en søn Johannes, samt en datter Dorthe gift med Knud Juel i Hals. Munk slægten har beboet Ulstedlund i 8 generationer godt 250 år. Sidste ejer Niels Sørensen fra 1907—1942, f. 1870, g. m. Maren, f. 1881, datter af Mariane og Anton Andersen »Skovlund« Hov. Mariane var af Esbenslægten, en søster til Søren Peter Pedersen Nygaard, Møllegaarden, Jens Pedersen Sønderheden og Anton Pedersen Torndal Hov.

Omkring 1830 fandt der en uhyggelig begivenhed sted i gården Lunden. Da Simon Lunden i 1801 købte sin gård af herskabet, måtte han låne 1000 rigsdaler af den rige Niels Kællingbro i Søraa. Niels var ugift og hans søster Maren styrede hus for ham. Da de blev ældre og solgte gården i Søraa, lejede de sig ind på Ulstedlund, hvor der blev indrettet et par stuer til dem. De to gamle søskende var meget velhavende, de ejede en mængde sølvtøj og rede penge og havde i bunkevis af obligationer; thi Niels havde lånt mange af fæstebønderne i Kjær og Dronninglund herreder penge, da de købte deres ejendom til selveje. En nat kom en flok røvere, anført af Lorentz Meyer og Bettefanden til gården. De gik ind i haven og sparkede en tavl bindingsværk ind og kravlede ind til Kællingbrofolkene, som halvt påklædt blev bastede og bundet og lagt på hver sin seng, medens banditterne brød skuffer og skabe op og lænsede lejligheden for værdigenstande. Niels så tavs, men fortvivlet til, medens hans sølvtøj og papirer forsvandt i røvernes poser; men Maren

gnældrede op og truede med både politi og tugthus og galge. Da Meyer et par gange forgæves havde bedt Maren holde mund, tabte han tålmodigheden, rev en kniv op af bæltet, gik hen til Marens seng og hvæsed: »Nu holder du kæft, kælling, ellers skal du få til at smage denne her«, hvorpå han lagde kniven tværs over hendes bryst, hvortil Niels filosofisk bemærkede: »Ja, ta no aa hold Muj, Maren; for her ka' et pinnede intj hjælp mæ dit Knæbren«. Imens var der blevet uro på gården, fordi hunden Kurant sled i sin lænke og glammede, så den vækkede to af sønnerne i karlekammeret. De slap hunden løs, løb efter den ud i haven og krøb gennem hullet i væggen ind til de gamle, som blev befriede og fortalte om røveriet til gårdens øvrige beboere, som nu var kommen på benene. Jens Simonsen var lidt hidsig af sig. Han sprang ind i stalden, løste sin hest, og snapede en slav, trak hesten ud i gården og var nu klar til at forfølge tyvene ene mand. Ane og sønnerne havde stort besvær med at berolige den vrede mand, der, kun iført uldtrøje, underbukser og træsko, ligefrem måtte hales ned af hesten. Næste dag red han til Sundby og meldte røveriet; men man fandt ikke spor af tyvene, og først nogle år efter, da Lorentz Meyer-banden blev nappet, kom der bud til Jens Lunden, om han ville komme til Aalborg og identificere Kællingbro-folkenes sølvtøj, hvorefter det meste var skaffet til veje. Der var et helt bord fuldt, og Jens sagde: »Saa tar A det med hjem til de gamle«. »Nej, nej«, sagde dommeren, »du kan ikke faa Sagerne, før Sagen er afsluttet«. Det varede syv lange og syv brede; men endelig havde Meyer og kompagni fået deres dom, og Jens Lunden henvendte sig så til dommeren for at få sølvtøjet udleveret. »Ja, der er ikke noget tilbage, for sølvet er solgt for at dække processens omkostninger«. Da blev den iltre mand vred, slog i bordet for dommerens næse og råbte: »Ja, saa behøvede I F. galeme intj aa ha holdt mæ for Nar aa læt mæ rid te Aalborg 4-5 Gaang til ingen Verdent Nøt«. Dommeren blev så vred, at Jens nær var blevet sat fast. Sølvtøjet var væk, og obligationerne og de andre papirer havde tyvene gravet ned på en mark norden for Gandrup, og de er aldrig blevet fundet. Men der var folk, der skyldte Niels Kællingbro penge, som ikke mere ville betale renter og afdrag, da de hørte, at papirerne var væk; nå, ruineret var de gamle dog ikke. Da de hin nat blev befriet for båndene, gik Niels Kællingbro hen til sit hængeskab, hvor der var to hemmelige skuffer. Da han trak den første ud og så, at den stadig var fuld af sølvspecier, sagde han: »Nå hiels baar er man da

intj«, og da han fik den anden skuffe, som var fyldt med gulddukater, frem, gned han sig på armen og smilede: »Ja, saa kan der da blive Ro til aa faa den bitte graa (brændevin-dunk) holdt te ino i gaang«.

Der fandt megen overtro sted blandt vore forfædre, og det kunne være farlig at agere klog kone. Jeg vil fremdrage nogle begivenheder, som har fundet sted. Omkring 1600 levede en gammel kvinde, Mette Pedersdatter, kaldet »den vise pige fra Ulsted« eller »Ulsted Mette«. Under de store hekseprocesser, som i de dage raserede her i landet, blev også Mette angivet som heks og ført til Aalborg, hvor hun blev pint til at bekende en hel mængde tåbelige ting. Hun var ellers en skikkelig gammel pige, som aldrig søgte at gøre nogen mors sjæl fortræd, men efter sine gamle opskrifter kurerede hun på folk og fæ. At hun desuden også gav sig af med at mane og drive djævl ud, var jo ikke så heldigt. Hun kunne ikke holde til torturen og bekendte villigt alt, hvad man lagde hende i munden. Den 2. marts 1618 vidnedes på Aalborg byting, at hun i Vrendted havde besvoret en djævel, som Ane Knudsdatter havde manet ind i en enke. Mette manede djævl en ud af enken og ind i Ane, som derefter døde. På samme måde havde hun befriet en mand i Hesselt for en djævel, hvis lønlighed (manddomskraft) den slemme heks Karen Pedersdatter, Hans Skrivners kone havde taget fra ham, fordi han ikke ville ægte hendes dattersdatter, men havde giftet sig med Hans Bertelsens datter. Mette havde doktoreret på både mennesker og dyr og havde skaffet folk deres mælkelykke tilbage, når onde mennesker havde forhekset køerne, og hun bekendte også, at hun for 16 år siden havde været død i 3 dage og nætter, og i den tid været både i himmerig og helvede. Hun brugte både Guds og Djævlens navn, når hun drev sine kunster. Da hendes sag kom for Viborg landsting, påstod hun, at hun aldrig havde gjort nogen sjæl fortræd, men hun måtte vedstå, at hun havde kureret folk og dyr, samt manet og drevet djævelen ud. Den 5. april 1618 blev hun brændt på Kjær herredsting. Fire præster var til stede for at trøste hende, og den Aalborg bøddel fik 8 rigsdaler for sit arbejde. Forannævnte heks Karen Pedersdatter blev brændt i september samme år. Karens stedsøn Peder Hansen Skaaning, boede i Melholt, hans kone Inger Jensdatter var heller ikke af Vorherres gode børn. Inger havde en lille bidsk hund, som en dag havde bidt Peder, en søn af skovfoged Peder Clausen. Da unge Peder atter gik igennem byen, havde han sin bøsse med og

ville skyde hunden, men Inger Skaanings kom til og reddede den, idet hun sagde, at Peder skulle få andet at tænke på end skyde folks hunde. Kort efter blev han meget syg og svag, og det var ganske klart, at Inger havde forhekset ham. Peder Clausen anmeldte hende så for hekseri og trolddom, og det viste sig, at hun havde en mængde slemme ting på samvittigheden, hun havde taget drænen af Niels Pedersens rug på Snarholt, og havde taget mælkelykken fra flere, hekset folk syge m. m. m. Og i september 1626 måtte hun lide bældøden. Peder Clausen forfulgte sin succes, idet han i 1631 søgte at få en gammel kone fra Hov og 2 fra Melholt på ilden, men det mislykkedes for ham. Samme år snakkede Ulsted folk om, at konen i Vestergaard nok var en heks, og hun ville vist også stjæle. Hendes mand, Jens Giversen, tog imidlertid håndfast på sagen, idet han på sine egne og sin hustru Ane Jensdatters vegne stævnedede flere mænd af Ulsted til tinge, fordi Ane forleden høst, da han var kommen i tvist og uenighed med dem, blev beskyldt for trolddom, desuden stævnedede han tre mænd fra Melholt, hvor han og Ane før havde boet, for et tyverygte, der var hende påført. Han bad de indstævnedede sige, om nogen af dem havde set eller hørt hans kone bedrive tyveri eller trolddomskunster, og han og Ane gjorde deres højeste ed på, at de aldrig havde befattet sig med slige ting. Vidnerne måtte indrømme, at de aldrig havde hørt det rygte, før det nu var påført dem af personlig had og avind, og hermed faldt denne sag væk. 1622 blev heksen Ane i Tranekær V. Hassing brændt, og hun angav Ane Mortensdatter »Hvolgaard« V. Hassing som sin medskyldige. Ane blev også kendt skyldig ved herredstinget, men hendes sønner Laurits Lauritsen i Hvolgaard, og Niels Lauritsen »Fæster« i Snd. Rottrup førte sagen for Viborg landsting, hvor hun 1. februar 1623 blev pure frikendt. Dommeren udtalte, at man bør lægge vægt på, hvad hekse og troldmænd og tyve og forrædere beskyldte ærlige folk for, og herredsfogden fik en bøde for urigtig dom.

Kjær herreds tingbøger fortæller os en mængde træk fra de gamle Ulsted Folks liv og færd. 19. april 1631 stævnedede Peder Munk i Gjettrup Mikkell Pedersen i Melholt. Da tyskerne i 1627 kom til Ulsted, sendte Peder Christensen Laursen i Vadsholt ned til Mikkell en tønde, hvori der var breve, regnskaber, klæder, skjorter og dokumenter, som han skulle grave ned. Mikkell sagde, at tønden var blevet sat ind i laden, men før han kunne få den gravet ned, kom fjenden og tog den.

26. juni 1631, Mette, datter af Jens Esbersen i Ulstedlund, var blevet »lokket« af Søren Laursen i Uttrup, som dog ikke ville gifte sig med hende. Han skulle så betale 3 daler kontant og 4 daler til Sct. Mikkelsdag, samt 2 skæpper rug årligt i 4 år; deslige skulle han betale den lejemålsbøde, hun var tilfalden at betale til kongelig majestæts kasse på Aalborg slot.

13. september 1631 stævnedes Svend Jørgensen i Ulstedlund flere af bymændene »fordi de havde fornærmet (forurettet) ham ved højbjærgningen«.

16. oktober 1632 var stævnet for retten Peder Simonsen og Kirsten Larsdatter i Ulstedlund »anlangendes deres Skiørske Levned og Liyermaal«, hvilket retten takserede til 12 rdl. for hans, og 6 rdl. for hendes vedkommende, og hvis de ikke ville betale, skulle de lide på kroppen efter kongelig majestæts mandat og vor (nævnningens) dom. Peder var mødt på tinge og svor sig fri. Han var ikke fader til Kirstens dreng, der nu var 3 år, hendes skade var sket i fjendens tid, og rytterne, og ingen andre, var fader til barnet.

4. august 1635 stævnedes Per Munk Rottrup folk for den skade, de havde gjort på Gjettrups eng, »Øghaven« kaldet, og samme dag var han i strid med Niels Pedersen i Try om høsletten på en lille ø i Gjeraaen, »Christen Anerssensens holm« kaldet. Men det viste sig, at holmen hørte til Gjettrup, idet mange mænd fra egnen vidnede, at åløbet norden om den var det oprindelige åløb.

27. november 1636 stod ridefoged Peder Munk og defoged Jens Esbersen for retten, idet Peder påstod, at Jens ikke havde betalt 3 mark i leje af et gadehus, og at have tilbageholdt nogle penge, som han havde opkrævet hos bønderne. De to herrer var ellers gode venner, men nu stod de og sagde til hinanden »Du Løjst som en Skielm (kæltring)«. Gadehuset var et sted på Vestergaards hede, hvor Jens Esbersen boede, inden han fæstede gården (Julius Gravholts gård).

30. april 1638 stævnedes Johanne Jensdatter i Ulstedlund Simon Kjeldsen. Hun vidnede ved sjæl og salighed og med oprakte fingre at Simon var fader til det barn, hun nu reder til barsel med. Han havde gået i hendes faders hus og der bedraget hende og lovet ægteskab, tro og love.

25. juni 1645 stævnedes Per Munk flere naboer, fordi de ikke ville respektere en grøft, som var Gjettrups gamle skel, og han fremlagde i retten to Jørgen Brahes breve på samme grøft.

11. januar 1648: Gunder Lauritsen i Skovhuset (Vindelborg) stævnedede Jens Jørgensen i Ulsted og Jørgen Jørgensen i Krabbesbro, fordi de skulle age en af husbondens folk fra Gjettrup til Aalborg, og ikke de mødte. Jens Esbensen, som var delefoged, mente, at de burde have deres fæster forbrudt.

7. maj 1650 var Peder Poulsens kone i byen, og Anders Iversens kone i V. Langtved i træde om, hvem der skulle sidde yderst i den fælles stol i Ulsted kirke. Nør Jens Pedersen »Elgaard« vidnede, at for 50 år siden sad konen fra Langtved yderst.

5. april 1651 indstævnedede hr. Hans flere af Ulsteds folk for resterende tiende, hvad de blev meget krænkede over. Restancerne var helt tilbage fra 1648.

Samme dag var Per Munk og Simon i Klitgaard for retten angående den gamle strid om fædrift i Hiekrogen Kletsigen og vesten for det kær, der kaldes Langsnab, samt om højbjærgningen i »Ny Eng«, Østen Klitgaard.

19. juli 1653 vidnede Lars Gudesen i Vindelborg, som huskede 40 år tilbage, at medens Kresten Jensen, Hans Christesen og Kristen Munk boede på Gjettrup, da havde Klitgaard ingen drøwt vestenud. Og gamle Knud Pedersen i Faurholt vidnede, at han kom fra Hardsyssel med salig Kristen Munk, og da havde Klitgaard ingen drøwt vestenud. Det samme vidnede Jørgen Pedersen i Ulsted by: Hans fader salig Peder Rasmussen i Klitgaard havde ikke haft fælles drøwt med Gjettrup.

21. september vidnede Peder Jensen i Elsnab, at de to øverste ståder i Ulsted kirke, af Arilds tid havde været lagt til hans gård.

21. februar 1654 vidnede Jørgen Smed, at Simon Jensen og Jens Nielsen havde været i borlag (slagsmål). Det var Simon, der fik kløene.

17. juli 1665 tvistede Per Munk og Niels Pedersen i Vadsholt om en eng kaldet »Vadsholt Sig«, men flere vidner erklærede, at Niels Pedersens formand, salig Lars Pedersen, altid havde brugt bemeldte eng, som altid havde hørt til Vadsholt.

I 1658—59 var Nordjylland besat af svenskerne, og den 5. juli 1659 stod Per Munk og Simon Holsten på Kjær herreds ting og »trøcked hinanden i hånden og sagde, at hvad tvist og trække, som dennem imellem er, eller falde kan, skal være og blive upåtalte på begge sider, indtil sålænge at Vorherre giver fred og rolighed igen her i landet, at de kan drage sikkert og frit fra herredsting og lands-

ting, hvor de lyster«. Svenskerne var knapt borte, før de to mænd atter fortsatte deres evige strid om fædrift og høslet.

10. november 1663 kævlede Per Munk og Christen Pedersen på Poulstrup om en hest, som Per havde købt af Christen, og noget hø, som sidstnævnte havde fået i Gjettrup.

9. august 1664 vidnede Lars Skræder og Niels Mortensen, at for 14 dage siden var der ryttere i Ulsted, for excequere for matrikelskatten. Da kom Lars Pedersen til dem med samme ryttere, og excequerede dem for 2 skæpper korn hver, uagtet han aldrig havde krævet dem, endvidere måtte hver af dem give en daler i exequering. Og Lars fik foreskrevne ryttere til, at de skulle slå Niels Mortensen, og de lemlæstede ham og hug ham en skramme i det ene øre. Peder Pedersen Nør Bastbjerg vidnede, at for 3 uger siden fik Lars rytterne til at lemlæste ham, og slå ham så længe, indtil han bød dem holde op. Og han derover ikke var mægtig, at bjerge hø til sig eller sin husbond, og ikke Peder Pedersen var ham en skat skyldig, men betalte for 5 uger siden, og ikke nogen af fjenderne havde været ham så ond som forskrine Lars Pedersen. Lars Svendsen skyldte ham heller ikke noget, men Lars fik rytterne til at bryde to låg op, og de borttog hans hustrus kåbe (som pant) og flere vidnede, at Lars altid havde taget en skilling i »føringspenge« af hver to skilling, de gav i skat.

13. august 1667 stævnedes Lars Pedersen atter Ulsted folk, denne gang for kirkeskat. Per Giversen i Vestergaard for 4 rdl., Chr. Nielsen i Sønderlund for 9 mark o. s. v.

13. august 1672 førte han og Peder Munk, som nu var flyttet til Ulstedlund, sag om kirketiende.

25. oktober 1681 var Per Laursen og Christen Nielsen tiltalt for »Ølset«, d. v. s. ølsæde, altså ulovligt krohold. De måtte begge ud til lensmanden og hver erlægge 4 rigsdaler til kongens kasse. Det var prisen for bevilling til at holde »Ølset«.

9. januar 1683: Niels Pedersens enke på Vadsholt overdrog 1682 sit fæste til Peder Pedersen fra Tylstrup Østergaard, som var gift med hendes datter Ane. Hendes søn, Peder Nielsen, blev herved desperat og truede med at skyde svogeren, fordi han havde fæstet gården uden hans minde, og han både slog og sparkede sin moder. De måtte så klage over Peder til herskabet, og nogle dage i hundehullet på Vraa hjalp ham på bedre tanker, så han lovede »at skikke sig kristelig og vel«. Han morbror, Anders Andersen i Knølgaard,

og svogeren i Vester Nejsig, Lars Poulsen, skulle stå inde for hans fremtidige gode opførsel.

12. marts 1706: Ladefoged på Gjettrup Jynger Poulsen stævnes for voldelig overlast, som han gjorde Ernst Jensen i V. Hassing på alfar vej, da han kom fra Hyllen i Ulsted, hvor han med kaldsmænd havde gjort udlæg efter en dom. Jynger tiltaltes for stavhugs over last og skiildsord, som han gjorde Ernst den 4. marts sidst forleden. Ligeledes er Søren Svendsen i Ulsted stævnet som tilskyder til overfaldet. Synsmænd havde synet Ernst. På hans venstre overarm var tværs over et sår, hvor huden var afslaget og deromkring blodig og ophovnet, og på højre arm var der også et blodigt og ophovnet sted. Thomas Jensen i Hassinggaard Per Jensen og Anders Jørgensen i V. Hassing havde været med Ernst i Hyllen og vidnede, at han af tinget var udmeldt til at pante i herredsfogedens sted. Jens Tollesen i Hyllen var ikke hjemme, da de kom, og da Ernst spurgte hans kone, om hun ville betale, rejste Søren Svendsen sig og erklærede, at han den foregående dag havde stedet og fæstet gården; men da han ikke kunne bevise det, gjorde de udlæg. På hjemvejen mellem Gravholt og Hyllen, ved østsiden af skoven, kom Søren Svendsen, som havde forladt Hyllen før dem, og Jynger Poulsen ridende ud af skoven, og Anders Nielsen fra Gjettrup var med. Jynger sagde: »Djævelen skal fare i jer, i røvere og tyraner«. Ernst, som sad med de andre i vognen, sagde, at han kom i sit lovlige ærinde i herredsfogedens sted. Jynger råbte, er du herredsfoged, skal du have fogedpenge, og så slog han til ham, og Søren råbte, »Slå til ham«. Og så skældte de Ernst ud for en skælm (kæltring) mange gange. Resultatet blev en stor pengebøde. Men Jynger var jo vant til det bødevæsen, thi inden han i 1712 ægtede enken på Klitgaard, havde han bl. a. betalt ikke mindre end tre lejermålsbøder. I øvrigt var han i nær familie med forannævnte Jens Esbersen og Jens Nielsen på Sønderheden.

Beboerne i Ulsted ernærede sig som før nævnt af deres landbrug. De var alle bønder, og det er ikke helt galt, når man siger, at de gamle kun måtte købe salt og tjære, resten af det, de skulle bruge, producerede de selv. Byens fælles hyrde og bysmeden er — foruden præsten og degnen — det gamle landsbysamfunds ældste »embedsmænd«. Af håndværkere nævnes omkring 1650: Thøger Bødicher, Mads-Skrædder, Anders Snedicher, Jakob Skomager, Smed Povl og Jørgen Smed (som holdt smugkro) samt Per Laursen på slottet og

Christen Nielsen, der begge holdt kro og derfor årligt måtte yde 4 rdl. til kongelig majestæts kasse, ved 1680 nævnes Erik Sørensen Skomager og Christen Nielsen Skræder, som begge var fra Hundslund (Dronninglund) sogn. Christen havde tidligere arbejdet i Christiania og København. Den ældste kirkebog beretter om Niels Mogensen Smed, som blev begravet 15. april 1695: Han var født her i Ulsted anno 1622, tjente så hos Bertil Kjærulf i Aslund i 4 år, hvorefter han lærte smedehåndværket hos Anders Lauritsen i Øster Hassing på 4 år, var så smed i Gandrup i 15 år og i Ulsted i 33 år. 1787 havde byen 2 skræddere, 2 skomagere, 2 træskomænd, 1 hjulmand, 1 glarmester, 1 kromand, 1 møller og en smed, men flere af disse var jordbrugere og drev håndværket som en bibeskæftigelse. 1834 nævnes 19 håndværkere i Ulsted by, deriblandt snedkere, tøm-rere, murere, 2 stenklovvere samt jordemoderen Ane Olesdatter, som var gift med skomager Niels Rostrup Larsen »øster i byen«. Samme Ane var myndig dame, der sagde folk sin mening ligeud. En mand i byen døde, men enken blev ved med at sætte børn i verden. Da hun skulle føde det tredje, holdt jordemoderen følgende formaningstale til sin jamrende patient »Den, som er ret enke, og ensom sætte sit håb til Gud og lever i bønnen dag og nat; men da hun har levet i synd og vellyst, du er hakkemæ at ligne ved en levende død«. Omkring 1840 fik Ulsted sit første postbud, det var Morten Hansen Smed (født 1789), der havde været med de danske tropper i Frankrig 1815. Han gik to gange om ugen til Aalborg efter postsagerne. Når nogen ynkede ham for den lange vej, lo Morten og sagde: Ork, de, er ingenting; da A War Soldat i Frankrig, ku A magelig go trødde Mil om Dawwi«. Der var i gamle dage ingen købmandsforretninger i Ulsted by, men nogle af de større gårdmænd handlede i Aalborg. 1584 døde storkøbmanden Henrik Pipherring, blandt hans kunder nævnes: Pier Rasmusen i Klittensbjerg, Mads sammester, Pier på Kieret (Sønderkjær) og Niels i Rottrup, og vi ved også, at Per Munk i Gjettrup o. 1640 solgte sine stude til Jens Bang og købte sine varer hos ham. Men i Ulsted var der ingen forretningsfolk før omkring 1840. Vester i byen, hvor Robert Larsen nu bor, boede Jens Christensen Kotved, der havde været forrider, hans enke »Ridderkonen« havde lidt udsalg af kaffe, sukker, brændevin o. l. Hun var noget »Nøw« med vægten, og folk sagde, at hun bed sine bønner over, det er vist snak, men at hun bed sine kandisklumper over, skal være rigtig nok. Hendes datter Karen blev gift med Lars Nielsen »Endeby

Lars«, der fik ejendommen, hans tilnavn skyldtes, at han stammede fra »Endeby«, den østligste gård i Gandrup. 1866 fik Ulsted sin første rigtige købmand, idet den 22 årige Niels Carl Griis fra Aalborg startede den store købmandsforretning, som sønnen Herman K. Griis og nu dennes søn N. C. Griis videreførte. Med købmanden fulgte broderen Hermand, som var bager, og søsteren Marie, der førte hus for dem. Det siger lidt om, hvor lidt penge, der var mellem folk, at først i 1866 var der mulighed for, at en købmand kunne eksistere ved købmandshandel i Ulsted. Da Løwi Kræn i 1846 overtog sit hjem, opførte han sønden for gården, hvor sparekassen nu er, et lille hus, hvor hans moder og hans søster, Karen Levite, der blev gift med sko- og tøffelmager Niel Christensen fra Thise boede. »Karlevitte« og »Bette Niels« oprettede en lille trikotageforretning, som Løwi Kræns søn Godtfre senere fik, over for Griis, der hvor sognefoged Johs. Nielsen bor, lå et lille hus, der hvor skræder Niels Olenius Christensen havde lidt manufaktur- og trikotagehandel. Da forretningen gik rabundus, blev »Lenius« gæstgiver i Nørresundby. Endelig kom den 30 årige Niels Christensen og hans 55 årige kone, Ane Krestine Hørby, i 1871 fra Hals og slog sig ned som høkerfolk i et hus sønden for »Jeppes«. Ane Krestine døde snart, men alle vi ældre husker så udmærket »Kræn Butik« og Inger, der i mange år holdt hus for ham. Sidst i 80'erne startede Anders Geisler den urmagerforretning, som Jensen »Turban« senere købte og flyttede op til stationsbyen. 1893 byggedes Ulsted mejeri, og lige over for mejeriet opførte købmand P. P. Hedegaard, Nørresundby, en filial, som bestyrer Larsen forestod, senere ejedes denne forretning af købmand Richter og derefter af S. J. Sørensen, og senere købmand Brix Nielsen, som blev gift med Sørensens datter, og drives nu af deres søn Jørgen Brix Nielsen. 1897—98 blev Nørresundby-Sæbybanen anlagt, samtidig opførtes stationsbyens første hus på Vestergaards og Nørgaards grunde. Som første borger nævnes i 1901 stationsforstander G. J. W. Larsen, købmand og gæstgiver Holger Kligaard, rentier Søren Poulsen, murermester M. Chr. Pedersen og bager Frederik Sørensen, Christen Larsen på Nørheden opførte to af de første privatejendomme. I 1906 nævnes bl. a. stationsforstander Turen Jensen (senere Søborg), købmand Frants Kyper, maler Isak Christensen, skomager Simon P. Christensen og gæstgiver J. P. Nielsen. Foruden gæstgivergården havde det nye kvarter et mindre notabelt sted, klubben »Sutten«, hvor der serveredes bajere og »kaffe

med bløbrød« for de unge, medens byens værdige borgere holdt sig til kroen, når de skulle have ganen vædet. Stationsbyen er forlængst vokset sammen med den gamle landsby. Tidens udvikling med biltrafik førte til, at banen ikke kunne klare sig i konkurrencen, og den blev nedlagt 31.-3.-1968.

Egentlig fremskridt i landbruget vanskeliggjordes naturligvis i høj grad af de bestående organisatoriske og sociale forhold. Det gamle vornedskab, der gjaldt for landets østlige del, og som var ensbetydende med et stavnsbånd, var blevet ophævet i 1702, men snart udviklede der sig over hele landet forhold, der betød indskrænkninger i bøndernes personlige frihed, først og fremmest værnepligten. De i lægdsrullen indskrevne måtte kun med tilladelse forlade det gods, hvortil de hørte, en bestemmelse, der udvikledes til stavnsbåndet, der i over et halvt århundrede bandt bønderne til herremanden, — reelt endda udover det, at de geografisk skulle blive på deres gods. Ved siden af stavnsbåndet var hoveri en byrde for landbruget. På fæstebønderne hvilede fra gammel tid den forpligtelse, at de skulle yde hoveri til dyrkelse af hovedgårdens marker. Specielt efter århundredets midte, da konjunkturerne for landbruget som helhed bedredes og hovedgårdenes agerbrug begyndte at gå fremad, voksede hoveribyrden og naturligvis specielt på de tider af året, da fæstebonden skulle have passet sin egen jord. De danske klimatiske forhold har altid indskrænket den ideelle høsttid til et kort spand af dage. I disse var fæstebonden altid bundet af hoveriet. For godsejeren og hovedgården betød hoveriet fremgang, for landbruget som helhed tilbagegang og for bonden som menneske betød hoveri og stavnsbånd nedværdigelser, der i tid nødvendigvis måtte have deres begrænsning. Oven i alt dette kom ydelsen af tiende, en naturalydelse af hver tiende neg, bonden høstede på sin egen mark. Bondens frigørelse ville være en forudsætning for afslutning af landbrugets og dermed af hele samfundets stagnation og i ledende kredse begyndte man at forstå dette. Hen imod århundredets slutning skete betydningsfulde reformer. Udgangspunktet for bondefrigørelsen var regeringsskiftet i 1784, hvor kronprins Frederik overtog regeringen bistået af mænd som Bernstorff, Reventlov og Colbjørnsen. Man påbegyndte udskiftningen, hoveriet og tiendeydelsen innatura ophævelse og i 1786 nedsattes en kommission, der skulle arbejde hen imod en egentlig bondefrigørelse.

Stavnsbåndet løstes 1788 og udskiftningen opmuntredes således,

at fællesskabet inden 10 år var ophævet på mere end halvdelen af alle landejendomme. Det var fremskridt, der prægede det danske landbrug i disse år, og fremgangen varede i realiteten indtil årene omkring napoleonskrigenes slutning. Da begyndte en nedgangsperiode, der blev særligt mærkbar fra 1818.

Da arbejdsstyrkerne i de store lande i Europa hjemsendtes efter napoleonskrigenes ophør, tog denne udvikling rigtig fart med det resultat, at kornpriserne faldt stærkt. Da kornpriserne herhjemme i 1820'erne nåede deres laveste niveau, var de mindre end halvdelen af niveau en snes år tidligere, et niveau, der først nåedes igen i århundredets sidste halvdel. Da landbrugsbefolkningen udgjorde 80 % af landets samlede befolkning, kunne en landbrugskrise af det skitserede omfang ikke undgå at få dybtgående virkning for hele samfundet. I midten af det 18. århundrede stod dansk landbrug på et særdeles lavt stade og syntes at befinde sig i håbløs stagnation, en tilstand, hvori det havde befundet sig i mere end et århundrede. Produktionen var ringe og overskudsudførelsen var målt med nutidens alen helt betydningsløs, idet den beløb sig til knapt 5 mill. kr. årligt. Næsten al landbrugsjorden ejedes af godser. Selvejrbønder fandtes næsten ikke. Fæstebonden dyrkede bøndergodset for sin egen regning, på denne måde behandledes omtrent tre fjerdedel af al landets jord, mens størsteparten af resten dyrkedes for gods ejernes regning ved hjælp af gårdfæstere og disses medhjælpere. Bøndergodset dreves som regel som trevangsbrug, d. v. s. tre markdrift, hvor der på den ene dyrkedes vintersæd, på den anden varsæd, mens den tredje lå brak. Dette trevangsbrug kunne ikke danne basis for kvægavl. Først og fremmest bidrog den vedvarende korndyrkning til en udpining af jorden, og det var ikke muligt under denne driftsform at skaffe vinterfoder til kvæget. Kornet var hovedproduktet, og kornpriserne var derfor barometret, der bestemte, om landbruget havde gode eller dårlige konjunkturer (som også gælder i år 1974).

Som nævnt andet sted faldt kornpriserne stærkt i 1818. Grundet på den tekniske udvikling af transportmidlerne havde bragt Amerikas og Østeuropas kornmængder i kontakt med det europæiske marked med det resultat, at udbuddet steg meget stærkt med prisfald til følge. I denne situation greb dansk landbrug da til en nærliggende, men alligevel meget fremsynet udvej, idet man besluttede at benytte det billige korn til animalsk produktion i stedet for at

producere kornet med tab. Produktionen i landbruget steg mærkbar i disse år som et resultat af industrialiseringen af selve landbrugsproduktionen. Såvel såmaskiner som høstmaskiner vandt stigende udbredelse, ligesom gødskninger satte betydelig mere i system. Da samtidig den samlede arbejdsstyrke i landbruget i årene op til 1914 voksede med knap 10 pct., var grundlaget skabt for store produktionsudvidelser. Således tredobledes smørproduktionen fra 1875 til verdenskrigens udbrud i 1914, mens flæskeproduktionen firedobledes og ægproduktionen femdobledes. I samme periode voksede smøreksperten fra 15.000 tons til 88.000 tons, baconeksperten fra 17.000 tons til ikke mindre end 127.000 tons og ægeksperten fra 2.000 til 25.000 tons, og landbrugseksperten var en væsentlig bestanddel af eksport og vor vigtigste valutakilde. Husdyrproduktionen var hurtigt blevet landbrugets vigtigste, og med de små brugs fortrin i husdyrproduktionen var behovet for flere små brug stort. Ved flere udstykningslove, således i 1899 og i 1919 skabtes husmandsbrugene — der i størrelse var små, men som blev kærnen i vort husdyrbrug. Tidens udvikling har medført, at mange af disse engang gode familiebrug er blevet nedlagt eller sammenlagt med andre små brug. Men de udvidede familiebrug er stadig det vigtigste erhverv indenfor den animalske produktion, dog særlig inden for smørproduktionen. De store brug er derimod i mange tilfælde faldet tilbage til kornproduktionen og flæskeproduktionen i 1974 på grund af, at de ikke kunne få medhjælpere til pasning af de store besætninger.

Efter stavnsbåndets ophævelse i 1788 var bøndernes økonomiske stilling meget ringe, og mange havde store vanskeligheder med at rejse kapital til at købe fæstegården fra til selveje. Der var den gang ikke nogen steder, der kunne lånes penge uden ved private folk, så det var ikke alle, der havde sådanne forbindelser, så der gik mange år, inden der kom rigtig gang med landbrugets udvikling. Denne kapitalmangel medvirkede til, at der i 1851 blev stiftet den første kreditforening i landet, i Viborg (på andelsbasis) baseret på at yde lån til landbrug og skovbrug i Nørrejylland. I 1893 blev Kreditforeningen af Grundejere på landet stiftet i Herning, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark blev stiftet i 1899 i København, Kreditforeningen for Industrielle Ejendomme stiftet 1898 i København, derefter senere Husmænds Kreditforening m. fl.

Der blev samtidig oprettet »Låne og Sparekasser« over det ganske

land. Første spare og lånekasse blev oprettet på grevskabet Holstenborg på Fyn 1810 for at fremme almuens sparsommelighed, og staten støttede de første år med indskud, men først i året 1874 blev Ulsted Låne og Sparekasse stiftet. Efter stiftelsen af disse kreditforeninger blev der mulighed for at få lån til opbygning af landbrugserhvervet, som den gang var hovederhvervet i landet (ja, efter min mening også er i dag, 1974). Det var billige lån med lav rente og en afdragstid på 60 år, og der var ikke de store kurssvingninger (som det er i dag, 1974) højest et par point op og ned, som holdt sig nærmest til efter anden verdenskrig. Fra midten af 50—70erne, da den store udvikling i samfundet begyndte med stort boligbyggeri, det store byggeri indenfor industrien og landbruget samt det store offentlige byggeri, der har fundet sted med bygning af store, flotte skoler og administrationspaladser m. v., som har bevirket, at lånebehovet er blevet så stort, at det er ved at sprænge lånemarkedet med de store millionobligationer, som kastes på markedet, som der ikke er nok købere til, så kurserne rasler ned til i nærheden af det halve af dets pålydende værdi. Udviklingen indenfor obligationsmarkedet kan nærmest betegnes som katastrofal, ingen kan forudse, hvad lånemulighed der er, når deres byggeri er færdig og skal belånes. Et sådant lånesystem kan ikke fortsætte i et moderne samfund uden en radikal ændring, og det skal tages i betragtning, at det er landets hovedlånemarked, der virker sådan i 1974. Eftermælet må blive: Det begyndte så godt, men endte så skidt.

Andelsbevægelsens udvikling indenfor landbruget har haft stor betydning for landbrugets udvikling. Begrundelsen for starten af bevægelsen skyldtes især de økonomiske forhold omkring 1880, da kornpriserne faldt så stærk, at det ikke mere var rentabelt at producere korn til eksport. I stedet viste det sig muligt at opnå et bedre resultat ved opfodring af korn og eksport af forædlede husdyrprodukter, smør, flæsk og æg. Ved denne omlægning blev der brug for nye industrielle virksomheder (mejerier og slagterier), og disse blev de fleste steder oprettet som andelsforeninger. Før mejeriernes og slagteriernes opførelse var der på de store gårde, »herregårdene«, oprettet selvstændige, små mejerier, som kærnedes deres mælk til smør til videre salg, som blev kaldt »herregårdssmør«. De, som forestod dette kærnearbejde, blev kaldt »mejerske«. De mindre gårde med de små besætninger havde ikke den mulighed, måtte nøjes med blot at kærne til sit eget forbrug. Dette gav anledning til, at de

sluttede sig sammen om at starte et fælles mejeri (andelsmejeriet). Som antydning af årsager der har været medvirkene til fællesskabet, en samarbejdsevne, som måske har sin oprindelse i det gamle landsbyfællesskab, de politiske forhold, hvor Estrup og provisorierne fik bønderne til at »rykke sammen« imod højrepartiet, men især må nok peges på den høje standard af oplysninger, bønderne besad, idet den var en forudsætning for forståelsen af andelsprincippets værdi såvel som for den fornødne tillid til, at hver fik sit, og for, at de selv virkelig var i stand til at oprette og lede sådanne foreninger. I forbindelse hermed nævnes med rette den danske folkehøjskole som det sted, hvorfra mange af de mænd, der blev pionerer og ledere af andelsforeningerne, havde deres kundskabs vidsyn.

Andelsbevægelsen udviklede sig nu hurtigt. Første brugsforening her i landet blev stiftet 1866 i Thisted, første andelsmejeri stiftedes 1882 i Hjeding, første andelssvineslagteri i 1887 i Horsens, Dansk Andels-Ægforening 1898, Andels-Foderstofforening 1898, Andels Gødnings-Forening 1901. Ulsted Brugsforening stiftedes 1887, Ulsted Andelsmejeri opførtes 1893, senere Andelssvine-Slagteriet i Nørresundby og Andelskreatur Eksport m. fl. Ulsted Elektricitetsværk blev opført 1914.

Som før nævnt var bøndernes kår under herremændenes og gejstlighedens »åg« før stavnsbåndets ophævelse meget usle og ringe, deres besætninger var ringe og små, og bygningerne forfaldne, så der gik ca. 100 år efter stavnsbåndets ophævelse, inden de mindre gårdes kår blev nævneværdig forbedret, men efter der blev mulighed for at låne penge, og andelsbevægelsens opståen, var grundlaget lagt for udvidelsen af landbruget, men det krævede megen kapital og arbejde (men som nævnt andet steds, var det en billig arbejdskraft, og nok af den), men deres økonomiske kår blev betydeligt forbedret, særligt indenfor de mellemstore gårde. Besætningerne var blevet udvidet, og tilførsel af kunstgødning gav større udbytte af korn og andre afgrøder. Disse mellemstore gårde havde foruden indtægt af salg af smør, flæsk og kød en ikke ringe indtægt ved salg af heste til eksport. Der var jo på den tid mange heste på gårdene, som var den eneste trækraft ved markarbejdet. Små gårde havde som regel 1-2 heste og de større gårde 3-4 at sælge årligt. Priserne på hestene var gode i forhold til tiderne den gang, så det var en årlig sikker skilling, der kunne regnes med. Som nævnt andet sted var

landbruget i en rolig fremadskridende udvikling, men landmanden har den vane (som også er god nok), har han penge, bliver de som regel brugt til udvidelse af ejendom og maskiner m. v.

Den udvikling, som har fundet sted inden for landbruget, særligt med mekaniseringen (fra høsten med le, tærskning med plejer og brugen af stude til trækraft ved markedet) med bedre markredskaber, traktorer, mejetærskere m. m. samt udbygning og modernisering af avlsbygningerne. Dette har krævet meget kapital, så de fleste landmænd har stiftet en ikke ringe gæld, men står også med et veludviklet landbrug med stor produktion. Trods den store afgang fra landbruget, som har fundet sted, ca. 200.000, og tusinder af små landbrugsejendomme, som er blevet nedlagt, har landmanden formået at udvide eksporten, som hjembringer megen valuta til landet, og da landbruget næsten er selvforsynende med råvarer, der skal bruges til deres produktion, hjembringer landbruget en overskudsvaluta på ca. 10-12 milliarder, som kommer hele samfundet til gode. Uden dette store valutaoverskud ville det have set sort ud for vor i forvejen dårlige økonomi. Landbrugets valutaoverskud har også skabt grobund for opbygning af industrien, uden den valuta havde det været vanskeligt at opbygge industrien. Landbruget har som nævnt den fordel fremfor industrien, at de selv har råvarerne til deres produktion, medens industrien næsten skal indføre alle sine råvarer, som kræver megen valuta. Samtidigt med det valutaskabende erhverv har landbruget også stor betydning for beskæftigelsen. Der regnes med, at landbrugserhvervet sammen med de industrier og andre erhverv, der har tilknytning til landbrugserhvervet, tilsammen beskæftiger 500-600 tusinde. Det fortæller noget om, hvor stor betydning landbrugets udvikling fra forhen »underkuede bønder« har udviklet sig til grundet på det »udsyn som pionererne« indenfor landbruget med oprettelsen af andelsbevægelsen har ført til landets førende erhverv i år 1974.

Efter bygning af mejeriet og Sæbybanens anlæg kom der vældig gang i udviklingen i landbruget, som også medførte en kraftig udvikling af forretningslivet. (Et gammelt ord siger, at når landmanden har penge, har alle penge).

Der gik mange år forud, inden bønderne opnåede tålelige kår i samfundet, men trods »åget« under herremændenes og gejstlighedens og embedsvældets »tyrani« og krigsførelse i landet, holdt

slægten ud. Der fremkom nu en rolig fortsat økonomisk fremgang. Vi er nu kommet så langt frem i årrækkerne, at jeg af egen oplevelse kan beskrive, som jeg har oplevet udviklingen (og ikke bygge på overleveringer fra tingbøger og kirkebøger). Det var små priser, der blev regnet med ved årskiftet 1900, men langsom fremadskridende (men udgifterne var heller ikke store). Jeg vil nævne nogle tal: Jeg tjente 1910—11 som forkarl hos sognefoged Th. Thomsen Hov for en årsløn på 280 kr. og helt op til første verdenskrig var timelønnen på cementfabrikken i Nørresundby 31 øre i timen, altså for 10 timer kr. 3,10, det gav en ugeløn på 18,60 kr. Under første verdenskrig steg lønningerne en del og fortsatte, så timelønnen i ca. 1930 var steget til 1 kr. og fem øre i timen. Derimod kom der under første verdenskrig en større stigning på landbrugsprodukter, som medførte en vældig spekulation i landbrugsejendomme. Smarte ejendomshandlere købte landbrugsejendomme, slagtede dem (solgte besætningerne m. v.) og tjente tilsyneladende store penge, som i de fleste tilfælde blev anbragt i pantebreve, når de solgte ejendommen igen (efter slagtingen). Da så den store landbrugskrise opstod i 30'erne, røg den store gevinst, som var opnået ved handleerne, da de fleste af disse pantebreve var anbragt i 2., 3. og 4. prioritet. Ejendomspriserne faldt så meget, at ikke engang kreditforeningen kunne undgå at overtage ejendomme og sælge med tab, og mange landbrugsejendomme gik til tvangsauktion. De fleste af disse omtalte ejendomshandlere gik derfor »rabontus«.

Over for denne krise blev det nødvendigt for regeringen at gribe ind med foranstaltninger for, at det hele ikke skulle ramle sammen (særligt indenfor landbruget). Der blev vedtaget 2 love, som langt fra kan siges at være retfærdige. Den ene lov lød på en slags frivillig forlig, gælden blev gjort op, og der skønnedes så på, hvor meget skyldneren efter forholdene menes at kunne betale, og det blev som regel 10-20 % af gælden. Det blev så tilbudt den tilgodehavende, om han ville give saldo kvittering, når han fik dette beløb. Der var mange, der opnåede et sådant forlig. Disse penge kunne skyldneren så låne ved staten og afdrage over en årrække. Den anden lov lød på, at såfremt der ikke kunne opnås forlig efter første lov, kunne skyldneren forlange gælden indfrosset i 5 år, uden at den tilgodehavende kunne gøre indsigelse derimod. Disse lovordninger gik særlig ud over forretningsdrivende købmænd m. v. og blev i mange tilfælde misbrugt. Der var i disse kriseår en vældig arbejdsløshed

(særligt på landet), og for at formindske arbejdsløsheden, blev der sat mange beskæftigelsesarbejder i gang med vedtagelse af nye love. Følgende: Grundforbedringsloven, tilskud til private veje, tilskud til planering og oprydning i moser m. m.

Jeg synes også kirken skal nævnes. Der, hvor vore stamfædre har søgt til både i sorgens og glædens dage. Når jeg tænker tilbage på de ca. 70 år, jeg erindrer, mener jeg at kunne få et indblik i vore stamfædres kirkevaner. Der fandtes for ca. 70 år tilbage en mere ærens og ærbødighed over for kirken, som jeg mener er en arv, som kan føres tilbage til vore stamfædre (som jeg synes vor slægtled har tilsidesat). Jeg husker for ca. 70 år siden, at når folk gik til kirke, optrådte de med en vis ærbødighed. De iførte sig deres bedste tøj, ja, når de skulle gå til alters, var det ærbødig skik, at dem, der havde diplomat, iførte de sig den. Deres kirkegang var en højtids for dem, en kultur som, jeg mener, er gået tabt i vort velfærdssamfund. Jeg vil nævne høstgudstjeneste, som også er en arv fra vore forfædre. I min barndom mødte alle op den dag. I dag er der mange, som ikke møder til høstgudstjeneste. Kristendommen er antagelig kommet til egnen i Knud den Stores tid omkring 1032, og 40 år senere lod Svend Estridsen landet inddele i sogne. Den ældste kirke i Ulsted har sikkert været en beskeden trækirke, som i Valdemartiden omkring 1200 afløstes af en lille muret kirke uden tårn, af granitkvadre på profileret sokkel. Klokkeren var anbragt i et bjælkestillads lidt nordvest for kirken. I omkring 1400 blev skibet forlænget mod vest med munkesten og kvadre fra den nedbrudte vestgavl og korets mure forhøjet. Kirkens gamle syddør og korbuen med kragbånd fra den katolske tid er bevaret. Før reformationen havde kirken to klokker, men i 1529 måtte man aflevere den ene til kong Frederik den første, som lod den med snesevis af andre kirkeklokker omstøbe til kanoner. Kalken fra 1675 er en gave fra fru Kristine Beck på Vraa, og oblatæskan fra 1734 er skænket af hendes datterdatter Kristine Birgite Billi og hendes mand grev Holck. Kirken har fem lysekroner, af hvilken den smukke tolvarmede fra 1792 er skænket af Margrethe Knudsdatter i Vadsholt, den bærer hendes første mand, Peder Svendsens, navne. Desuden er fire mindre kroner, de to er skænket i 1926 af Ulsted Sparekasse, og de to andre givet i 1927 og 1929 af lærer Allermann og hustru, og af fru Karen Pedersen, Vester Mølle. Ulsteds folk ønskede, at kirken skulle have et

rigtigt klokketårn, og man manglede ligkapel. Tårnet, i hvilket der er indrettet ligkapel, blev opført 1927.

Om kirken har været under Hundslund kloster vides ikke, men år 1400 hørte den til Børglum bispestol, og ved reformationen kom den til kronen. Den 9. november 1686 overlod Kristian den Femte 8 kirker i Vendsyssel, deriblandt Ulsted kirke med tiender, skyld og kaldsret, til Steen Hohndorph stifts-befalingsmand på Aalborg-hus. Ulsted kirkes tiende var 25 td. korn. Kirkeskylden 2 tdr. 2 skpr. 2 fdkr. 2 album hartkorn, og til kirken hørte 2 afgifter, den ene fra halvbol i Ulsted (Østergaard), den anden fra en bol i Ø. Hassing. 13. februar 1688 fik fru Kristine Beck til Vraa imod at afstå halv-gården Tranekær i V. Hassing til kronen, skøde på de to ovennævnte afgifter, og har vel samtidig overtaget kirken, der fulgte Vraa til 1798, da »Gjettrup Gods« blev solgt fra og splittet. Samme år købte fru Stange Gjettrupgaard, som kirken fulgte indtil 1900.

Ulsted præstegård.

Præstegården brændte rimeligvis i 1647; thi året efter skulle der fra kirkerne i Vendsyssel ydes »brandstød« til opførelse af ny præstegård. Denne blev en anelig gård, 90 alen lang og 15 alen bred, og det er nok den, pastor Rostrup nedbrød og genopførte i 1822. Ved indkørslen står to stene med indskrift »D. R.« (Dines Rostrup). Den nuværende præstegård er fra 1924, og i 1938 opførtes forpagtergården og avlsbygningerne. De ældre avlsbygninger var fra 1891.

Fra alders tid et heget bo
for Ulsted sognepræster
med bøn og bog, i tvivl og tro,
de tjente deres mester.
Og slægter svandt, og slægter kom,
og sognet lå i kreds herom
som kirkegård om kirken.

Præster.

Fra ca. 1500—1974 har der været 25 præster til Ulsted kirke. Følgende: fra ca. 1500—1553 hr. Knud, som var en lærd mand, der havde 10 bøger i sin bogsamling, ret usædvanligt for en præst i de

dage. Fra 1553—1586 Christen Nielsen Mørk. Fra 1586—1599 Christen Pedersen Morsing. Det var vist ham, som manede en mand ned norden for kirken. Fra 1600—1640 Christen Pedersen. Fra 1640—1666 Hans Christensen. Fra 1666—1684 Morten Jensen Jull. Fra 1684—1693 Peder Mikkelsen Zimmermann. Fra 1693—1715 Jens Eriksen-Brun. Fra 1715—1724 Mag. Sten Clausen Kjærulf. Fra 1724—1732 Peder Jensen Brøndlund. Fra 1732—1745 Peder Jensen Esbach. Fra 1745—1750 Jens Jørgensen Seidelin. Fra 1750—1772 Hans Fratsen Brunn. Fra 1772—1801 Niels Thygesen Rostrup Lund. Fra 1801—1834 F. S. Dines Hjersing Rostrup. Fra 1834—1856 Johan Caspar Theodor Funch. Fra 1856—1879 Ludvig Theodor Emil Rønne. Fra 1879—1888 Poul Martin Møller. Fra 1888—1893 Otto Christopher Skaarup. Fra 1893—1913 Niels Christian Armose Poulsen. Fra 1913—1921 Folmer Nielsen. Fra 1921—1926 Emil Frederik Moe. Fra 1926—1936 Mathias Nissen Andreasen. Fra 1936—1967 Poul Henrik Lassen. Fra 1967 Arne Jessen, som er nuværende præst i 1974.

Skolen.

I den katolske tid havde hver præst sin præstegård og hver degn sit degnebol, og således var det også i Ulsted. Matr. 46, Østergaard, var det gamle degnebol. Men efter at kirken var kommet under Børglum bispestol, satte biskoppen en fæstebonde i bolet. Han blev fæster under bispens avlsgård Voergaard, men ydede en afgift af 2 bygskæpper (10 skæpper byg eller rug) korn til Ulsted kirke; degnetjenesten besørgedes af en munk fra klosteret. Efter reformationen beholdt kirken sin afgift; men degnens indtægter tillagdes Aalborg Latinskole, som lod degnetjenesten besørge ved en »løbedegn«, en af skolens store elever i mesterlektien. Ifølge Kristian den Tredies kirkeordonans af 2. september 1537 skulle disse degne også optræde som lærere, idet de skulle »undervise det unge bondefolk udi børnelærdom, catekismo, een sinde om ugen udi sted og stund, som sognepræsten dennom foreskrev«. Et par år senere uddyber biskop Peder Palladius dette nærmere i sin visitatsbog: Når det har ringet første gang, skal degnen klemte 15-16 gange, så skal børnene og ungdommen sætte sig i de øverste stole, og degnen skal stå imellem og lære dem børnelærdom med lyst og lempe, samt lære dem salmer. At der ikke var meget ved den undervisning, disse 18-19 års løbedegne gav, siger sig selv. Befolkningen var ked af hele institu-

tionen, og den blev ophævet ved lov af 1685; men allerede da havde man mange steder fået faste sogne, eller sædedegne. Omkring 1640 blev Samuel Ricardi sognedegn og skoleholder; han var vistnok begyndt her som løbedegn. 26. juni 1626 påbød Kristian den Fjerde, at »det må pålægges de velhavende bønder i de store landsbyer at holde en skolemester og opføre et lidet skolehus, efterdi er deres børns lyksaligheds forfremmelse«. Ulsted har kort efter fået sin første lærer, der har undervist i storstuen i en af gårdene, indtil man omkring 1650—60 fik et lille skolehus opført. Præsteindberetning af 1690 siger: »findes her et skolehus, stående på grandegaden, uden nogen indkomst, som holdes ved lige af bønderne«.

Det var en såkaldt degneskole, idet degningen som regel tillige var skoleholder; han måtte årlig give to rigsdaler til Aalborg latin-skole. Skolen lå på den nuværende skoles plads og blev i 1741 erstattet af en ny. Indberetningen af 1737 siger: »Sognet har en skole, 3 fag skolehus ganske skrøbelig, men som formodentlig af herskabet på Vraa, som ejer hele sognet, vil blive repareret«. 1744 fortælles, at »skolehuset i Ulsted er opført for 3 år siden og mod øst er forbundet med degneboligen. Det bestod af 5 bindinger med loft over samt et udskud på nordre side, og der fandtes en opmuret skorsten med en til skolestuen indsat jernbilægger. I skolestuen var der 8 vinduer og i udskudskammeret 4 vinduer. Endvidere fandtes i samme stue 2 lange fyrreborde med 4 ligeså lange bænke ved siderne samt 2 bænke for enderne og fremdeles et lille fyrrebord med 2 bænke for små A. B. C. daries (de mindste børn). Skolestuen havde 2 halvdøre til forstuen, fra hvilken der førte hele døre til køkkenet og til skolestuen og fra denne til udskudskammeret. Langs sydsiden af huset lå en indegærdet kálhave og nord for huset et inddiget gård- rum. Alt var nyt og i forsvarlig stand. Degneboligen, der var opført samtidigt med skolehuset, bestod af et beboelseshus på 8 fag, men uden stald eller lade. Den lå midt i Ulsted by, ca. 1000 skridt fra kirken. Der var ikke tillagt degnen noget jord ud over haven, hvorimod han havde ret til tørveskær i byens mose samt drift til sine får. Køer og får kunne dog på grund af omstændighederne ikke holde, hans årlige indtægter i korn var 7 tdr. rug og 7 tdr. byg og ved offer, småredsel med videre ca. 20 rigsdaler«.

4. juni 1800 siges: Skolebygningen er mådelig, skal i denne sommer opbygges. Degnen Laurids Slot er 31 år gammel og duelig, men

ikke seminarist. Han er tillige skoleholder, har 6 rdl. af skolekassen og desuden 10 rdl. af Tychous legat.

Ved udskiftningen i 1799 blev skoleholderne tillagt 20.000 kvadratalen agerland samt noget eng og kær. Han nyder her af sognet 15 tdr korn, græsning til 2 køer og 6 får samt 20 læs splittørv. Skolen har 62 børn. Der blev altså opført en ny skole, byens tredje i 1800; den efterfulgtes 1874 af »den gamle skole«. Den nuværende skole er fra 1912—13, ombygget i 1924 og 1942.

Som anført var undervisningen i begynderstadiet meget primitiv, og der gik mange år, inden undervisningen blev udvidet. Jeg begyndte min skolegang i 1900, og da var der 2 klasser, en stuver og en bette klasse, men vi lærte da så meget, at vi kunne klare os igennem livet. Vi blev i skolen oplært i dansk, skrivning, regning og religion, i budene om hvad vi måtte gøre og ikke gøre, samt respekt. Læreren havde den gang lov til at revse os, når vi ikke opførte os ordentlig, og han kunne på den måde holde orden i skolen og på eleverne (som det skorter på i dag). Eleverne i stuver klasse gik om sommeren kun i skole 1 dag om ugen, grundet på at mange af de store børn skulle ud at tjene om sommeren eller hjælpe til hjemme. Undervisningen blev efterhånden udvidet med flere klasser, men den store udvidelse af skolegangen blev først i ca. midten af halvtredserne. Nu går de fleste børn i skole i 8-9 år, og derefter fortsætter de fleste med fortsat undervisning i 3-6 år. Lærerne har stor besvær med at styre de halvvoksne store elever, de må ikke som før »revse« eleverne, og mange af eleverne benytter sig af den frihed ved nærmest at tyranisere lærerne. Vi har jo fået en lov om, at alle skal have fri adgang til fortsat undervisning enten de har evner dertil eller ikke. Vi har fået et kontorvælde indenfor det offentlige med oprettelser af mange højtlønnede stillinger. Disse stillinger har nærmest fra »Arildstid« været beklædt af »priviligeret« embedsklasse, og deres børn har haft et fortrin ved besættelse af uddannelsespladserne til disse høje stillinger. Vedtagelse af loven, at enhver har krav på en uddannelse, har medført, at mange fra den almindelige befolkning vil forsøge at erobre nogle af de forhen »priviligerede« stillinger, som har medført, at der bliver alt for mange uddannet til disse stillinger, langt flere end samfundet har brug for. Vi har allerede »pukler« (arbejdsløshed) indenfor akademikerkredse, som vil blive stærkt forøget i de kommende år. Det er derfor fremkommet uro og protester fra store befolkningsgrupper imod den meningsløse ud-

dannelsesform, der bliver ført med fortsættelse af uddannelser til stillinger, hvor der er overproduktion, og der stilles krav om adgangsbe­grænsning indenfor den højere uddannelse. Det vil blive et vanskeligt problem at løse for vor politikere. De forhen privilegerede (den herskende klasse) vil forsøge at beholde den førende stilling, og dem fra den almindelige befolkning vil gøre krav på ligestilling, ellers vil de påberåbe sig den asociale slagside. Jeg tror, at den uddannelsesvanvid, der er fremkommet i befolkningen (nærmest en guldfeber) vil føre til, at vi fra begyndelsens ringe uddannelsesvilkår er kørt i modsatte grøft, som vil blive meget vanskelig at få rettet op, men det er et problem, der skal løses, som det går nu, kan ikke fortsættes med; at næsten alle unge strømmer til de uproduktive stillinger, og tilgangen til de producerende erhverv er så ringe, at det er nødvendigt at tilføre mange udenlandsarbejdere. Vor økonomiske stilling viser da også, at vi slet ikke har råd til den førte politik på uddannelsesområdet, og som det udarter sig til, at ca. 50 % aldrig opnår at fuldføre deres uddannelse, men dumper, med spild af mange år af bedste ungdomsår og spild af skatteborgernes penge.

Første verdenskrig.

Jeg var inde som soldat og lå ved 9. batalions fjerde kompagni i Aalborg, da krigen udbrød. Vi var klar over, at der forelå en risiko for, at Danmark kunne risikere at blive inddraget i krigen. Vi blev flere gange kaldt hjem, når vi var på øvelser, og fik ordrer til at blive på kasernen. Rygterne gik, at tyskerne enten ville drage ind i Belgien eller Danmark. De valgte at drage ind i Belgien. Der blev foretaget store indkaldelser af sikringsstyrken, som skabte uro og forvirring blandt befolkningen. Det meste af mit kompagni blev sendt til Esbjerg, medens resten blev tilbage i Aalborg til at holde vagt ved broerne, banegården, telegrafan og andre vigtige steder samt rundt omkring byen. Jeg var iblandt dem, som blev tilbage i Aalborg, vi var på vagt hvert andet døgn, og derimellem på øvelser. Vi blev senere sendt til Hobro, og efter nogen tid der blev vi samlet med kompagniet igen og blev sendt over på Mors og kom derfra til Hjørring, og efter nogen tid der, blev vi sendt til Frederikshavn, og derfra igen til Aalborg, og derfra blev nogle udvalgte, som ikke var straffede, sendt til Hobro og Frederikshavn, jeg var blandt dem og kom igen til Frederikshavn, resten kom til Ø. Hassing og Gandrup,

hvor vi fra Hobro og Frederikshavn senere blev tilsluttet og kom så senere til Aalborg og blev hjemsendt. Det var en lang soldatertid, vi fik, og det var en ringe løn, begyndte med en løn på 65 øre om dagen og et lille rugbrød, for den løn skulle vi selv betale for kosten og selv holde os vedlige med støvler m. m. Senere under krigen, da vi rejste rundt til de forskellige byer, fik vi kosten og 25 øre om dagen. I stedet for at være inde i 6 måneder, som tjenestetiden lød på, blev det 1½ år, men vi slap heldigvis fri for at komme i krig. Krigen sluttede 1918.

Der indtraf jo i den lange soldatertid mange episoder. Jeg vil nævne en: Det var et oprør eller mytteri, soldaterne gjorde i Frederikshavn. Det opstod ved, at en soldat var kommet fuld hjem på kasernen, som følge deraf blev arresteret af en befalingsmand og ført i arresten. Dette medførte, at en soldat opfordrede de andre soldater på kasernen, at de skulle drage til arresten for at befri deres soldaterkammerat ud af arresten. Arrestforvareren nægtede at efterkomme soldaternes krav, og da soldaterne truede med at storme arresten, ringede arrestforvalteren til kaptajnen, som hurtigt kom tilstede og befalede, at soldaterne skulle gå tilbage til kasernen, men det nægtede de at gøre. Kaptajnen, som havde skarpladt revolver med, kommanderede så soldaterne til at træde an på to geledder og truede med at tilkalde vagten, som gik med skarpladte geværer. Soldaterne overgav sig så og stillede op i geledet, og da kaptajnen igen befalede at gå tilbage til kasernen, adlød de kaptajnen og gik tilbage til kasernen. Det kunne have blevet en alvorlig sag for soldaterne, men blev formildnet ved, at befalingsmanden ikke havde optrådt korrekt ved anholdelsen af den fulde soldat, men undgå straf kunne de ikke. Der var ca. 100 soldater, som efter forholdene fik en mild straf på 10 dage i spjældet. Jeg var så heldig at være på vagt og undgik på den måde at blive straffet og undgik også at blive stillet op for mine soldaterkammerater, som kaptajnen truede med, såfremt soldaterne ikke var gået hjem på kasernen. Det viste sig siden, at den soldat, der opfordrede sine kammerater til oprøret, var en luskepeter og var blevet hjemme på kasernen og derved undgik at blive straffet, men fik så en afstraffelse af sine kammerater ved at blive kastet i vandet, og der var ingen, der ville have noget med ham at gøre resten af den tid, vi var inde. Oprøret blev slået stærkt op på forsiden af aviserne, som medførte, at mange forældre rejste til Frederikshavn for at tale med deres sønner.

Sønderjylland.

Sønderjylland har altid været et stridsæble med uroligheder og krige, som kan føres tilbage til år 808, hvor det nævnes, at kong Gudfre opførte det ældste dannevirke (808), Ejderen danner grænsen mod Frankeriget (811) og Slesvig by bliver et vigtig midtpunkt både i politisk og handelsmæssig henseende. Her byggede Ansgar ca. 850 den første danske kirke. Ca. 900 satte sydslesvigske vikinger sig fast i disse egne. De rejste en vældig halvkredsvold uden om handelspladsen Hedby (ved Haddeby Nor); men deres konge, Gnupa, blev overvundet af den tyske kong Henrik den første (934), og efter Henriks død blev Gnupa og sønnen Sigtry fældet af den danske konge, hvorpå Sliengen atter knyttedes til Danmark og Danevirket forstærkedes. Fra 974—83 havde kejser Otto den Anden lagt Sydslesvig under sig, derefter generobredes det af den unge Svend Tveskæg, og siden da fandt ingen løsrivelse sted før 1864. Der fortsattes dog stadigt med uroligheder og krige. Der kan nævnes, at 1340 dræbte Niels Ebbesen den kullede greve Gert. Kong Erik af Pommeren kæmpede i 20 år med greverne, og urolighederne fortsatte til årene 1848—50, hvor de holstingste grever gjorde oprør, og den sønderjydske krig udbrød. Dette oprør blev nedkæmpet af de modige danske soldater. Året 1864 angreb tyskerne sammen med østrigerne atter Sønderjylland, og overfor denne overmagt måtte danskerne overgive sig, og Sønderjylland blev lagt ind under Tyskland. Disse sønderjydske krige krævede mange tapre danske livet og bragte megen sorg over landet. Det gav anledning til en national rejsning hos befolkningen i det erobrede Sønderjylland, som førte til, at Tyskland ved fredsslutningen efter første verdenskrig måtte gå ind for, at der blev afholdt en afstemning om tilhørsforhold, som gav det resultat, at befolkningen i den nordre del af Sønderjylland (zone 1) stemte sig hjem til Danmark i 1920. Hvorimod den slesvigske del (zone 2) forblev under Tyskland. Det var en glædens dag for Sønderjylland (ja, for hele landet), men samtidig en stor sorg over de ca. 6000 sønderjydske soldater, som faldt i krigen.

Trods krige og kriser fortsatte udviklingen. I 1924 kom den første lastbil til Ulsted, da Anton Pedersen Nygaard startede en vognmandsforretning i Ulsted. 16.-7.-1931 startede Søren Andersen Hov en rutebiltur fra Hov til Aalborg, som også har haft betydning for Ulsted bys udvikling. Søren Andersen Hov var også initiativ-

tager til, at Hov fik en havn. Efter mange års forhandlinger med myndighederne for at få en havn i Hov, uden resultat, forudså Søren Andersen, at såfremt Hov stadig skulle være ved med at være en fiskerby, skulle der gøres noget over for fiskerne, som under de forhold, de arbejdede under, ville det være en sagablot inden al fiskeriet i Hov holdt op. Der var ingen fiskere, der ville fortsætte med at fiske for åben strand. Søren Andersen startede så en indsamling, der gav det gode resultat, at der kunne tages fat på bygning af en mole ud til det åbne hav. Søren Andersen fik fat i en, som med en gravemaskine lavede en kanal, og fyldet blev lagt op til molen. Der blev så rammet cement-spunsvæge i begge sider af molen. Søren Andersen forestod selv ledelsen af dette arbejde. Der blev så lavet vejbane på molen. Der blev gravet et havnebassin inde ved land, og så kunne fiskerne sejle ind i renden langs molen, og bådene kunne nu ligge roligt inde i havn, i stedet for som før uden for revlen. Molen og havnen blev bygget i 1946. Dette mole- og havnebyggeri har muliggjort en udvidelse af havnen, så der i 1973 er blevet pladsforhold til en marinehavn, som i fremtiden vil få stor betydning for byens turistlivs udfoldelse. Fiskerne i Hov har da også påskønnet det store initiativ og arbejde, Søren Andersen påtog sig, ved at rejse et mindesmærke over Søren Andersen ved havnemolen. Da Hov er en naboby til Ulsted, og nu er i samme storkommune, bør dette store mole- og havnebyggeri, som blev igangsat af en fremsynet mand, Søren Andersen Hov, påskønnes og indgå i beskrivelsen om sognets udvikling til kommende slægter.

Ulsted mølle.

1613 gav Simon Laursen på Kligaard 1 daler i indfæstning af et stykke jord på Jens Pedersens gårds grund (Elgaard) til at opsætte en vejmølle på, menige almue til bedste. Denne mølle tilhørte 1662 hans svigersøn Jens Nielsen i Rottrup. Tingbog af 20. september 1653 fortæller: Et hus, sat på det gamle Møllehuses Kaalgaardssted. Det gamle var sat af salig Simon Laursen til Kligaard på præstegårdens grund, giver 1 rdl. i fæste. Det bemærkes, at Søren Møller har bygget et hus på Grandegaden. 1683 siger markbogen: En mølle østen for byen befindes at være en temmelig stor mølle, nogenlunde vel vedligeholdt af ejeren. Er bekvemmelig højt beliggende for alle vinde. Stenenes bredde fra kant til øje er 21 tommer. Bliver søgt af

sognet såvel som af nogle i næst hosliggende sogne. Giver i landgilde 8 tdr. korn, lige som Gud vil give ham søgning og blæst: somme år giver han 8 tdr. somme år 10 tdr., møllens hartkorn 1 td. sattes 1688 op til 1-0-0-2. Lidt før 1800 flyttedes møllen, som nu hørte til Vraa, op på Møllebakken vest for byen. 1796 nævnes Peder Møller. 2. december 1800 solgte Gjørup for 1100 rdl. møllen og et hus af hk. 1½ skp. til forvalter Anders Hovalt, der straks lod købet overgå til Peder Nielsen Hassing, som 1808 solgte hus og mølle til Esben Pedersen, en søn fra Elgaard ejer af Møllegaarden. Møllen, der indtager en høj plads, kunne ses langt omkring, og i en lang »vindstilhed« var der mange, der lod blikket falde op til møllen for at se, om den var kommet i gang, da de tit i en vindstilhed måtte vente på grutning, brødkorn og gryn. Kom der så god vind i seglene, gik møllen hele natten. Der var nogen charme ved at komme op i møllen i sådanne dage, hvor kværnene summede. Udviklingen har medført, at der er ingen, der har brug for møllen mere. Det hører fortiden til. Møllen står dog stadig på Møllebakken, den er blevet fredet og står som et »vartegn« for Ulsted by, oplyst om natten. Et flot syn.

Anden verdenskrig.

Den anden verdenskrig udbrød i 1939. Danmark havde en »ikke« angrebspagt med Tyskland. Det var grunden til, at Danmark ikke indkaldte sikringsstyrken som ved første verdenskrig. Såfremt Danmark havde gjort dette, havde det givet tyskerne et »påskud« til at bryde pagten. Tyskerne brød pagten uden opsigelse (officielt da). Den 9. april 1940 tidlig om morgenen marcherede tyske tropper ind i landet. Danske tropper satte sig til modværge, som førte til faldne danske og tyske soldater. Kampen varede ikke mere end nogle få timer, inden regeringen gav ordrer til standsning af kampen og kapitulerede. Der var heller ikke andet at gøre over for den overmagt. (Det var at begaa selvmord at fortsætte). I løbet af ca. en halv dag var hele landet besat af tyske tropper. Det var alvorlige overvejelser, regeringen blev stillet over for. Landet var besat af fremmede styrker. Tyskerne stillede krav om at ville have flyvepladser og andre militære anlæg udbygget. Dette måtte regeringen bøje sig for. Der blev så indgået en aftale med tyskerne lydende på, at tyskerne foretog udbygningerne af disse militæranlæg, og regeringen fortsatte som før at styre landets øvrige anledninger. For at undgå,

at tyske entreprenører og arbejdere blev sendt fra Tyskland til Danmark for at udføre disse arbejder, fik regeringen en aftale med tyskerne om, at disse arbejder blev udført af danske entreprenører og arbejdere. Regeringen forudså de uoverskuelige forhold, der kunne opstå ved, at disse tyske arbejdere og entreprenører blev sendt til Danmark. Det blev en vanskelig opgave for regeringen at føre dette samarbejde. Tyskerne stillede til tider krav ud over, hvad aftalen lød på, og da der opstod en modstandsbevægelse, som udførte sabotage mod tyskerne, blev kravene fra tyskerne skærpet over for regeringen og politiet om at gribe mere håndfast ind over for disse sabotører. Det var regering og politi i de fleste tilfælde tilbageholdende med, og da de tyske krav ikke blev opfyldt, greb tyskerne ind den 29. august 1943 og anholdt politiet. Tyskernes overgreb over for politiet udløste en spontant, næsten oprør, mod tyskerne med strejker over hele landet i flere dage.

Tyskerne opstillede maskingeværer i gadekrydsene og andre strategiske punkter. Befolkningen følte sig utrygge og foruroligede overfor, hvad denne udvikling kunne føre til. Regeringen afbrød nu al samarbejde med tyskerne og opgav regeringsarbejdet. Tyskerne optrådte nu mere håndfast over for sabotører og anden modstand. Mange, som havde optrådt som frihedskæmpere, følte sig nu truet og rejste til Sverige. (Der var vel nok mange iblandt disse, som Frode Jakobsen betegnede som ivrige krigere i fredstid). Mogens Fogh beklagede da også i et brev 5.-10.-1943 til Christmas Møller i England, at mange flinke folk så sig nødsaget til at forsvinde efter 29. august 1943, som førte til, at det var svært at få hullerne fyldt ud i modstandsrækkerne.

Efter regering og politi var sat ud af spillet, opstod der nærmest en slags lovløshed her i landet med tyveri og røverier. For at bekæmpe dette uvæsen, oprettede den lokale befolkning et »vagtværn«, som bestod af nogle modige mænd, som var udrustet med »knipler«. Disse værn satte skræk i tyvene og røverne (de optrådte ikke så blødsødne over for forbryderne, som det gøres i dag, 1974).

Efter regeringens tilbagetrækning blev den for landets nødvendige statsledelse udført af kontorcheferne. Danmarks Frihedsråd, som blev dannet i september 1943, optrådte nu også som en slags regering her i landet med udstedelse af ordrer og til tider fremtvang strejker af og til.

Et andet stort og vigtigt spørgsmål for Danmark var, hvorledes

krigens afslutning ville forme sig for Danmark. Vi var klar over, at Tyskland havde tabt krigen, og afslutning på krigen kunne indtræffe når som helst. Frygten her i Danmark var, om tyskerne i desperation ville føre krigen ind i Danmark. En anden frygt var om for hvem tyske tropper der var i Danmark ved krigens slutning kom til at kapitulere over for. Ville russernes hurtige fremrykning nå frem til den dansk-tyske grænse (førend englænderne) og derved afskære tyske tropper fra Tyskland, som ville medføre, at de tyske tropper, som var i Danmark ved kapitulationen, kom til at kapitulere over for russerne. Det var derfor en stor lettelse, da der den 4. maj 1945 gennem engelsk radio blev meddelt, at Tyskland havde kapitulert over for England, som også gjaldt tyske tropper, som befandt sig i Danmark. En jublende glæde bredte sig over det ganske land. Folk strømmede ned på gaden, tog omkring hinanden og jubede. Lysene blev tændt i husene og på gaderne. Jubelglæden fortsatte næsten hele natten, og den helt store folkefest fortsatte den 5. maj med jubel og glæde, over at Danmark igen var blevet et frit land. Den 6. maj skal også nævnes. Da var jubeltonerne forstummet fra mange, og i stedet for var der fremkommet et hadets sindelag (ak, så hurtigt et sindelags omskiftning). Jagten var begyndt, som det vil blive omtalt senere.

Det var nu ikke hele landet, der blev fri den 4. maj. Der indtraf en uventet episode den 8. og 9. maj ved at russiske flyvere bombarderede Rønne og Neksø på Bornholm. Årsagen til bombningen var den tyske kommandant von Kamptz beskyddning af russiske flyvere og nægtelse af at overgive sig til russerne. For von Kamptz var Danmark engelsk interesseområde, og han havde ordre til at forsvare øen med alle midler ved et angreb fra russisk side. Efter hvad amtmand von Stenmann har berettet, ville von Kamptz være rede til at kapitulere til blot en eneste englænder, men der var ingen englænder på øen. Det vakte stor uro hos befolkningen på øen over russernes angreb på øen, særligt siden de erfarede, at russerne var begyndt at bygge en ny flyveplads til jagerne. Denne flyveplads skulle bygges meget hurtigt, og samtidigt var det besluttet at overføre krigsmateriel til Bornholm fra Kolberg, hvor russernes hovedkvarter befandt sig. Der var allerede ankommet 3600 soldater til øen. Disse forberedelser med udbygning af militær vakte bekymringer blandt øens befolkning. Der blev fra dansk side indledt alvorlige forhandlinger med russerne. Russerne havde nemlig forlangt, at disse for-

handlinger alene skulle føres mellem danskere og russere uden nogen indblanding af englændere og amerikanere. Disse vanskelige forhandlinger førte endelig til, at russerne forlod Bornholm ca. den 16. marts 1946. En betydningsfuld periode i danmarkshistorien var til ende. Hele Danmark var igen fri for fremmede tropper.

Retsopgøret.

Efter befrielsen samledes regeringen igen og mente vel nok at kunne fortsætte som før, da samarbejdet med besættelsesmagten ophørte. Den var jo nok klar over, at der forestod et retsopgør over for visse dele af befolkningen, men havde aldrig regnet med et så hårdt opgør, som modstandsbevægelsen forlangte. Modstandsbevægelsen stillede krav om, at alle, som havde haft samarbejde med besættelsesmagten, skulle tiltales. (Det havde været lettere at have taget dem fra, der ikke havde haft noget med besættelsesmagten at gøre), men opgav da, at almindelige arbejdere ikke skulle tiltales. Derimod skulle alle selvstændige erhvervsdrivende, der havde haft økonomisk fortjeneste ved arbejde for værnemagten. Da vi ikke havde loven at straffe efter, forlangte modstandsbevægelsen, at der skulle laves love med tilbagevirkende kraft. Der blev indført dødsstraf (og 46 blev henrettet) og andre hårde straffe op til 4 år (og enkelte derover) for særligt utilbørligt samarbejde. Alle entreprenører, der havde udført arbejde, blev tiltalt. Skønt det var på opfordring af regeringen, at de udførte disse arbejder. Dagspressen, som havde annonceret for værnemagten m. v. (som de fleste presser havde) skulle også tiltales for utilbørlig samarbejde med besættelsesmagten. Dette blev frafaldet vel på betingelse af, at pressen så skulle støtte modstandsbevægelsen med at ophidse befolkningen mod dem, som de ville have tiltalt. Jeg må sige, at hvis det forholdt sig således, at pressen overholdt aftalen til fulde med store opsigtsvækkende forsideartikler med fotografier af ofrene, havde modstandsbevægelsen ikke opnået pressens støtte, havde retsopgøret fået et mere roligt forløb med mindre straffe. En skamplet på vores presse, og da særligt på dem, som havde tjent millionbeløb på tyske annoncer m v.

Når man nu, 29 år efter, sidder og arbejder med begivenhederne under og efter besættelsen, kan man harmes over den uretfærdighed, der blev begået over for mange ved det hadefulde retsopgør.

Interneringer og anholdelser af formodede, der havde haft sam-

arbejde med besættelsesmagten, begyndte den 6. maj 1945. Disse anholdelser blev foretaget af modstandsbevægelsens folk indtil den 13. maj, hvor politiet blev overdraget at foretage anholdelserne. Der var en stor magtbeføjelse, der var lagt i modstandsbevægelsens folks hænder, som i mange tilfælde optrådte ukorrekt, ja, nærmest brutal, både over for skyldige og uskyldige. Jeg vil nævne et tilfælde, som jeg kender nøje til.

Min broder entreprenør A. P. Pedersen Nygaard, Tylstrup, som den 6. maj 1945 blev anholdt af modstandsbevægelsen for utilbørlig samarbejde med besættelsesmagten. Min broder blev ved anholdelsen behandlet brutalt, blev stillet til skue for »pøblen og overspyttet« (i lighed med så mange andre anholdte). Min broders forseelse bestod i, at han havde efterkommet regeringens opfordring til at påtage sig arbejde for besættelsesmagten. Tyskerne skulle have udført nogle dræningsarbejder på flyvepladsen i Aalborg, og da de havde fået opspurgt, at min broder havde udført store dræningsarbejder blandt andet dræning af flere tusinde td. land i Store Vildmose. Min broder fik så bud om at møde ude på værnemagtens kontor i Nørresundby. Min broder var lidt betænkelig ved at udføre arbejdet, men da han havde hørt regeringens opfordring til at påtage sig disse arbejder for besættelsesmagten, var min broder bange for at risikere ubehageligheder ved ikke at møde op på tyskernes kontor. Præsten i Tylstrup, som min broder forelagde sagen, var af samme formening, og han tilbød at tage med derud som tolk. Min broder så ved selvsyn på flyvepladsen mange anerkendte entreprenørfirmaer (som havde efterkommet regeringens opfordring) arbejde på flyvepladsen. Min broder gik så ind på at udføre arbejderne. Det var store komplicerede arbejder. Min broder bad mig om at komme ud at hjælpe ham med at styre de mange arbejdere. Da jeg også var dræningsmester, fik jeg plads som formand. Min broder sad interneret i over et år. Han havde ingen til at støtte sig, som de andre entreprenører, som var tilsluttet Entreprenørforeningen, så her var en, som blev offer for den »hets«, som pressen førte. Min broders sag gik til højesteret, hvor han blev frifundet med alle 10 dommerstemmer.

Under besættelsen blev der dannet et råd, som gik under navnet Frihedsrådet, som udgav illegale blade med opfordring til befolkningen om at bekæmpe besættelsesmagten med sabotage m. v., og var, efter at regeringens afbrydelse med samarbejde med besættelsesmagten, den, der gav ordre til befolkningen, hvorledes de skulle for-

holde sig. Ja, optrådte nærmest som den regerende magt i landet. Det var også den, der bestemte og gav ordrer til, når en formodet stikker skulle likvideres. Det var også den, der forestod den hårde og bitre strid med regeringen om gennemførelse af de hårde straffelove med tilbagevirkende kraft.

Det var Frihedsrådet, der truede med, at såfremt regeringen ikke vedtog de hårde straffelove, som Frihedsrådet forlangte, ville Frihedsrådet selv foretage retsopgøret, og da Frihedsrådet havde våbnene, måtte regeringen bøje sig for deres krav og vedtog lovene. Regeringen var klar over, at såfremt Frihedsrådet skulle gennemføre retsopgøret, ville mange flere blive henrettet og mange få meget hårde straffe. Mange af afsagte domme ved retsopgøret blev afgivet på tvivlsomme vidneudsagn. Den tiltalte havde næsten ingen ret. Stemningen i befolkningen var pisket sådan op, at dommerne faktisk ikke turde gå stemningen imod. Jeg synes, det er en skamplet på vort retsvæsen og bør overgives til følgende slægters bedømmelse. Mon ikke deres »dom« vil blive, at i stedet for dette »hadefulde retsopgør« skulle vi have været glade og taknemmelig over, at vi undgik krigens rædselsfulde følger med ødelæggelser af byer og land og måske et hundrede tusinder af unge soldater og civile personer dræbte.

Jeg tro dette.

Mange af dem, jeg kalder de rigtige modstandsfolk, som med livet som indsats havde bekæmpet besættelsesmagten, blev stærkt skuffet over den måde, retsopgøret foregik på. Den store tilstrømning af folk, som ikke havde foretaget sig noget vedrørende modstandskampen, men som nu, da der ingen risiko var mere, optrådte, som om de var nogle store helte, særligt såfremt de var så heldige at få et armbind udleveret. Der mødte også nogle såkaldte fars sønner og bad om at kunne få et gevær udleveret og få lejlighed til at få en vagtstilling over dem, som modstandsbevægelsen havde fået internerede. Når jeg besøgte min broder, mens han var interneret, stod der vagt, som skulle overvåge, at der ikke foregik noget mistænkeligt og skulle også høre, hvad vi talte om. En af dem, som stod vagt ved min broder, var provst Nielsens søn fra Nørresundby, som var en af de heldige at have fået et gevær udleveret. Hans slags var der mange af, som ikke havde haft noget med modstandskampen at gøre. Min broder Peter var noget bange for, at der skulle ske noget uheld, da han ikke havde haft med en bøsse at gøre før. Hele den halløj, der

foregik, bevirkede, at de rigtige modstandsfolk trak sig skuffet tilbage. De havde ventet sig en hel anden udvikling af tiden efter befrielsen.

Som før nævnt opnåede regeringen at få en aftale med besættelsesmagten om, at danske entreprenører og danske arbejdere skulle udføre de militærarbejder ved flyvepladser m. v., som tyskerne forlangte at ville have udført her i landet. Regeringen forudså, at såfremt tyske entreprenører og arbejdere blev ført her til landet, kunne der risikeres at opstå uoverskuelige politiske følger. Regeringen opfordrede derfor danske entreprenører og arbejdere til at påtage sig disse arbejder. Det virkede derfor uforstående, at regeringen efter befrielsen vedtog, at disse entreprenører skulle tiltales og straffes for utilbørlig samarbejde med besættelsesmagten. Regeringen undskyldte sig med, at disse entreprenører skulle kunne have indset, at det ikke var regeringens fulde mening, men at de nærmest var påtvunget dertil efter den foreliggende situation, landet var kommet ud for med besættelse af fremmede tropper. Christmas Møller, som sad i regeringen, da tyskerne besatte landet og var med til aftalen med tyskerne, indrømmede »endda«, at han personlig havde henvendt sig til en entreprenør om at påtage sig arbejdet for at undgå at få tyske entreprenører og arbejdere sendt til Danmark, og forudså også at udviklingen kunne føre til, at tyskerne udskrev danske arbejdere til at udføre arbejderne. Trods Christmas Møllers vedståelse fastholdt regeringen, at disse entreprenører skulle anholdes og tiltales.

Regeringen efter besættelsen havde fået en anden sammensætning end før besættelsen. Der var kommet ivrige modstandsbevægelsesfolk fra Dansk Samling og Kommunisterne m. fl. i den nye regering, som havde indtaget den stilling, at alle, der havde samarbejdet med besættelsesmagten, skulle tiltales og straffes. Og såfremt tidligere gamle regeringsmedlemmer ikke ville gå ind for deres krav, ville modstandsbevægelsen (Frihedsrådet) selv foretage retsopgøret, og da det var modstandsbevægelsen, der alene havde våbnene, bøjede de andre regeringsmedlemmer sig for deres krav. Jeg kan da ikke tænke mig det anderledes, end det forholder sig således. (For jeg vil da ikke tro, at det var for at redde deres egne skind). Men gjorde det alene for, at som situationen var, var det en bedre løsning, fremfor at modstandsbevægelsens folk alene foretog retsopgøret.

Der er skrevet mange bøger om besættelsestiden. De første bøger

udkom allerede samtidig med befrielsen. Det var jo med at komme først (der skulle jo laves penge). De var i mange tilfælde stærkt overdrevne. Der er i 1974 udkommet endnu et par bøger, som nu, 29 år efter besættelsen, bringer yderligere nye oplysninger for dagens lys om besættelsestiden. Den ene af disse nye bøger om Christmas Møllers ophold i England og den brevveksling, han førte derfra med politikere og modstandsbevægelsen i Danmark. En af grundene til, at Christmas Møller kom til England var, han tillod sig at holde anti-tysketaler, og da Møller sad som handelsminister, forlangte tyskerne Møller fjernet fra regeringen, og i januar 1941 forlod Møller regeringen, og samtidig nedlagde han sit folketingsmandat og sine politiske hverv indenfor det konservative folkepartis ledelse. Møller startede så en sagførervirksomhed uden held i København. Møller havde forinden gået med tanker om at komme til England og derfra igennem engelsk radio påvirke danskerne til sabotere tyskerne. Efter lang forberedelse ankom Møller til England først i maj 1942, og den 14. maj talte Møller for første gang i engelsk radio til Danmark, som vakte stor overraskelse her i Danmark. Disse udsendelser fortsatte Møller med til krigens slutning. Opholdet i England var en skuffelse, og til tider følte Møller sig nærmest som uønsket. Briterne var meget tilbageholdende med at give oplysninger. Det førte til, at Møller en tid gik med tanker om at forlade England. Den 15. september 1942 skriver Møller. Og man skulle vide, hvor fortvivlet små vi er, man kan aldeles ikke få lov til at udrette noget. Nå, tilsidst går man vel også nedenunder hjem, men så er det jo ejheller ikke sket stor skade ved det.

17. september 1942 beklager Møller sig over lederen over den danske afdeling af BBC, Robert Jørgensen, ikke vil give ham nogen indflydelse. Efteråret igennem fortsætter Møller med beklagelse over manglende informationer hjemmefra, og det svigtende samarbejde med »SOE« (en nystiftet britisk organisation), som blev den tungeste belastning, Møller kom til at bære i sit eksil. Møller forstår ikke, englænderne kan være det bekendt.

Det er meget svært for et ordentligt menneske at finde sig i det, men vi er jo utroligt elendig små, men man lader sig i sandhed også mærke det, men jeg må jo blive ved med min pligt og se at få det bedste ud af det. Selv om jeg slet ikke har været ønsket herovre, og det nærmest er en fejltagelse, jeg kom herover. I december 1943 måtte Møller erkende, at »SOE« og dets danske medarbejdere luk-

kede af for informationer til ham. I oktober 1943 kom den danske efterretningsofficer, kaptajn V. Gyth, til London for at føre militære forhandlinger med den nystartede organisation »SOE«.

I 2 måneder undlod Gyth enhver kontakt med Møller, og da kontakten endelig kom i stand, måtte Gyth rykke ud med, at det skyldtes direkte advarsel fra Stokholm, at Gyth skulle undgå at kontakte Møller, og Gyth havde lovet de »danske« i Sverige ikke at tale med Møller. »De danske« var efterretningsofficererne Nordentoft og Mørk samt Ebbe Munch, men bag deres forholdsordrer stod også klare aftaler med Turnbull ved »SOE« England.

Christmas Møllers hovedvision, at han fra London skulle kunne påvirke og om muligt bidrage til at styre den hjemlige udvikling, både den politiske udvikling og udviklingen af modstandsbevægelsen, viste sig at være illusion. Både vilkårene i eksilet og hans eget utålmodige impulsive og egensindige temperament afskar ham fra den indflydelse, han havde drømt om. Efter at Møller var blevet klar over, at hans tilstedeværelse i England nærmest var en fejltagelse, var Møllers store ønske at komme tilbage til Danmark igen og få sit livs store ønske opfyldt, at blive lidt af en soldat. Men planerne blev aldrig til noget. Det var tanken at nedkaste Møller ved Tyrstrup-Bavelse sø. Men allerede under øvelsestræningen brækkede han benet og alle planer blev skrinlagt.

Som før omtalt førte Christmas Møller brevveksling (fra England) med modstandsbevægelser indenfor de politiske partier, konservative, kommunisterne, socialdemokratiet og Dansk Samling. Brevvekslingen drejede sig særligt om regerings-sammensætning efter befrielsen, og om retsopgøret over for »samarbejds-regeringen« under besættelsen og retsopgøret over for dem som havde haft samarbejde og andre uhæderlige forbindelser med besættelsesmagten (tyskerne).

Jeg vil fremdrage nogle udpluk af disse breve, som viser, at der ikke var fuld enighed mellem de forskellige modstandsgrupper, særligt indenfor Dansk Samling. Der førtes en stor brevveksling mellem Christmas Møller og Mogens Fogh, der var kommunist, som medførte, at Møller blev stærkt påvirket af kommunismen. Ja, så stærkt, at Møller herhjemme blev regnet for kommunist. Møller og Fogh var til dels enige om, at der i den regering, der ville fremkomme efter befrielsen, skulle både kommunisterne og Dansk Samling være repræsenteret i. De var også enige om, at der skulle foregå et skarpt

retsopgør og om frihedsbevægelsens sabotagearbejde herhjemme, men var ikke helt enige om de konservatives indstilling på regerings-sammensætning, og Fogh havde en vis frygt for, at Møller skulle falde tilbage til konservatismen. Det beroligede Møller Fogh med ikke ville ske. Efter 29. august 1943, da regeringen ophørte med samarbejdet med tyskerne, og regeringen ophørte med regeringsarbejdet, sendte Mogens Fogh en henvendelse til Møller, om der skulle tænkes på at danne en dansk regering i udlandet. Det blev kun til tanker (heldigvis). Den 18. marts 1944 meddelte Fogh Møller, at sabotagen var stoppet for et stykke tid, da der havde indfundet sig en slags sløvhed i modstandsbevægelsen, men meddelte samtidig, at frihedsrådet var gået i gang med drab af stikkere, og mange var blevet dræbt, og meddelte også, at den kommunistforskrækkelse, der har været i befolkningen med rygter om, at kommunisterne samlede megen våben, som havde skabt frygt for et kommunistisk kup. Denne frygt var taget af, Mogens Fogh meddeler Møller 22. april 1945, at Frihedsrådet stod stærkt ved de forhandlinger, der ville finde sted efter befrielsen, men modparten står også stærkt, takket være landboerne.

Mellem Møller og Frode Jakobsen var der også en stor brevveksling, som også drejede sig om regerings-sammensætning og retsopgøret efter befrielsen, hvor de tildels var enige. Frode Jakobsen så et stort lys i Møller og foreslog, at der blev oprettet et nyt parti, hvor Møller skulle være topfigur. Det var Christmas Møller ikke interesseret i.

Mellem Christmas Møller og Arne Sørensen, Dansk Samling, blev der også ført brevveksling. Møller og Sørensen var enige om, at der skulle foregå et tilbunds-gående retsopgør. Derimod var der uenighed i mange spørgsmål. Sørensen meddeler Møller 17. december 1943, at han har tilsluttet sig Frihedsrådet, da han helst vil være direkte med i forhandlingerne, nu hvor situationen mere og mere bliver alvorlig. Sørensen meddeler også, at han har haft samtale med de to konservative, Aksel Møller og Poul Sørensen, og fik det indtryk, at disse politikere intet har lært, og at de stadig er optaget af »den lille politik«. Nu kan man sige, at jeg som formand for et parti, der hele dets levetid er blevet forfulgt af disse folk, ikke er mest egnet til objektiv bedømmelse. Eftersom de ledende i de gamle partier ikke har foretaget illegalt frihedsarbejde, bortset fra en del af K. U., hvorimod det for folk som kommunisterne, Dansk Sam-

lings medlemmer og en del upolitiske patrioter ganske simpelt er krig, og eftersom det meste af det underjordiske arbejde af enhver art nu kontrolleres af enten kommunister eller Dansk Samling, kan man mærke en vis uro hos de gamle partier over for os. Nu må man imidlertid nok ligge lidt stille, indtil en del af de værste stikkere er uskadeliggjort. Sabotagen har i tiden siden den 29. august 1943 væsentlig været i hænderne på upolitiske folk, samt vores, mens kommunisterne ikke har ydet større sager, deres styrker er allerede passeret, således at selv om de havde kupplaner, ville de ikke være nogen virkelig fare. Christmas Møller svarede Sørensen på brevet 23. januar 1944. Møller mener, det vigtigste efter befrielsen vil være, at den regering, der bliver dannet straks, erklærer Japan krig og søge at gøre så meget nytte i den krig som muligt og derved også blive en faktisk allieret. Jeg er naturligvis ked af, hvad De skriver om de konservative politikere, De har talt med, og kan sige, hvad De skriver står i skarp modstrid til beretninger, jeg har hørt fra anden side. Hvis De spørger mig, om jeg forstår Deres politik, må jeg svare, det gør jeg ikke. Jeg sidder inde med adskillige oplysninger om det arbejde, der gøres under jorden og må meget alvorligt have lov til at give Dem det råd ikke at se sådant på det, at Dansk Samling er de eneste, der gør noget.

Arne Sørensen skriver til Christmas Møller 14. februar 1944. Sørensen mener ikke, at Møller er helt klar over de virkelige forhold herhjemme. Det ligger anderledes for Dansk Samling og kommunisterne, som har den opfattelse, at de gamle partier vil fortsætte som før, og det vil Dansk Samling sætte sig imod, og hvis der ikke kommer en helt anden ordening på disse ting, må man regne med, at vi (Dansk Samling) vil rette det allerværste skyts op mod samlingspartierne straks efter besættelsens ophør. Vi vil ikke godvilligt finde os i, at hele frihedskampen under krigen negligeredes, og at man forsøger at lulle Danmark ind i samme sognepolitik som tidligere. For mig at se er dette en generationskamp mere end noget andet. Det er de i dag 60-årige, der stadigt dirigerer, og de allerfleste af disse er ude af stand til at vurdere de problemer, der er opkommet siden forrige krig, fordi de alle regner tiden indtil 1914 for den normale og altid søger at bringe deres politik til at passe dermed, og det vil ikke vare mere end 10 år, inden disse 60-årige, der er en meget stærk magtgeneration, er ude af spillet, og så vil Danmark helt skifte ansigt. Hvorvidt Dansk Samling kan få den helt store

fremgang lige efter krigen, er således afhængig af mange ting, derimod er jeg ikke i tvivl om, at vi i løbet af 10-15 år kan oparbejde en position, som det er umuligt at komme udenom, ganske simpelt fordi vi erobrer sønnerne af de gamle partiers folk. Arne Sørensens spådom gik langt fra i opfyldelse, allerede ved valget i 1947 opnåede partiet ikke at blive repræsenteret i folketinget. Mon ikke grunden skal søges i partiets stejle holdning for indførsel og krav af meget strenge straffe ved retsopgøret.

Arne Sørensen var enig med Christmas Møller i, at regeringen efter befrielsen skulle erklære Japan krig, og at vi skulle gøre en effektiv indsats både i mandskab og materiel.

De oplysninger, der gives om Christmas Møllers ophold og virke i England under besættelsen, løfter et slør af, hvad der foregik bag kulisserne, blandt politikere og modstandsbevægelsen. Jeg vil da mene, at Christmas Møllers radioudsendelser fra England har haft en vis indflydelse på modstandskampen herhjemme, (vi var da også glade for at høre hans stemme fra London), det er der delte meninger om. For eksempel mener rektor, dr. phil. Aage Trommer, som fornylig har skrevet en »Disputats« om for eksempel sabotagen med jernbanesprængning krigsmæssigt var lig »0«.

Når vi samtidigt læser Christmas Møllers beskrivelser om, hvorledes englænderne behandlede ham, kan man vel konkludere, at englænderne ikke har skønnet, at Christmas Møllers virke derover har haft nogen stor betydning for krigens førelse, som modstandsfolkene herhjemme mente. Ser vi på den brevveksling, som førtes mellem Christmas Møller og politikerne og modstandsbevægelsen herhjemme, drejede sig mest om opnåelse af politisk indflydelse og det store retsopgør efter befrielsen. Særligt indenfor kommunisterne og Dansk Samling. Jeg vil ikke undervurdere modstandsbevægelsens arbejde, men den har ikke haft så stor virkning over for tyskerne, som den store del af den almindelige befolkning havde ved den »kolde skulder«, der blev vist overfor tyskerne.

Der er måske nogle, der synes, at jeg har skrevet alt for meget om besættelsen og retsopgøret, som jeg måske også har efter manges opfattelse. Jeg vil dertil sige, at besættelsestiden er den alvorligste begivenhed for Danmark i dette århundrede, som jeg derfor vil mene bør have en stor plads i beskrivelsen om begivenheden til efterkommende slægter.

Der er nu gået 29 år siden besættelsens ophør, og dog stadig for

mange, der har oplevet disse år optager sindene. Besættelsestiden og dertil tilsluttede begivenheder vil i mange år fremefter stadig være et omdiskuteret emne, og der vil stadig fremkomme skjulte politiske begivenheder, særligt efter, at dem, som havde politisk indflydelse i besættelsestiden, er døde og borte.

Jeg har tit tænkt på, var det alene af nationale følelser, der fik ellers almindelige ansete borgere til at opføre sig så »hadefulde» over for sine medborgere, som det udfoldede sig til ved retsopgøret. De fleste af landets borgere udførte jo arbejder for besættelsesmagten, både forretningsfolk, landmænd m. v., om ikke direkte så indirekte. Livet skulle jo leves. Jeg kan forstå harmen over for stikkere m. v. Mon ikke forklaringen skal søges der, at en stor del af borgerne ikke fik nogen økonomisk opgang under besættelsen (tjenestemænd og andre offentlige ansatte m. v.), det var jo også særligt indenfor disse og intellektuelle kredse, harmen opstod (var det mere af misundelse end nationale følelser) samt hos kommunisterne, som havde en anden national følelse. Eller blev de påvirket af den »hets«, pressen førte.

I den efterkrigs udvikling er landbruget sakket bagud, ved at lønninger og skatter har medført en kraftig omkostningsstigning, uden at landbrugets produkts priser er fulgt med i dette kapløb. Samtidig blev afregning for sterling ændret til kr. 18,20 fra før krigen kr. 22,40. Og handelsminister Christmas Møller rejste til England og solgte vor smør 10 % lavere, end vi fik før, uden nogen godkendelse af regeringen og landbruget. Dette vakte stor forstyrrelse indenfor regeringen og indenfor landbruget. Landbrugets forringede indtægter har ført til, at mange landmænd (særligt indenfor de mindre brug) er blevet tvunget til at forlade landbruget. Alene fra 1960 til 1972 er der blevet nedlagt 62.000 landbrug og over 200.000 har måttet forlade landbruget. Der, hvor der var 2-3 karle og et par piger ved en almindelig gård, må landmanden og kone og børn nu selv være ene om at passe landbruget med en arbejdstid på 12-14 timer om dagen. Trods denne lange arbejdstid har landmandens indtægter ligget ca. 50 % under, hvad andre i samfundet har opnået. En af grundene til de lave priser, landmanden fik for sine varer, var ændringen af sterlingkursen fra kr. 22,40 til kr. 18,20, som bevirkede, at landmanden fik 25 % mindre for sine varer, og en anden grund

var, at handelsforhandlingerne med England blev foretaget af regeringen med en kvotaordning. Forhandlingerne med andre lande blev også i mange tilfælde foretaget af regeringen, som vel nok i mange tilfælde skulle tage hensyn til leverancer af industrivarer. Regeringens formål var at få opbygget industrien, som i mange tilfælde blev gjort på landbrugets bekostning. For at undgå, at landbruget helt skulle gå til, fik landbruget gennemført en landbrugsordning med, at de fødevarer, der solgtes på hjemmemarkedet, skulle betales med fremstillingsproduktionspriser. Dette medførte, at landmændene fik en merindkomst på ca. 800 millioner kr. Siden oprettelse af fællesmarkedet i ca. 1960 var det meget vanskeligt at handle med disse lande indenfor EF grundet på deres afgiftssystem, som til tider kunne bevirke, at der blev lagt store afgifter, ja, helt op til 1000 kr. på en ko, og tilsvarende på andre varer. Landbruget har derfor kæmpet for at komme ind på dette marked. Det lykkedes 2. oktober 1972 ved folkeafstemning at blive tilsluttet EF.

Efter at vi nu er blevet tilsluttet fællesmarkedet, får landmanden nu betalt sine varer efter fællesmarkedspriser, og regeringen er derfor blevet udelukket for at favorisere industrien angående handelen med landbrugsvarer.

Fællesmarkedet blev oprettet i ca. 1960 af 6 lande i Europa, og landbruget har de sidste 10-11 år kæmpet for at komme ind i dette marked, men vor store landbrugseksport til England betingede, at det skulle være sammen med England, vi kom i fællesmarkedet, som efter 10 års tovtrækkeri mellem England og fællesmarkedet endelig lykkedes, at vi sammen med England kom med i fællesmarkedet. Havde vi ikke kommen med England ind i fællesmarkedet (når England var kommet med), havde landbruget nærmest blevet udelukket for at sælge sine landbrugsvarer, som ville have bevirket, at ca. 100.000 landbrug ville have blevet nedlagt, og Danmark ville have blevet et fattigt land. Nu, derimod, er vi kommet ind i fællesmarkedet og kan sælge vore varer til 250 millioner mennesker. Dette vil føre til en opblomstring af landbruget igen. Det vil også føre til, at industrien på grundlag af det store valutaoverskud, landbruget hjemfører til landet (ca. 10-12 milliarder i fremtiden), vil få store fordele ved landbrugets opgang, og samtidigt få et købedygtigt landbrug af deres industrivarer. Det ville have kommet til at se sort ud for industrien, hvis landbruget var gået til. Industrien, der skal indføre alle sine råvarer til deres produktion, ville næppe have klaret

dette uden det store valutaoverskud, landbruget hjembringer. Landbruget har den store fordel frem for industrien, at det selv har de råvarer, de skal bruge til deres produktion.

Som før nævnt er der sket en vældig udvikling her i landet siden krigen. Vi har fået opbygget en industri, så Danmark nu også tælles med i industrilandenes rækker. Vi har fået vedtaget gode sociale og uddannelseslovgivning. Der er blevet bygget boliger som aldrig før i landets historie. Der er opført store industribygninger overalt i landet. Der er bygget store skoler og administrationspaladser overalt. Så vi lever i et velfærdssamfund, og det ser tilsyneladende lovende ud for landets borgere i året 1974.

Men samtidig har vi fået opbygget et kontorvælde med mange tusinde ansatte, som har udviklet sig til et »bureaukrati og embedsmandsvælde«, og der laves nye love som aldrig før, og millioner af skemaer og andre skrivelser sendes ud til borgerne og kommunerne, så vi lever i et papirvælde uden lige. Dette har ført til en vælgerprotest overfor regering og folketing. Befolkningen rejser sig i protest mod de høje skatter, og det sløseri, som finder sted med skatteborgernes penge indenfor det offentlige styre. Befolkningen vil ikke finde sig i det mere. Forholdene indenfor det offentlige styre er nu ved at være lig med tiden i 1600 tallet, under stavnsbåndet, da embedsmandsvældet regerede hen over hovederne af befolkningen. Dette har ført til, at der er startet et nyt parti, »Fremskridtspartiet«, hvis formand er advokat Mogens Glistrup, København, som vil bekæmpe det bureaukrati og embedsmandsvælde. Store vælgerskarer slutter sig til partiet. Såfremt dette partis program til dels bliver gennemført, vil det revolutionere den politik, der er blevet ført de sidste 70 år. Dette har ført til stor opstandelse indenfor de gamle politiske partier på Christiansborg. Det vil blive spændende at følge udviklingen i den nærmeste tid. Folkebevægelsen har rejst sig over for den førte politik, og bliver det ikke Fremskridtspartiet, der bryder igennem, bliver de gamle partier nødt til at føre en mere vælgersindet politik i fremtiden. Derom ingen tvivl. »Fremskridtspartiet« fik ved første valgdeltagelse 28 mandater valgt ind i folketinget.

Vi har samtidig med udbygning af velfærdssamfundet påført os en udenlandsgæld på ca. 30 milliarder de ca. sidste 10 år, så det ser så som så ud med, om vort velfærdssamfund kan fortsætte med velfærden.

Som før nævnt er Ulsted sogn stadig et bondesamfund, som det altid har været. Der er ikke kommet nogen industri til sognet. Trods det blomstrer forretningslivet livligt. Nok er der sket store forandringer, også i Ulsted sogn. Udviklingen har medført, at mange små landejendomme er blevet nedlagt, og to små skoler, Gettrup og Rimmeren, og samme steder to små købmandsforretninger, men når et forholdsvis lille sogn som Ulsted kan opretholde tre store købmandsforretninger og en stor brugsforening taler det for, at det er et sogn, der har fulgt med udviklingen. Det er jo hovedsageligt landbruget, der skaffer den omsætning. Det er jo i Ulsted som alle andre steder funktionærer, lærere m. v., og den arbejderstand, som findes i byen, hvoraf de fleste arbejder uden for sognets grænser, bringer mange penge til byen, som særligt kommer forretningsfolkene til gode. Ulsted by har bevaret det gamle bylandsbypræg med gadekær midt i byen (Jyllens anlæg), og forretningerne er ikke blevet indskrænket så meget som i andre bysamfund. Der findes stadig mejeriet (som i nabosognene er nedlagt), de har også bevaret bageriet og omtalte 4 store købmandsforretninger, der findes også tre manufakturer, slagter, gæstgivergård, forsamlingshus, bank, sparekasse, alderdomshjem, dyrlæge, doktor, og en stor skole samt andre små forretninger. Der findes også tre automobilværksteder, og noget så moderne som en stor hal, så der er også tænkt på de unge. Der er også to vognmandsforretninger, to lillebilforretninger, der er fjernvarme over hele byen, og da Ulsted by er en ren by, har de også sørget for, at spildevandet fra kloakledningerne bliver rensset ved anlæg af et rensningsanlæg, så der kommer rent vand ud i vandløbene fra Ulsted by. Byen har også en dygtig håndværkerstand: Murere, tømrere, snedkere, malere, forretninger, dame- og herrefrisører samt 2 smedieforretninger. Byen har sin egen præstegård og præst, og den århundrede højt og fritliggende landsbykirke, hvorfra klokkeringning morgen og aften kan høres over hele byen, samt klokkeringning til samling af menigheden i kirken til både glædens og sorgens dage.

Som før nævnt har der altid været et godt sammenhold blandt byens borgere, det så vi, da borgerne blev enige om at bygge en hal, hvor der over hele sognet af beboerne blev givet store pengebeløb, og frivilligt arbejde ved opførelsen af hallen, så byen i dag har en stor, moderne hal uden nogen stor gæld.

En anden stor begivenhed, som vil medføre en forandring i sognets fremtid. Ifølge realkommissionsloven blev Ulsted sogn tildels nødtvungent til at tilslutte sig Vester og Øster Hassing og Hals kommuner i 1970, som ikke kan undgås at få en indflydelse på Ulsted sogns videre udvikling. Sognet har ved denne sammenslutning mistet noget af sin selvstændighed, men det gode landsbysammenhold, som forefindes i Ulsted i år 1974, vil sikkert fortsætte i fremtiden.

Vi af »Esben slægten« kan være stolte af, at vore stamfædre er vokset op i Ulsted sogn. »Esben slægten«, som har og stadig er meget udbredt i Ulsted sogn, er ifølge opgivne stamtavler nu udbredt over det ganske land og uden for landets grænser. Men det var fra Ulsted sogn »Esben slægten« udgik, og der hvor vore stamfædre er stedet til hvile på Ulsted kirkegård, og det vil vi aldrig glemme. Som er et af formålene ved udgivelsen af denne slægtsbog af »Esben slægten«.

Alvorlig tale ved alfar vej
 med grønsvær tækket de gamle grave,
 henfarne slægter — forglem dem ej,
 i arv de gav dig en ædel gave.

Henfarne slægter
 i landets marv
 sig ej fornægter.
 Bevar din arv.

Esben-slægten

Nedstammer fra Peder Jensen, som i 1533 var skovfoged og fæster Vitskøl Kloster og Kronens Gods i »Gettrup«, Ulsted. Forklaring på hvorledes store dele af Ulsted og Hals sogne var kommet til at høre ind under Vitskøl Kloster er følgende:

1158 anlagde kong Valdemar den første Vitskøl Kloster som tak til Gud, fordi Gud året før havde frelst ham fra blodgildet i Roskilde, og han og vel også hans søn kong Knud den sjette, og skænkede samtidigt meget af deres gods til klosteret. 1202 stadfæstede den nye konge Valdemar Sejr disse gaver, og blandt andet halve Gettrup mark og fra Gerå til Østerå. Det vil sige det halve »Gettrup« og hele Hals sogn. Ved halve Gettrup mark menes V. Gettrup, Rottrup og Ulsted sognes del af Øster-Melholt samt senere bebyggelser, Kletgaard, Vadsholt, Skoven, Vindelborg, Hyllen og Rimgården. Kronen beholdt den anden halvdel af Gettrup mark. Ø. Gettrup, Sønderheden, Nørheden, Langtved, Nejsig gårdene, Gravholt, Snørholt og Dronninglunds del af Ø. Melholt.

1579 solgte kong Frederik den anden Vitskøl gods til Henrik Gyldenstjerne.

Første generation.

Peder Jensen Fæster Snd. Rottrup, og skovfoged Gettrup gods i Ulsted. Hans kone var antagelig fra en af selvejergårdene i byen. Hans søn Esben Pedersen overtog fæstet i Snd. Rottrup.

Esben Pedersen, født 1550, død 1618.

Hans kone var fra Kærulf slægten i Aistrup, var fæster i Snd. Rottrup i 1575.

Der nævnes 6 børn i ægteskabet: Jens Esbesen boede i Nørgaard, Ulsted, Lars Esbesen boende i Ulsted, Jep Esbesen boende i Lunden, Esben Esbersen boende i Søren »Hovsgaard«, Johanne Esbensdatter, som blev gift med Niels Lauritsen, som blev fæster i Snd. Rottrup.

Et sagn fortæller, at kong Erik af Pomeranien skal have givet en selvejer Anders Ulv, som boede i Kjær herred i Ø. Halne i Fogedgaarden navnet »Kjærulf«. Fordi du hedder ulv, og du bor i Han herred, du skal herefter hedde Kærulv, sagde kongen. Han boede i Kjær herred. Hans søn Anders Kjærulf var meget rig og ejede fogedgården, Bjørrum, Ø. Aslund og meget andet gods. Han var 1448 herredsfoged i Kjær herred. Et embede slægten sad inde med i ca. 250 år. Det var fra denne slægt Esben Pedersens kone stammede.

Johanne Esbendsdatter, datter af Esben Pedersen, fæster af Snd. Rottrup, blev gift med Niels Lauritsen, søn af Lars Nielsen og Ane Mortensdatter Hvolgaard, Vester Hassing, og overtog fæstet af Snd. Rottrup.

Af børn i ægteskabet nævnes: Lars Nielsen, f. 1623, d. 1691, som overtog fæstet af Snd. Rottrup. Gift med Maren Pedersdatter fra Søraa. Johanne Nielsdatter, f. 1634, d. 1685, gift med Bertil Mortensen Nørgaard i Melholt. Jens Nielsen, f. 1631, d. 1705, gift med Maren f. 1624, d. 1697, datter af Søren Laursen Sønderheden, og overtog fæstet af Sønderheden.

Esben Nielsen fik »Søren Hovsgaard« i fæste, døde ung, og hans enke giftede sig med Simon Poulsen, f. 1624, d. 1697, han var søn af Poul Pedersen. Ellen Nielsdatter blev gift med Poul Pedersen, og Peder Nielsen blev gift med datter af Nør Jens Poulsen, »Elgaarden«.

Peder Nielsen, søn fra Snd. Rottrup, født 1636, død 1716, gift med Ane Jensdatter, datter af Jens Poulsen i »Elgaard« og blev fæster af Elgaard. Ane døde 1684. Peder giftede sig igen 1685 med Karen Simonsdatter, datter af Simon Nielsen og Anne Nielsdatter, Øster Langtved.

Der nævnes 2 børn: Ane blev gift med Thomas Svendsen i Ulstedlund, som fik gården i fæste efter sine forældre Svend Jørgensen (Jørgen Larsens gård).

En søn Jens Pedersen blev fæster af V. Aslund 1688 (og fra ham stammer den gamle Aslundsslægt). Hans datter Ellen Jensdatter, f. 1690, død 1740, blev gift med Chr. Pedersen Hougaard Elsnab, søn af Peder Jensen Hougaard, Nørresundby. Hovgaard slægten havde Elsnab til 1852, da blev den overtaget af Jens Christensen, f. 1800, død 1883, søn af Chr. Christensen, Mellem Nejsig, gift med Anne Krestine, datter af Lars Jensen, V. Aslund. Jens Christensen havde først gården »Krogen« i Melholt og senere Aslund, og fra 1852 Elsnab. Der nævnes 2 børn i ægteskabet. Datteren Maren blev gift med Søren Svendsen, »Sønderhaven« i Ø. Hassing. I det ægteskab var der 7 børn: Svendmine, gift med Søren Peter Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, Sine, gift med Lars Nielsen, »Poppelgaard«, Stine, gift med Chr. Andersen, »Sønderkær«, Hanne, gift med Niels Jakobsen, »Pallisgaard«, Marie, gift med Thomas Mortensen, Aalborg, og sønnen Laurits overtog Sønderhaven, gift med Marie fra Vestergaard i Ørum.

Sønnen Jens Jensen overtog »Elsnab«, f. 1836, død 1917, gift 1. gang med Marie, datter af Mads Pedersen, St. Sønderlund, 2. gang med Margrethe, datter af Jens Larsen, Nr. Rottrup, enke efter Jens P. Christensen Hedegaard, Ø. Hassing. Efter at have overtaget Hedegaard, solgte han »Elsnab«. En søn Niels Elsnab overtog Hedegaard.

Niels Pedersen, fæster af Elgaard, f. 1688, d. 1761, søn af Peder Lauritsen, Snd. Rottrup, gift med Bergithe Svendsdatter, datter af Svend Nielsen, Ø. Hassing.

Af børn nævnes Peter Nielsen, fæster i Elgaard, og Maren Pedersdatter, som blev gift 1712 med Niels Sørensen, fæster i Vindelborg, som var en gammel slægtsgård, som havde været i slægten fra 1626 og blev i slægtens eje til 1915, da de blev solgt til Chr. Bastberg.

Peter Nielsen, fæster i Elgaard, f. 1739, d. 1777, gift med Maren Jensdatter, datter af Jens Lauridsen og Zidsel Sørensdatte, Hyllen. Maren giftede sig igen 1778 med Poul Svendsen fra Jegen i Ø. Hassing, som i mange år var sognefoged i Ulsted.

Af børn nævnes Esben Pedersen.

Af Marens 2. ægteskab nævnes datteren Inger, som 1813 blev gift med Peder Christensen Munk fra Garvholt, og overtog Elgaard, som ved den tid blev udflyttet på sin nuværende plads og bevarede navnet Elgaard. 1822 byttede Peder Munk gård med sin fætter, Peder Thomsen Munk i Føltved, Ø. Hassing, og Poul Svendsen flyttede til en anden datter Zidsel, der var gift med Niels Sørensen i Hyllen. Peder Munks enke Karen Marie Kaspersdatter overdrog 1874 gården til sønnen Kasper Munk, 1899 Søren P. Munk, 1953 broderen Johannes Munk, og nuværende ejer Knud Munk.

Elgaard har i ca. 200 år været beboet af folk af »Esben slægten«.

Esben Pedersen, født 1776, død 1836. Søn af Peter Nielsen og Maren Jensdatter, »Elgaarden«, gift med Anne Jensdatter. Købte i 1810 V. Mølgaard.

Af børn nævnes: Marie Esbendsdatter, Mariane Esbendsdatter, Peder Esbersen og Poul Esbersen. Peder købte gård i Lunden. Poul overtog gården efter faderen, blev gift med Kirsten Thomsen, »Skrold« i Gaaser. Poul og svogeren Peter Thomsen, »Skrold«, byttede gårde i 1848. Peter Thomsens kone, Anne Boline Hansdatter, var fra Østerled, f. 1828, d. 1905. Sønnen Thomas Pedersen overtog V. Mølgaard efter faderen Peter Thomsen. Thomas Pedersen var i mange år sognerådsformand i Ulsted og formand for sparekassen. Thomas Pedersen solgte gården til Jens Nielsen fra Gravholt, som senere solgte gården, og V. Mølgaard kom i ejendomshandlernes hænder indtil 1919, da den blev købt af Søren Peter Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, og kom så i »Esben slægten« igen. V. Mølgaard blev i 1929 overdraget til sønnen Johannes Pedersen, som nu i 1974 ejer Møllegaarden.

Esbens datter, Marie Esbendsdatter, f. 1806, d. 1830, blev gift med Lars Chrestensen, »Snd. Rottrup«, f. 1798, død 1870, søn af Chresten Chrestensen, Mellem Nejsig. Efter Mariens død giftede Lars Chrestensen sig igen med Mariens søster Mariane Esbendsdatter, f. 1812, gift 1838, død 1897. I første ægteskab var en søn overretssagfører og folketingsmand J. K. Larsen, f. 1840, d. 1926, gift med Anne Marie Jakobsen fra »Hulen« ved Dronninglund, f. 28.-10.-1842, d. 4.-1.-1897. Der var i deres ægteskab 5 børn: Laure, som blev gift med doktor Larsen, Asaa, Lise, gift med pastor Krogh, Elna, gift med grosserer Nørgaard, København, Mime, gift med Nicolai Jucker, og en søn, kanpolit Larsen, som rejste til Amerika. J. K. Larsen overtog »Snd. Rottrup« efter faderen. Mime og hendes mand, Nicolai Jucker forpagtede gården. I Lars Christensens andet ægteskab med Mariane Esbendsdatter var en søn, Esben Larsen, »Holtegaard«, Holtet, Gandrup, f. 9.-11.-1828, død 13.-2.-1889, g. m. Johanne Nielsen fra »Toftegaard« i Gaaser. Snd. Rottrup blev 1909 solgt til Anders Vadsholt, som senere overdrog den til sønnen, forhenværende sognerådsformand og amtsrådsmedlem, Niels Vadsholt, Ulsted, som nu har overdraget gården til sønnen Arne Vadsholt, som nu i 1974 er ejer af »Snd. Rottrup«.

Peder Espersen, f. 1810, d. 1869. Grd. i Lunden (Svend Simonsens gård) samt møller i V. Mølle. Søn af Esben Pedersen og Anne Jensdatter, V. Mølle. Gift med Maren Thomsdatter, datter af Thomas Pedersen og Inger Jepsdatter, Gandrup.

Af børn nævnes: Anders Peter Pedersen, Esben Pedersen, Anne Krestine Pedersen, f. 1840, d. 1910.

Esben Pedersen, f. 1838, d. 1880, overtog hjemmet i Lunden efter faderen, gift første gang med Johanne Marie Nielsdatter, f. 1838, d. 1870, datter af Niels Christensen Bødker, »Østergaard«, Ulsted, gift anden gang med Maren Katrine Nielsdatter, f. 1853, d. 1926, datter af Niels Nielsen, »Nygaard« (ved Vadholt). Maren giftede sig igen med Thomsen på Bakken.

Anders Peter Pedersen, født 1835, død 1874. Søn af Peder Esbersen og Maren Thomsdatter, Lunden, gift med Maren Jensdatter, datter af Jens Chr. Jeppesen, Krabesbro, boende i (Kræn Madsens gård), Ulsted.

Der var 4 børn: Anton Pedersen, Torndal, Hov, Mariane Pedersen, Skovlund, Hov, Jens Pedersen, Sønderheden, Ulsted, Søren Peter Pedersen, Nygaard, Ø. Hassing.

Skovlund-slægten

1860 solgte Marta og Anders Jensen »Hov Kro«, udstykkede ejendommen og byggede gården »Skovlund« på Hov enge. Her voksede en stor børneflokk, blandt disse var sønnen Anton Andersen, f. 26.6.-1853, d. 27.-6.-1909. Anton Andersen overtog »Skovlund« 1880, blev i 1882 gift med Mariane Pedersen fra Ulsted, f. 10.-3.-1861, datter af grd. Anders Peter Pedesen, f. 1835, d. 1874 (som var af »Esben slægten«) og Maren Pedersen, f. Jensen, datter af Jens Chr. Jeppesen, Krabesbro, Ulsted. Mariane drev gården efter sin mands død til hun døde i 1935.

Sønnen Otto Andersen overtog så gården.

Der var 12 børn: Maren Krestine, Anders Peter, Krestian, Anton Højer, Matha Marie, Esben Marius, Elsa Katrine, Otto, Olga, Elna, (samt 2 som døde som små).

Maren Andersen, f. 24.-10.-1881. Datter af Mariane og grd. Anton Andersen, »Skovlund«, Hov, g. m. Niels Sørensen, grd., »Ulstedlund«, f. 12.-5.-1870, søn af grd. Søren Chr. Jensen og Krestine Jensen, datter af lærer Fransen, Geraa.

1 barn: Jensine.

Jensine Sørensen, f. 29.-10.-1911. Datter af Maren og Niels Sørensen, grd., »Ulstedlund«, g. m. repræsentant Jakob Holger Klitgaard, f. 25.-5.-1908, søn af grd. Thomas Kletgaard og Maren Kletgaard, Biersted. Holger Klitgaard omkom ved en ulykke 23.-3.-1949.

1 barn: Maren Kirstine.

Maren Kirstine Sørensen, f. 24.-12.-1943. Datter af Jensine og Holger Klitgaard, Ulstedlund.

Grd. Anders Peter Andersen, »Sindalgaard«, Geraa, f. 1.-12.-1884, d. 12.3.-1961. Søn af Mariane Andersen, f. Pedersen og grd. Anton Andersen, »Skovlund«, Hov. Gift m. Else Marie Sloth, f. 12.-3.-1890, død 28.-11.-1969. Datter af Krestine og Lars Sloth, grd., »Mikkelmark«, Hov.

6 børn: Ester Sloth, Jens Anton, Lars Bye, Ingeborg Mariane Sloth, Carsten Holger Sloth, Thyra Krestine Sloth.

Ester Sloth Andersen, f. 5.-7.-1914. Datter af grd. Anders Peter Andersen og Else Marie Andersen, f. Sloth, »Sindalgaard«, Geraa, g. m. Karmer M. Krestoffersen, f. 3.-10.-1903, forh. købmand, Brovst. Søn af Krestine og Jesper Krestoffersen, Bejstrup.

1 barn: Arne Sloth.

Arne Sloth Krestoffersen, f. 26.-1.-1942. Søn af Ester Sloth Krestoffersen, f. Andersen og forh. købmand K. Krestoffersen, Brovst, g. m. Alise Jørgensen, f. 31.-5.-1949, datter af Martine og Edvard Jørgensen.

1 barn: Ole Sloth.

Ole Sloth Krestoffersen, f. 29.-5.-1973. Søn af Arne Sloth Krestoffersen og Alise Krestoffersen, f. Jørgensen.

Grd. Jens Anton Andersen, Manstrup, f. 2.-12.-1927. Søn af grd. Anders Peter Andersen og Else Marie Andersen, f. Sloth, forh. »Sindalgaard«, Geraa, g. m. Marie Godeksen, f. Datter af Martine og Godek Godiksen, Manstrup.

5 børn: Else Sloth, Eskild Sloth, Martin Sloth, Peter Sloth, Godek Sloth.

Else Sloth Andersen, f. 8.-1.-1950. Datter af grd. Jens Anton Andersen og Marie Andersen, f. Godeksen.

Eskild Sloth Andersen, f. 22.-12.-1950. Søn af grd. Jens Anton Andersen og Marie Andersen, f. Godeksen.

Martin Sloth Andersen, f. 11.-10.-1954. Søn af grd. Jens Anton Andersen og Marie Andersen, f. Godeksen.

Peter Sloth Andersen, f. 11.-4.-1957. Søn af grd. Jens Anton Andersen og Marie Andersen, f. Godeksen.

Godek Sloth Andersen, f. 31.-10.-1961. Søn af grd. Jens Anton Andersen og Marie Andersen, f. Godeksen.

Forstander Lars Bøye Andersen, Norborg, Als, f. 3.-2.-1920. Søn af grd. Anders Peter Andersen og Else Marie Andersen, f. Sloth, forh. »Sindalgaard«, Geraa, g. m. Else Margrethe Dons Jensen, f. 25.-7.-1928. Datter af Karen og Frode Jensen, v/ Vejle.

3 børn: Anders Bøye, Sidsel Bøye, Frode Bøye.

Anders Bøye Andersen, f. 27.-6.-1952. Søn af forstander Lars Bøye Andersen, Norborg, Als, og Ellen Margrethe Dons Andersen, f. Jensen.

Sidsel Bøye Andersen, f. 12.-4.-1955. Datter af forstander Lars Bøye Andersen, Norborg, Als, og Ellen Margrethe Dons Andersen, f. Jensen.

Frode Bøye Andersen, f. 15.-4.-1961. Søn af forstander Lars Bøye Andersen, Norborg, Als, og Ellen Margrethe Dons Andersen, f. Jensen.

Ingeborg Mariane Sloth Andersen, f. 11.-3.-1923. Datter af grd. Anders Peter Andersen, forh. »Sindalgaard«, Geraa, og Else Marie Andersen, f. Sloth, g. m. grd. Niels Simoni Nielsen, »Højensgaard«, Saltum, f. 30.-3.-1915. Søn af Krestine og Niels Chr. Nielsen, forh. grd., »Højensgaard«.

3 børn: Mariane Simoni, Torkil Simoni, Kirsten Simoni.

Ingeborg er uddannet som sygeplejerske.

Niels Simoni Nielsen overtog slægtsgården efter faderen.

Mariane Simoni Nielsen, f. 29.-11.-1957. Datter af Mariane Sloth Nielsen, f. Sloth, og grd. Simoni Nielsen, »Højensgaard«, Saltum.

Torkil Simoni Nielsen, f. 5.-5.-1961. Søn af Ingeborg Mariane Sloth Nielsen, f. Sloth, og grd. Niels Simoni Nielsen, »Højensgaard«, Saltum.

Kirsten Simoni Nielsen, f. 11.-4.-1964. Datter af Ingeborg Mariane Nielsen, f. Sloth, og grd. Niels Simoni Nielsen, »Højensgaard«, Saltum.

Grd. Carsten Holger Sloth Andersen, f. 14.-10.-1926. Søn af grd. Anders Peter Andersen og Else Marie Andersen, f. Sloth, forh. »Sindalgaard«, Geraa, g. m. Anna Wurtz, f. 5.-11.-1935. Datter af Kamma og Johanne Wurtz, Ø. Hæssing, Fyn.

3 børn: Peter Wurtz, Hanne Wurtz, Esben Wurtz.

Peter Wurtz Andersen, f. 6.-4.-1961. Søn af grd. Carsten Holger Sloth Andersen og Anna Andersen, f. Wurtz, Ø. Hæssing, Fyn.

Hanne Wurtz Andersen, f. 29.-8.-1964. Datter af grd. Carsten Holger Sloth Andersen og Anna Andersen, f. Wurtz, Ø. Hæssing, Fyn.

Esben Wurtz Andersen, f. 12.-12.-1966. Søn af grd. Carsten Holger Sloth Andersen og Anna Andersen, f. Wurtz, Ø. Hæssing, Fyn.

Thyra Krestine Sloth Andersen, f. 26.-8.-1932. Datter af Anders Peter Andersen og Else Marie Andersen, f. Sloth, forh. grd. »Sindalgaard«, Geraa, g. m. Jørgen Godtfred Jensen, f. 20.-11.-1931. Søn af Johanne og grd. Laurits Jensen, Geraa.

4 børn: Bergitte Sloth, Jens Ole, Søren Martin, Anders Peter.

Thyra og Jørgen Jensen overtog fædregården »Sindalgaard«.

Bergitte Sloth Jensen, f. 15.-12.-1964. Datter af Thyra Krestine Jensen, f. Andersen og grd. Jørgen Godtfred Jensen, »Sindalgaard«, Geraa.

Jens Ole Jensen, f. 14.-4.-1966. Søn af Thyra Krestine Sloth Jensen, f. Andersen og grd. Jørgen Godtfred Jensen, »Sindalgaard«, Geraa.

Søren Martin Jensen, f. 16.-4.-1967. Søn af Thyra Krestine Jensen, f. Sloth, og grd. Jørgen Godtfred Jensen, »Sindalgaard«, Geraa.

Anders Peter Jensen, f. 28.-7.-1969. Søn af Thyra Krestine Sloth Jensen, f. Andersen, og grd. Jørgen Godtfred Jensen, »Sindalgaard«, Geraa.

Grd. Chrestian Andersen, »Hovgaard«, Hov, f. 10.-6.-1886, død 1972. Søn af Mariane og Anton Andersen, grd. »Skovlund«, Hov, g. m. Krestine Lunden. Datter af Kren Lunden, Aistrup, død 1961.
3 børn: Mariane, Anton, Højer.

Mariane Andersen, f. 6.-7.-1911. Datter af grd. Chr. Andersen, »Hovgaard«, Hov, og Krestine Andersen, f. Lunden, g. m. vognmand Ejner Hansen, Ulsted, f. 24.-2.-1900. Søn af forh. købmand Anton Hansen og Karen Hansen, Gandrup.
1 barn: Erik.

Speditør Erik Hansen, Nørresundby, f. 1.-2.-1940. Søn af Jane Hansen, f. Andersen og vognmand Ejner Hansen, g. m. Gerda Jensen, f. 18.-1.-1941. Datter af Elna og Valdemar Jensen, Holtet.
3 børn: Jane, Carsten, Lena.

Jane Hansen, f. 12.-6.-1958. Datter af speditør Erik Hansen og Gerda Hansen, f. Jensen, Nørresundby.

Carsten Hansen, f. 27.-2.-1963. Søn af speditør Erik Hansen og Gerda Hansen, Nørresundby.

Lene Hansen, f. 19.-4.-1965. Datter af speditør Erik Hansen og Gerda Hansen, Nørresundby.

Vognmand Anton Andersen, Hov, f. 15.-6.-1914. Søn af grd. Chr. Andersen, »Hovgaard«, Hov, og Krestine Andersen, f. Lunden, g. m. Mary Svenningsen, f. 21.-8.-1922. Datter af Else og Chr. Svenningsen, Ulsted.

1 barn: Lis.

Lis Andersen, f. 15.-6.-1914. Datter af vognmand Anton Andersen, Hov, og Mary Andersen, f. Svenningsen, g. m. Gert Dahl, Hov, f. 21.-7.-1914. Søn af Issedora og Edvard Dahl, Hov.

3 børn: Maj-Brith, Bergitte, Brian.

Maj Brith Dahl, f. 31.-12.-1962. Datter af Lis Dahl, f. Andersen, og Gert Dahl, Hov.

Bergitte Dahl, 2.-3.-1964. Datter af Lis Dahl, f. Andersen, og Gert Dahl, Hov.

Brian Dahl, f. 14.-10.-1965. Søn af Lise Dahl, f. Andersen, og Gert Dahl, Hov.

Marta Marie Andersen, f. 12.-4.-1888, død 15.-4.-1967. Datter af Mariane Andersen, f. Pedersen, og grd. Anton Andersen, »Skovlund«, Hov, g. m. grd. Ansgar Sloth, »Skovsgaard«, Hals, f. 17.-8.-1892. Søn af grd. Lars Sloth og Kirstine Sloth, »Mikkelmark«, Hov.
6 børn: Herdis, Lars Anton, Edith, Hans Egede, Erling, Ingeman.

Herdis Sloth, f. 2.-11.-1919, er lærerinde på Hals Centralskole. Datter af Marta Sloth, f. Andersen, og grd. Ansgar Sloth, Skovsgaard, Hals.

Produktionschef Lars Anton Sloth, f. 30.-1.-1921. Søn af Martha Sloth, f. Andersen, og grd. Ansgar Sloth, Skovsgaard, Hals. Gift m. Therese Sloth, f. Nielsen, i 1923.

Edith Krestine Sloth, f. 29.-9.-1922. Datter af Martha Sloth, f. Andersen, og grd. Ansgar Sloth, Skovsgaard, Hals, g. m. grd. Anton Kjeldsen, Aalebæk, f. 20.-5.-1923. Søn af grd. Karl Kjeldsen og Katrine Kjeldsen, Vitrup.

3 børn: Thorkil Sloth, Eva Sloth, Mogens Sloth.

Thorkil Sloth Kjeldsen, f. 13.-7.-1950. Søn af Edith Krestine Kjeldsen, f. Sloth, og grd. Anton Kjeldsen, Aalbæk, Hals.

Eva Sloth Kjeldsen, f. 28.-12.-1952. Datter af Edith Krestine Kjeldsen, f. Sloth, og grd. Anton Kjeldsen, Aalebæk, g. m. Harry Bjerregaard, f. 28.-9.-1949. (Blikkenslager i Gandrup). Søn af fhv. grd. Søren Bjerregaard, Ø. Aagaard, Hals.

Mogens Sloth Kjeldsen, f. 14.-10.-1960. Søn af Edith Krestine Kjeldsen, f. Sloth, og grd. Anton Kjeldsen, Aalebæk.

Grd. Hans Egede Sloth, »Skovsgaardsminde«, Hov, f. 12.-10.-1924. Søn af Martha Sloth, f. Andersen, og grd. Ansgar Sloth, Skovsgaard, Hals, g. m. Grethe Pedersen, f. 1.-7.-1930. Datter af Inger og Niels Pedersen, Melholt.

2 børn: Søren Henrik, Inger Marie.

Søren Henrik Sloth, f. 17.-5.-1952. Søn af grd. Hans Egede Sloth og Inger Sloth, f. Pedersen, »Skovsgaardsminde«, Hov.

Inger Marie Sloth, f. 2.-1.-1956. Datter af grd. Hans Egede Sloth og Inger Sloth, f. Pedersen, »Skovsgaardsminde«, Hov.

Erling Sloth, f. 22.-3.-1926. Søn af Martha Sloth, f. Andersen, og
grd. Ansgar Sloth, »Skovsgaard«, Hals.

Ugift.

Ingeman Sloth, f. 12.-11.-1930. Søn af Martha Sloth, f. Andersen,
og grd. Ansgar Sloth, Skovsgaard, Hals, g. m. Fride Pedersen, f. 3.-5.-
1929. Datter af Anna og Peder M. Pedersen, Jendestrup, V. Jylland.

4 børn: Mariane, Gunner Ansgar, Birte Henriette, Tine Meritte.

Mariane Sloth, f. 1.-3.-1956. Datter af Ingeman Sloth og Fride
Sloth, f. Pedersen, grd. Skovsgaard, Hals, g. m. fisker Dahl, Hov,
f. Søn af Gurli og Haaken Dahl, Hov.

1 barn: Susan.

Susanne Dahl, f. 20.-8.-1972. Datter af Mariane Dahl, f. Sloth, og fisker Erling Dahl, Hov.

Gunner Ansgar Sloth, f. 8.-7.-1957. Søn af grd. Ingeman Sloth og Fride Sloth, f. Pedersen, Skovsgaard, Hals.

Birte Henriette Sloth, f. 7.-10.-1962. Datter af Ingeman Sloth og Frida Sloth, f. Pedersen, grd. Skovsgaard, Hals.

Tine Marie Sloth, f. 13.-12.-1967. Datter af grd. Ingeman Sloth og Frida Sloth, f. Pedersen, Skovsgaard, Hals.

Grd. Esben Marius Andersen, f. 11.-1.-1890. Forh. »Skovgaardsminde«, Hov, nu gården »Sommerlyst«, Hov. Har samtidigt været handelsmand.

Else Katrine Andersen, f. 2.-11.-1891. Død Datter af Mariane Andersen, f. Pedersen, og grd. Anton Andersen, »Skovlund«, Hov, g. m. Carl Sørensen, f. 15.-3.-1890, forh. »Simonsminde«, Ulsted.

5 børn: Ellen Marie, Samuel, Anton Møller, Else Mary, Knud.

Ellen Marie Sørensen, f. 10.-2.-1914. Datter af Katrine Sørensen, f. Andersen, og Carl Sørensen, forh. grd. »Simonsminde«, Ulsted, g. m. Højer Jensen, f. 31.-7.-1910. Søn af Jens Jensen, »Rævdal«, Ulsted.

2 børn: Tove Katrine, Jens Karl.

Tove Katrine Jensen, f. 14.-9.-1928. Datter af Ellen Marie Jensen, f. Sørensen, og Højer Jensen, Ulsted, g. m. Jens Evald Mikkelsen, f. 14.-9.-1928. Søn af grd. Chr. Mikkelsen og Marie Mikkelsen, Breheden, Ulsted.

2 børn: Annette Højer, Hans Henrik.

Annette Højer Mikkelsen, f. 29.-4.-1957. Datter af Tove og Jens Evald Mikkelsen, Ulsted.

Hans Henrik Mikkelsen, f. 8.-6.-1963. Søn af Tove og Jens Evald Mikkelsen, Ulsted.

Jens Carl Jensen, f. 6.-6.-1940. Søn af Ellen Marie Jensen, f. Sørensen, og Højer Jensen, g. m. Bodil Jørgensen, f. 21.-5.-1945. Datter af Dagny og Hans Jørgensen, grd., Ø. Hassing Kær.

2 børn: Johanne Højer, Per Højer.

Johanne Højer Jensen, f. 16.-3.-1970. Datter af Bodil Jensen, f. Jørgensen, og Jens Carl Jensen.

Per Højer Jensen, f. 18.-1.-1972. Søn af Bodil Jensen, f. Jørgensen, og Jens Carl Jensen.

Grd. Samuel Sørensen, »Simonsminde«, Ulsted, f. 14.-5.-1917. Søn af Katrine Sørensen, f. Andersen, og Carl Sørensen, forh. grd. »Simonsminde«, Ulsted, g. m. Karen Andersen, f. 17.-6.-1919 i Skelund. Datter af Karen Marie og Hans Andersen.

4 børn: Birthe, Benthe, Arne, Lone.

Samuel Sørensen overtog fædregården.

Skolesekretær Birthe Hylling Sørensen, f. 23.-1.-1945. Datter af grd. Samuel Sørensen og Karen Sørensen, f. Andersen, »Simonsminde«, Ulsted, g. m. inseminør Poul Erik Chrestensen, Kongerslev, f. 30.-5.-1942. Søn af grd. Niels Chrestensen og Edel Chrestensen, Mølholt, Sæby.

Lærer Benthe Hylling Sørensen, f. 31.-8.-1949. Datter af grd. Samuel Sørensen og Karen Sørensen, f. Andersen, »Simonsminde«, Ulsted.

Arne Hylling Sørensen, f. 14.-12.-1952. Søn af grd. Samuel Sørensen og Karen Sørensen, f. Andersen, »Simonsminde«, Ulsted.

Lone Hylling Sørensen, f. 13.-1.-1962. Datter af grd. Samuel Sørensen og Karen Sørensen, f. Andersen, »Simonsminde«, Ulsted.

Anton Møller Sørensen, f. 25.-4.-1920. Søn af Katrine Sørensen, f. Andersen. og Carl Sørensen, forh. grd. »Simonsminde«, Ulsted, g. m. Inge Dagny Mortensen, f. 26.-8.-1922. Datter af murermester Martin Mortensen, bor i Aalborg.

2 børn: Lene, Norma.

Norma Sørensen, f. 5.-8.-1945. Datter af Anton Møller Sørensen og Inga Dagny Sørensen, f. Mortensen, Aalborg.

Lene Sørensen, f. 23.-1.-1956. Datter af Anton Møller Sørensen og Inga Dagny Sørensen, f. Mortensen, Aalborg.

Else Mary Sørensen, f. 1.-5.-1925. Datter af Katrine Sørensen, f. Andersen, og Carl Sørensen, forh. grd. »Simonsminde«, Ulsted; g. m. grd. Keld Holst Qvist, Gettrup Mark, Ulsted, f. 21.-4.-1925. Søn af Karoline og Niels Qvist, Ø. Hassing, fhv. gårdejer, Abilbæk. 5 børn: Edel, Niels, Aase, Kirsten, Ritta.

Lærer Edel Qvist, f. 12.-12.-1946. Datter af Else Mary Qvist, f. Sørensen, og grd. Keld Holst Qvist, Gettrup Mark, Ulsted.

Maskintekniker Niels Qvist, f. 18.-6.-1949. Søn af Else Mary Qvist, f. Sørensen, og grd. Keld Holst Qvist, Gettrup Mark, Ulsted, g. m. Anni Pedersen, f. 30.-10.-1952. Datter af grd. Ejner Pedersen og Inga Pedersen, »Gettrup Møllegaard«, Ulsted. 1 barn: Torben.

Torben Qvist, f. 23.-7.-1972. Søn af maskintekniker Niels Qvist og Anni Qvist, f. Pedersen.

Disponent Aase Qvist, f. 8.-6.-1950. Datter af Else Qvist, f. Sørensen, og grd. Keld Holst Qvist, Gettrup Mark, Ulsted, g. m. Juan Herrera Carløst, f. 20.-1.-1949, student. Søn af Antonie og Juan Herrera Carløst, Mexico.

Materialist Kirsten Qvist, f. 19.-7.-1953. Datter af Else Mary Qvist, f. Sørensen, og grd. Keld Holst Qvist, Gettrup Mark, Ulsted, g. m. chauffør Hans Thomsen, f. 22.-8.-1950. Søn af grd. Johanne og Aage Thomsen, Ø. Hassing.

1 barn: Pia.

Pia Qvist Thomsen, f. 26.-12.-1969. Datter af Kirsten Thomsen, f. Qvist, og Hans Thomsen.

Gymnasieelev Ritta Qvist, f. 28.-10.-1955. Datter af Else Mary Qvist, f. Sørensen, og Keld Holst Qvist, grd. Gettrup Mark, Ulsted.

Præstegårds-forpagter Knud Sørensen, f. 17.-4.-1929. Søn af Katrine Sørensen, f. Andersen, og Carl Sørensen, forh. grd. »Simonsminde«, Ulsted, g. m. Karen Mortensen, f. 26.-4.-1930. Datter af Marie og Jens Peter Mortensen, grd. Gettrup Mark.

2 børn: Conny, Leif.

Conny Sørensen, f. 27.-6.-1948. Datter af præstegårds-forpagter Knud Sørensen og Karen Sørensen, f. Mortensen, g. m.

Hove Nielsen, f.

Søn af kørelærer Ankær Nielsen og

Hilda Nielsen.

Ingen børn.

Leif Sørensen, f. 25.-6.-1950. Søn af præstegårds-forpagter Knud Sørensen og Karen Sørensen, f. Mortensen, g. m. Bente Dalby Jensen, f. 18.-4.-1952. Datter af Marie og Chr. Dalby Jensen, Ulsted.

Grd. Otto Andersen, »Skovlund«, Hov, f. 10.-10.-1993. Søn af Mariane Andersen, f. Pedersen, og Anton Andersen, forh. grd. »Skovlund«, Hov, g. 1. gang med Mary Jensen, 11.-6.-1906, død 1936. Datter af grd. Peder Chr. Pedersen, »Hostillegaard«, Aritsminde. 2. gang med Menny Andersen, f. 19.-5.-1904, d. 1965. Datter af postbud Anton Andersen, Hjallerup.

4 børn: Knud, Henning, Poul, Tove Marie.

Knud Andersen, f. 14.-3.-1939. Søn af Otto Andersen, »Skovlund«, Hov, og Menny Andersen, f. Pedersen, g. m. Jonna Nielsen, f. Datter af Olga og Søren Nielsen, Hals. Bor Visseladegaard, Gug.

2 børn: Getta, Susane.

Gette Andersen, f. Datter af Knud Andersen og Jonna Andersen, f. Nielsen, Visseladegaard, Gug.

Susane Andersen, Datter af Knud Andersen og Jonna Andersen, f. Nielsen, Visseladegaard.

**Henning Andersen, f. 21.-12.-1947. Søn af Otto Andersen og Menny Andersen, f. Pedersen, grd. »Skovlund«, Hov, g. m. Kirsten Larsen, f. 21.-12.-1942. Datter af Johanne og Carl Larsen, Hov.
2 børn: Claus, Erik.**

Claus Andersen, f. 26.-9.-1967. Søn af Henning Andersen og Kirsten Andersen, f. Larsen, Hov.

Erik Andersen, f. 16.-5.-1970. Søn af Henning Jensen og Kirsten Andersen, f. Pedersen, Hov.

Poul Andersen, f. 4.-1.-1945. Søn af grd. Otto Andersen og Menny Andersen, f. Pedersen, »Skovlund«, Hov.

Tove Marie Andersen, f. 30.-7.-1947. Datter af grd. Otto Andersen og Menny Andersen, f. Pedersen, »Skovlund«, Hov.

**Olga Andersen, f. 8.-8.-1898. Datter af Mariane Andersen, f. Pedersen, og grd. Anton Andersen, »Skovlund«, Hov, g. m. forh. grd. Aage Sørensen, »Ringgaarden«, Ulsted, f. 3.-7.-1900, død
3 børn: Anne Lise, Henning Evald, Børge.**

Anne Lise Sørensen, f. 13.-7.-1920. Datter af Olga Sørensen, f. Andersen, forh. »Rimgaarden«, Ulsted.

Henning Evald Sørensen, f. 24.-6.-1926. Søn af Olga Sørensen, f. Andersen, og Aage Sørensen, »Rimgaarden«, Ulsted. Omkom ved en ulykke 18.-9.-1955.

Grd. Børge Sørensen, »Rimgaarden«, Ulsted, f. 10.-4.-1930. Søn af Olga Sørensen, f. Andersen, og Aage Sørensen, forh. grd. »Rimgaarden«, Ulsted, g. m. Else Marie Christensen, f. 20.-12.-1940. Datter af Kerstine og Thommas Christensen, grd. Breheden, Ulsted
Overtog hjemmet.

Elna Andersen, f. 13.-4.-1900, d. Datter af Mariane Andersen, f. Pedersen, og Anton Andersen, forh. grd. »Skovlund«, Hov, g. m. lærer A. B. Holm, forh. Kolkær skole, f. 18.-1.-1894 i Egtved. Søn af Chr. Holm.

3 børn: Hans, Iris, Rigmor.

Hans Henning Holm, f. 22.-12.-1924. Søn af Elna Holm, f. Andersen, og lærer A. B. Holm, Kolkær skole, g. m. Kammili Andersen, f. 9.-3.-1931. Datter af Jakobine og Anton Andersen, Suldrup.

3 børn: Mona, Torben, Iris Sørine.

Mona Irene Holm, f. 20.-12.-1957. Datter af Hans Henning Holm og Kammila Holm.

Torben Holm, f. 21.-8.-1969. Søn af Hans Henning Holm og Kamili Holm.

Iris Sørine Holm, f. 28.-11.-1933. Datter af Elna Holm, f. Andersen, og lærer A. B. Holm, forh. Kolkær skole, g. m. grd. Ejvin Henningsen, f. 21.-1.-1923. Søn af Marie og Kresten Hæstrup Henningsen, Egholm.

5 børn: Elna, Vera, Fria, Maja, Erling.

Elna Kirstine Henningsen, f. 7.-1.-1953. Datter af Sørine Henningsen, f. Holm, og grd. Ejvin Henningsen, Egholm.

Vera Henningsen, f. 9.-5.-1955. Datter af Sørine Henningsen, f. Holm, og grd. Ejvin Henningsen, Egholm.

Fria Henningsen, f. 14.-2.-1958. Datter af Sørine Henningsen, f. Holm, og grd. Ejvin Henningsen, Egholm.

Maja Henningsen, f. 9.-5.-1963. Datter af Sørine Henningsen, f. Holm, og grd. Ejvin Henningsen, Egholm.

Erling Henningsen, f. 8.-12.-1964. Søn af Sørine Henningsen, f. Holm, og Ejvin Henningsen, Egholm.

Rigmor Mariane Holm, f. 27.-1.-1943. Datter af Elna Holm, f. Andersen, og lærer A. B. Holm, forh. Kolkær skole, g. m. Hans Brian Christensen, f. 16.-4.-1940. Søn af Grethe og Gerhard Christensen, Vejstrup.

2 børn: Henrik, Søren.

Henrik Christensen, f. 15.-3.-1965. Søn af Rigmor Christensen, f. Holm, og Hans Brian Christensen, Vejstrup.

Søren Chrestensen, f. 27.-3.-1967. Søn af Rigmor Chrestensen, f. Holm, og Hans Brian Chrestensen, Vejstrup.

Sønderheden-slægten

Grd. Jens Petersen, »Sønderheden«, Ulsted, f. 16.-3.-1862, død 24.-8.-1934. Søn af grd. Anders Peter Pedersen, Ulsted, f. 1835, død 1874, og hustru Maren Pedersen, f. Jensen, f. g. m. Maren Kirstin Petersen, f. Nielsen, f. 26.-10.-1862, død 4.-11.-1943. Datter af grd. Niels Rasmussen, Ø. Langtved, Ulsted.

9 børn: Johannes, Maren, Anders Peter, Esben Marius, Krestine Martine, Nilsine Petra, Johanne Margrethe, Ottilea Marie, Nils.

Jens Peter Petersen var som ung en del år i Amerika, vendte hjem igen og købte i 1881 »Sønderheden«, som før havde været beboet af folk fra »Esben-Slægten«. En søn fra Snd. Rottrup, Jens Nielsen, f. 1624, d. 1703, blev gift med Søren Lauritsens datter Maren, f. 1924, d. 1697 Sønderheden og overtog gården. Esben slægten føres tilbage til Snd. Rottrup til år 1530 og regnes derfra i slægtsbogen.

Jens Peter Petersen var i en årrække sognerådsformand i Ulsted.

Grd. Johannes Petersen, Ø. Langved, Ulsted, f. 15.-6.-1885, død 2.-10.-1937. Søn af grd. Jens Peter Petersen og Kerstine Petersen, »Sønderheden«, Ulsted. Joh. Petersen solgte senere gården og blev dræningsmester.

Maren Petersen, f. 19.-8.-1887. Datter af grd. Jens Peter Pedersen og Maren Kirstine Petersen, »Sønderheden«, Ulsted, død 15.-1.-1966.

Grd. Anders Peter Petersen, »Sønderheden«, Ulsted, f. 26.-4.-1889, død 11.-2.-1961. Søn af Jens Peter Petersen og Maren Kirstine, f. Nielsen, forh. Sønderheden, g. m. Krestine Pauline Poulsen, f. 23.-5.-1996. Datter af Marie og Peter Poulsen, Gudumholm.

4 børn: Svend Erik, Inger, Jens, Karen Margrethe.

Anders Peter Petersen overtog slægtsgården i 1926.

Grd. Svend Erik Petersen, »Sønderheden«, f. 23.-10.-1927. Søn af Anders Peter Petersen og Krestine Petersen, f. Poulsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. Linda Madsen, f. 16.-2.-1932. Datter af Johanne Tomine og Jens Madsen, Aasted v. Frederikshavn.

3 børn: Tonning, Bjarne, Anders Bo, Morten.

Svend Erik Petersen overtog slægtsgården i 1960.

Morten Petersen, f. 28.-1.-1953. Søn af grd. Svend Erik Petersen og Linda Petersen, f. Madsen, »Sønderheden«, Ulsted.

Anders Bo Petersen, f. 29.-2.-1964. Søn af Svend Erik Petersen og Linda Petersen, f. Madsen, »Sønderheden«, Ulsted.

Tonning Bjarne Petersen, f. 28.-12.-1965. Søn af grd. Svend Erik Petersen og Linda Petersen, f. Madsen, »Sønderheden«, Ulsted.

Inger Petersen, f. 23.-6.-1930. Datter af grd. Anders Peter Petersen, »Sønderheden«, g. m. grd. Svend Aage Dalsgaard Sørensen, »Helledig«, Dronninglund, f. 17.-10.-1930. Søn af prp. H. Krogh Sørensen og Henny Sørensen, »Hyllen«, Ulsted.

3 børn: Jens Jørgen Dalsgaard, Peter Dalsgaard, Karin Dalsgaard.

Jens Jørgen Dalsgaard Sørensen, f. 29.-8.-1955. Søn af Inger Sørensen, f. Petersen, og grd. Svend Aage Dalsgaard Sørensen, »Helledig«, Dronninglund.

Peter Dalsgaard Sørensen, f. 7.-8.-1956. Søn af Inger Sørensen, f. Petersen, og grd. Svend Aage Dalsgaard Sørensen, »Helledig«, Dronninglund.

Karin Dalsgaard Sørensen, f. 14.-5.-1966. Datter af Inger Sørensen, f. Petersen, og grd. Svend Aage Dalsgaard Sørensen, »Helledig«, Dronninglund.

Grd. Jens Petersen, »Dyrbjerggaard«, Hagenstrup, Eskelbjerg, Sjælland, f. 2.-11.-1933. Søn af forh. grd. Anders Peter Petersen, »Sønderheden«, Ulsted, g. m. Lise Seluv, f. 28.-3.-1941. Datter af Otto Seluv.

3 børn: Mette, Dorthe, Jens.

Mette Petersen, f. 24.-10.-1962. Datter af grd. Jens Petersen, »Dyrbjerggaard«, Sjælland, og Lise Petersen, f. Seluv.

Dorthe Petersen, f. 5.-7.-1970. Datter af grd. Jens Petersen, »Dyrbjerggaard«, Sjælland, og Lise Petersen, f. Seluv.

Jens Krogh Petersen, f. 15.-7.-1970. Søn af grd. Jens Petersen, »Dyrbjerggaard«, Sjælland, og Lise Petersen, f. Seluv.

Karen Margrethe Petersen, f. 1.-9.-1935. Datter af grd. Anders Peter Petersen og Krestine Petersen, f. Poulsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. prp. Otto Eriksen »Mellemnejsig«. Søn af prp. Søren Eriksen og Henny Eriksen, Mellemnejsig, Ø. Hassing.

3 børn: Bergitte, Søren Peter, Susanne.

Bergitte Eriksen, f. 7.-12.-1959. Datter af Karen Margrethe Eriksen, f. Petersen, og prp. Otto Eriksen, »Mellemnejsig«, Ø. Hassing.

Søren Peter Eriksen, f. 1.-5.-1961. Søn af Karen Margrethe Eriksen, f. Petersen, og prp. Otto Eriksen, »Mellemnejsig«, Ø. Hassing.

Susanne Eriksen, f. 8.-8.-1963. Datter af Karen Margrethe Eriksen, f. Petersen, og prp. Otto Eriksen, »Mellemnejsig«, Ø. Hassing.

Grd. Esben Marius Petersen, forh. »Stubstrupgaard«, Oue v. Hobro, f. 24.-2.-1991. Søn af grd. Jens Peter Petersen og Kirstin Petersen, f. Nielsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. Johanne Jensen, f. 26.-8.-1893. Datter af Maren og Hans Jensen, Pandrup.

3 børn: Knud, Aage, Ellen.

Marius Petersen har solgt gården og bor Horsøvej 15, Hobro.

Knud Petersen, f. 14.-2.-1923. Søn af grd. Esben Marius Petersen og Johanne Petersen, f. Jensen, forh. »Stubstrupgaard«, Oue v. Hobro, g. m. Ella Sørensen, f. 8.-12.-1925. Datter af Marinus Sørensen.

5 børn: Jonna, Henning, Per, Anne Grethe, Bent.

Jonna Petersen, f. 10.-10.-1948. Datter af Knud Petersen og Ella Petersen, f. Sørensen, f. g. m. elektriker Mogens Andersen. Søn af Svend Andersen, Bor i Astrup v. Arden.

Henning Petersen, f. 11.6.-1950. Søn af Knud Petersen og Ella Petersen, f. Sørensen.

Per Petersen, f. 3.-5.-1952. Søn af Knud Petersen og Ella Petersen, f. Sørensen.

Anna Grethe Petersen, f. 26.-5.-1952 i Viborg. Datter af Knud Petersen og Ella Petersen, f. Sørensen.

Bent Petersen, f. 22.-2.-1956 i Sjals. Søn af Knud Petersen og Ella Petersen, f. Sørensen.

Grd. Aage Petersen, f. 23.-8.-1925. Søn af Marius Petersen og Johanne Petersen, f. Jensen, forh. grd. »Stubstrupgaard«, Oue v. Hobro, g. m. Mary Thostrup Sørensen, f. 2.-12.-1930. Datter af grd. Niels Sørensen, Astrup. Boende på »Christiansminde«, Bigum ved Viborg.

4 børn: Keld, John, Trols, Tina.

Keld Petersen, f. 9.-1.-1954. Søn af grd. Aage Petersen, og Mary Thostrup Petersen, f. Sørensen, »Christiansminde«, Bigum ved Viborg.

John Petersen, f. 11.-9.-1959. Søn af grd. Aage Petersen og Mary Thostrup Petersen, f. Sørensen, »Christiansminde«, Bigum ved Viborg.

Trols Petersen, f. 28.-1.-1963. Søn af grd. Aage Petersen og Mary Thostrup Petersen, f. Sørensen, »Christiansminde«, Bigum ved Viborg.

Tina Petersen, f. 26.-1.-1968. Datter af grd. Aage Petersen og Mary Thostrup Petersen, f. Sørensen, »Christiansminde«, Bigum ved Viborg.

Ellen Petersen, f. 9.-2.-1929. Datter af Marius Petersen og Johanne Petersen, f. Jensen, forh. »Stubstrupgaard«, Oue ved Hobro, g. m. grd. Jens Thostrup, »Tinggaarden«, Oue ved Hobro, f. 1.-3.-1928. Søn af grd. Anton Thostrup, Astrup.

3 børn: Bente, Gert, Ib.

Bente Thostrup, f. 30.-1.-1955. Datter af Ellen Thostrup, f. Petersen, og grd. Jens Thostrup, »Tinggaarden«, Oue ved Hobro.

Gert Thostrup, f. 15.-4.-1958. Søn af Ellen Thostrup, f. Petersen, og grd. Jens Thostrup, »Tinggaarden«, Oue ved Hobro.

Ib Thostrup, f. 7.-4.-1960. Søn af Ellen Thostrup, f. Petersen, og grd. Jens Thostrup, »Tinggaarden«, Oue ved Hobro.

Kristiane Martine Petersen, f. 23.-4., d. 30.-5.-1970. Datter af grd. Jens Peter Petersen, Maren Kirstin Pedersen, f. Nielsen, forhen »Sønderheden«, Ulsted, g. m. grd. Chr. Badsberg, »Vindelborg«, Ulsted, f. 26.-5.-1887, d. Søn af Katrine og Jens Badsberg, Snd. Badsberg, Ulsted.

2 børn: Sigrid, Edith.

»Vindelborg« er en gammel slægtsgård af »Esbenslægten«. 1727 blev Maren Pedersdatter, datter af Nør Peder Nielsen, »Elgaarden« (som er en af grundstammen af »Esbenslægten«), gift med en søn fra Vindelborg, og blev bevaret i slægtens eje til 1915, da Chr. Badsberg købte ejendommen.

Sigrid Badsberg, f. 19.-10.-1927. Datter af Martine Badsberg, f. Petersen, og grd. Chr. Badsberg, »Vindelborg«, Ulsted, g. m. direktør Svenne Dahl, Oslo, Norge. Søn af overlæge Dirik Cappelen Dahl og Hannah Dahl, f. Bergh.

Oppdal sygehus, Hjelset, Nolde, Norge. Ingen børn.

Sigrid Badsberg er uddannet ved kontorfaget, har i flere år beklædt en overordnet stilling i udenrigsministeriet i Danmark.

Edith Badsberg, f. 5.-3.-1925 i »Vindelborg«. Datter af Martine Badsberg, f. Petersen, og grd. Chr. Badsberg, »Vindelborg«, Ulsted, g. m. vognmand Johannes Nissen, København. Søn af Johanne Wilhelmine Helene Nissen, f. Wolfert, i Væsbaden og Jørgen Hansen Nissen, Ørby ved Haderslev.

Edith Badsberg er uddannet som læge og beklæder en stilling som overlæge i patologi på Gentofte amtssygehus.

Nielsine Petra Petersen, f. 6.-4.-1895. Datter af grd. Jens Peter Petersen og Maren Kirstin Petersen, f. Nielsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. muremester Marius Hansen, Gandrup, f. 22.-7.-1894, d. 10.-8.-1969. Søn af muremester Peter Hansen og Marie Hansen, Gandrup.

Johanne Margrethe Petersen, f. 23.-12.-1897. Datter af grd. Jens Peter Petersen og Maren Kirstin Petersen, f. Nielsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted.

Ugift, bor i København.

Ottilia Marie Petersen, f. 21.-10.-1899. Datter af Jens Peter Petersen og Maren Kirstin Petersen, f. Nielsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. grd. Aage Pedersen, »Heden«, Ulsted, f. 29.-10.-1897. Søn af prp. Chr. Pedersen og Jane Pedersen, »Vester Nejsig«, Ø. Hassing.

Ottilia Pedersen er udlært ved musikken (klaver) og har haft mange elever. Efter nogle år i »Heden« solgte de gården, og Aage Pedersen startede en maskinstation, som han drev i mange år.

Niels Petersen, f. 6.-12.-1901. Søn af grd. Jens Peter Petersen og Maren Kirstin Petersen, f. Nielsen, forh. »Sønderheden«, Ulsted, g. m. Lilly With, København.

Torndal-slægten

Grd. Anton Pedersen, »Torndal«, f. 27.-2.-1862, d.

Søn af grd. Anders Peter Pedersen, Ulsted, f. 1835, d. 1874, og hustru
Maren Pedersen, f. Jensen, f. g. m. Gertrud Marie Jen-
sen. Datter af Jens Ulsted Rimmer og hustru.

Jens Jensen var Dannebrogsmænd og den næstsidste veteran fra
1864.

Børn: Maren Krestine, Helene, Astrid, Marian, Jensine, Anders
Peter, Anna, Kirstine, Jens Peter, Laure, Martine, Helenius, Anne
Marie, Theodor.

Anton Pedersen købte »Torndal« 1882. Arealets størrelse var
42 ha, hvoraf 25 ha var hede. En af grundene til at Anton Pedersen
købte Torndal var, at der var en lav hartkorn skat på ejendommen.
Den gang blev det taget meget hensyn til hartkornsskatten ved køb
af ejendom. Trods en meget stor del dårlig jord formåede Anton og
Gertrud Pedersen med flid og sparsommelighed at forsørge en stor
børneflokk på 12 børn. Tiderne har skiftet siden da. »Torndal« er
blevet udstykket til ferie og sommerhuse, og på dens jorder er der
fremkommet millionværdier. Anton Pedersen oplevede en del af
»eventyret«, der foregik omkring hans ejendom, men holdt igen
med at sælge jord. Det blev den sidste ejer af »Torndal«, sønnen
Theodor Pedersen, der fik fordelene, da han året 1963 solgte »Torn-
dal« til et udstykningsfirma.

Maren Krestine Pedersen, f. 30.-4.-1887. Datter af grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, g. m. grd. Chr. Simonsen, »Larsminde«, Hov, f. 12.-5.-1882, d. 13.-9.-1961. Søn af Mette Marie og Jens Simonsen, forh. »Larsminde«, Hov.
3 børn, Meta, Marie, Ingrid.

Meta Simonsen, f. 27.-8.-1915. Datter af Maren Simonsen, f. Pedersen, og Chr. Simonsen, forh. grd. »Larsminde«, Hov, g. m. grd. Oluf Nørgaard Sørensen, »Larsminde«, Hov. Søn af grd. Chr. Nørkær Sørensen og Krestine Sørensen, Hov.

3 børn: Poul Nørkær, Bente Nørkær, Marie Nørkær.

Meta og Oluf Nørgaard Sørensen overtog slægtshjemmet.

Poul Nørkær Sørensen, f. 6.-11.-1942. Søn af Meta Sørensen, f. Simonsen, og grd. Oluf Nørkær Sørensen, »Larsminde«, Hov, g. m. Birte Jørgensen, f. 27.-4.-1937. Datter af grd. Aksel Jørgensen og Maren Jørgensen, Ø. Hassing.

Helle Nørkær Sørensen, f. 24.-12.-1963. Datter af Birte og Poul Nørkær Sørensen.

Ole Nørkær Sørensen, f. 15.-5.-1969. Søn af Birte og Poul Nørkær Sørensen.

Bente Nørkær Sørensen, f. 29.-7.-1944. Datter af Meta Sørensen, f. Simonsen, og grd. Oluf Nørkær Sørensen, »Larsminde«, Hov, g. m. lærer Bent Frederiksen, f. 15.-5.-1944 i Ulsted. Søn af Marie og Søren Frederiksen.

1 barn: Rene.

Rene Frederiksen, f. 3.-12.-1969. Datter af Bente Nørkær Frederiksen, f. Sørensen, og lærer Bendt Frederiksen, Langtved skole.

Marie Simonsen, f. 14.-7.-1917. Datter af Maren og Chr. Simonsen, forh. grd. »Larsminde«, Hov, g. m. chauffør Marius Pedersen, Hals, f. 17.-12.-1908. Søn af Anton Pedersen, grd. Buksted, Ulsted.
2 børn: Lene, Jens.

Lene Pedersen, f. 9.-1.-1946. Datter af Marie og chauffør Marius Pedersen, Hals, g. m. Søren Brandborg Nielsen, Gandrup, f. 11.-5.-1946. Søn af forh. mejeribestyrer Chr. Nielsen og Anna Nielsen, f. Brandborg, Gandrup.
1 barn: Kenneth.

Kenneth Nielsen, f. 5.-3.-1973. Datter af Lene og Søren Brandborg Nielsen, Gandrup.

Jens Pedersen, f. 5.-3.-1948. Søn af Marie og chauffør Marius Pedersen, Hals.

Ingrid Simonsen, f. 19.-2.-1920. Datter af Maren og Chr. Simonsen, forh. grd. »Larsminde«, Hov, g. m. grd. Højer Andersen, Hov, f. 23.-10.-1917. Søn af forh. grd. Krestian Andersen og Krestine Andersen, »Hougaard«, Hov.

5 børn: Else, Inger, Grethe, Krestian, Kirsten.

Else Andersen, f. 10.-4.-1945. Datter af Ingrid og Højer Andersen, grd. i Hov, g. m. Svend Chr. Nielsen, f. 20.-10.-1933.

2 børn: Kaj, Mariane.

Kaj Nielsen, f. 16.-11.-1961. Søn af Else og Svend Chr. Nielsen.

Mariane Nielsen, f. 24.-3.-1963. Datter af Else og Svend Chr. Nielsen.

Inger Andersen, f. 24.-2.-1947. Datter af Else og Svend Chr. Nielsen, g. m. Jens Erik Dahl, f. 18.-6.-1923. Søn af Oda og Holger Dahl.
2 børn: Allan, Thomas.

Allan Dahl, f. 30.-6.-1968. Søn af Inger og Jens Erik Dahl.

Thomas Dahl, f. 3.-8.-1971. Søn af Inger og Jens Erik Dahl.

Kirsten Andersen, f. 10.-8.-1941. Datter af Ingrid og Højer Andersen, grd. i Hov, g. m. Svend Erik Madsen, f. 4.-8.-1937. Søn af Holger og Anna Madsen.

4 børn: Jan, Maritte, Karsten, Rita.

Jan Højer Madsen, f. 19.-7.-1959. Søn af Kirsten og Svend Erik Madsen.

Maritte Højer Madsen, f. 3.-8.-1960. Datter af Kirsten og Svend Erik Madsen.

Karsten Højer Madsen, f. 14.-2.-1962. Søn af Kirsten og Svend Erik Madsen.

Ritta Erika Madsen, f. 7.-11.-1965. Datter af Kirsten og Svend Erik Madsen.

Krestian Højer Andersen, f. 26.-5.-1950. Søn af Ingrid og Højer Andersen, grd. i Hov.

Grethe Andersen, f. 1.-6.-1950. Datter af Ingrid og Højer Andersen, grd. i Hov, g. m. Jens Bærnthsen, f. 13.-1.-1934. Søn af Bondrup Bærnthsen og Margrethe Bærnthsen.

1 barn: Ole.

Ole Bærnthsen, f. 21.-4.-1971. Søn af Grethe og Jens Bærnthsen.

Helene Pedersen, f. 1888, d. 1904. Datter af grd. Anton Pedersen, »Torndal«, Hov, og Gertru Pedersen.

Astrid Pedersen, f. 3.-1.-1890. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, »Torndal«, Hov, g. m. grd. Peder Chr. Pedersen, »Mellemladen«, Sta, f. 6.-2.-1881, d. 29.-3.-1942. Søn af Karen og Hans Chr. Pedersen, forh. »Mellemladen«.

Ejendommen blev solgt og nedlagt til Vendsysselværket (Nefo).
5 børn: Arnol, Karen, Harry, Hans, Søren.

Arnol Pedersen, f. 3.-7.-1916. Søn af Astrid Pedersen og Peder Chr. Pedersen, forh. grd. »Mellemladen«, Sta.

Karen Pedersen, f. 27.-8.-1919. Datter af Astrid og Peder Chr. Pedersen, forh. grd. »Mellemladen«, Sta, g. m. grd. Ejner Larsen, V. Hassing, f. 21.-7.- Søn af Ole Larsen, Lille Skovhuset, V. Hassing.

3 børn: Kaj, Poul Erik, Ole.

**Kaj Larsen, f. 18.-7.-1944. Søn af Karen Larsen, f. Pedersen, og
grd. Ejner Larsen, V. Hassing.**

**Poul Erik Larsen, f. 26.-1947. Søn af Karen Larsen, f. Pedersen,
og grd. Ejner Larsen, V. Hassing.**

**Ole Peter Larsen, f. 19.-8.-1950. Søn af Karen Larsen, f. Pedersen,
og grd. Ejner Larsen, V. Hassing.**

Harry Pedersen, f. 20.-5.-1925. Søn af Astrid og Peder Chr. Pedersen, forh. grd. »Mellemladen«, Sta.

Grd. Hans Pedersen, f. 20.-5.-1925. Søn af Astrid og Peder Chr. Pedersen, forh. grd. »Mellemladen«, Sta, g. m. Karen Margrethe Jensen, f. 6.-10.-1929. Datter af Maren og Otto Jensen, »Kærgaard«, Sta.

4 børn: Kresten, Meritte, Brita, Karsten.

Kresten Pedersen, f. 16.-10.-1953. Søn af grd. Hans Pedersen og Karen Margrethe Pedersen, f. Jensen.

Merite Pedersen, f. 8.-4.-1958. Datter af grd. Hans Pedersen og Karen Margrethe Pedersen, f. Jensen.

Brita Pedersen, f. 10.-3.-1963. Datter af grd. Hans Pedersen og Karen Margrethe Pedersen, f. Jensen.

Charsten Pedersen, f. 9.-11.-1965. Søn af grd. Hans Pedersen og Karen Margrethe Pedersen, f. Jensen.

Søren Peter Pedersen, f. 11.-7.-1929. Søn af Astrid og Peder Chr. Pedersen, forh. grd. »Mellemladen«, Sta.

Mariane Pedersen, f. 8.-7.-1892. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, »Torndal«, Hov, g. m. fisker og landmand Jens Jakob Thomsen, f. 16.-2.-1890, d. 12.-9.-1966. Søn af Johanne og Simon Thomsen, forh. grd. »Thomasminde«, Hov.

8 børn: Sigrid, Anton, Marius, Karl, Johannes, Ingemann, Mie, Simon.

Sigrid Thomsen, f. 14.-3.-1915. Datter af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens Jakob Thomsen, Hov, g. m. grd. Jens Schou Andersen, »Hvolgaard«, Kondrup, f. 23.-3.-1912. Søn af Mette og Anders Peter Schou.

4 børn: Gerda, Anders Peter, Mogens, Mette.

Gerda Schou Andersen, f. 12.-8.-1935. Datter af Sigrid Andersen, f. Thomsen, og grd. Jens Schou Andersen, »Hvolgaard«, Kondrup, g. m. grd. Chr. Hæsum, »Ingedalsgaard«, Nøvling.
2 børn: Mariane, Dorthe.

Mariane Schou Hæsum, f. 22.- -1959. Datter af Gerda Schou Hæsum, f. Andersen, og grd. Chr. Hæsum, »Ingedalsgaard«, Nøvling.

Dorte Schou Hæsum, f. 15.-5.-1968. Datter af Gerda Schou Hæsum, f. Andersen, og grd. Chr. Hæsum, »Ingedalsgaard«, Nøvling.

Anders Peter Schou Andersen, f. 12.-8.-1943. Søn af Sigrid Schou Andersen, f. Thomsen, og grd. Jens Schou Andersen, »Hvolgaard«, Kondrup, g. m. Ingrid Andersen, f. 26.-7.-1943, bor i Birkerød.

Grd. Mogens Schou Andersen, »Lyngbygaard« ved Skørping, f. 29.-3.-1945. Søn af Sigrid Andersen, f. Thomsen, og grd. Jens Schou Andersen »Hvolgaard«, Kondrup, g. m. Lis Østergaard Christensen, f.

2 børn: Lars, Anna Krestine.

Lars Schou Andersen, f. 14.-3.-1967. Søn af grd. Mogens Schou Andersen »Lyngbygaard« ved Skørping, og Lis Østergaard Andersen, f. Chrestensen.

Anna Krestine Andersen, f. 23.-8.-1971. Datter af grd. Mogens Schou Andersen, »Lyngbygaard« ved Skørping, og Lis Østergaard Andersen, f. Chrestensen.

Mette Schou Andersen, f. 29.-3.-1945. Datter af Sigrid Andersen, f. Thomsen, og grd. Jens Schou Andersen, »Hvolgaard«, Kondrup, g. m. ingeniør Villy Chrestensen ved »Gram«, Vojens, f. 13.-1.-1943. Søn af Erna og Knud Chrestensen, Siem ved Terndrup.
2 børn: Hans, Lone.

Hans Schou Chrestensen, f. 3.-9.-1970. Søn af Mette Schou Chrestensen, f. Andersen, og ingeniør Villy Chrestensen, Vojens.

Lone Schou Chrestensen, f. 19.-6.-1923. Datter af Mette Schou Chrestensen, f. Andersen, og ingeniør Villy Chrestensen, Vojens.

Grd. Anton Thomsen, Kællingbjerggaard Mark, Kongerslev, f. 3.-10.-1916. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. Marie Chrestensen, f. 11.2.-1917. Datter af Elisabeth og Andreas Chrestensen.
3 børn: Karen, Kaj, Jane.

Karen Thomsen, f. 17.-5.-1932. Datter af grd. Anton Thomsen og Marie Thomsen, f. Chrestensen, g. m. Svend Nielsen, f. 28.-5.-1940. Søn af Gerda og Chr. Nielsen, Skibsted.

Kaj Thomsen, f. 12.-3.-1948. Søn af grd. Anton Thomsen og Marie Thomsen, f. Chestensen, Kællingbjerggaards Mark, Kongerslev.

Jane Thomsen, f. 2.-5.-1953. Datter af grd. Anton Thomsen og Marie Thomsen, f. Chestensen, Kællingbjerggaards Mark, Kongerslev.

Marius Thomsen, f. 25.-3.-1918. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. Lis Nielsen, f. 31.-12.-1929. Datter af Meta Augusta og Thorvald Nielsen, Vangen ved Frederikshavn.

4 børn: Runa, Jens, Per, Inga.

Runa Thomsen, f. 1.-9.-1956. Datter af Marius Thomsen og Lis Thomsen, f. Nielsen, Hedelund, Vangen ved Frederikshavn.

Jens Thomsen, f. 26.-9.-1959. Søn af Marius Thomsen og Lis Thomsen, f. Nielsen, Hedelund, Vangen ved Frederikshavn.

Inge Thomsen, f. 29.-8.-1960. Datter af Marius Thomsen og Lis Thomsen, f. Nielsen, Hedelund, Vangen ved Frederikshavn.

Per Thomsen, f. 30.-8.-1965. Søn af Marius Thomsen og Lis Thomsen, f. Nielsen, Hedelund, Vangen ved Frederikshavn.

Minkfarmer Karl Thomsen, f. 11.-12.-1921. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov. Bor i Asaa.

Fisker Simon Thomsen, Asaa, f. 17.-3.-1970. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. Else Johansen, f. 15.-8.-1937. Datter af Johanne og Rasmus Johansen.

3 børn: Inge, Jesper, Claus.

Inge Thomsen, f. 28.-9.-1960. Datter af fisker Simon Thomsen, Asaa, og Else Thomsen, f. Johansen.

Jesper Thomsen, f. 30.-10.-1963. Søn af fisker Simon Thomsen, Asaa, og Else Thomsen, f. Johansen.

Claus Thomsen, f. 8.-5.-1966. Søn af fisker Simon Thomsen, Asaa, og Else Thomsen, f. Johansen.

Johannes Thomsen, Karl-Johansvej 41, Skagen, f. 24.-3.-1924. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. Bente Birkebak, f. 26.-6.-1924. Datter af Krestine Birkebak.

2 børn: Jette, Søren.

Jette Thomsen, f. 24.-5.-1959. Datter af Johannes Thomsen og Bente Thomsen, f. Birkebak, Karl-Johansvej 41, Skagen.

Søren Thomsen, f. 15.-9.-1966. Søn af Johannes Thomsen og Bente Thomsen, f. Birkebak, Karl-Johansvej 41, Skagen.

Ingemann Thomsen, Gudumholm, f. 1.-8.-1926. Søn af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og forh. fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. Poula Hansen, f. 5.-2.-1934. Datter af Johanne og Krestian Kronborg Hansen, Brovst.

3 børn: Hanne, Jytte, Niels.

Hanne Thomsen, f. 25.-2.-1955. Datter af Ingemann Thomsen og Poula Thomsen, f. Hansen, Gudumholm.

Jytte Thomsen, f. 9.-11.-1957. Datter af Ingemann Thomsen og Poula Thomsen, f. Hansen, Gudumholm.

Niels Thomsen, f. 3.-2.-1963. Søn af Ingemann Thomsen og Poula Thomsen, f. Hansen, Gudumholm.

Mie Thomsen, f. 16.-9.-1928. Datter af Mariane Thomsen, f. Pedersen, og fisker og landmand Jens J. Thomsen, Hov, g. m. bagermester Poul Jørgensen, Hals, f. 30.-12.-1927. Søn af Helga og Jørgen Jørgensen,
4 børn: Jørgen, Jens, Ivan, Ole.

Jørgen Jørgensen, f. 10.-7.-1951. Søn af Mie Jørgensen, f. Thomsen, og bagermester Poul Jørgensen, Hals.

Jens Jørgensen, f. 4.-4.-1954. Søn af Mie Jørgensen, f. Thomsen, og bagermester Poul Jørgensen, Hals.

Ivan Jørgensen, f. 3.-1.-1957. Søn af Mie Jørgensen, f. Thomsen, og bagermester Poul Jørgensen, Hals.

Ole Jørgensen, f. 27.-11.-1962. Søn af Mie Jørgensen, f. Thomsen, og bagermester Poul Jørgensen, Hals.

Jensine Pedersen, f. 10.-3.-1894. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, g.m. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Sønderskoven, Hals, f. 30.-11.-1894. Søn af fisker og landmand Niels Chr. Jakobsen og Margrethe Jakobsen, f. Pedersdatter.

6 børn: Anna Mary, Niels Anton, Jytte, Søren Peter, Gerda Marie, Dorthea.

Anna Mary Jakobsen, f. 28.-1.-1921. Datter af Jensine Jakobsen, f. Pedersen og forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, g. m. grd. Ejner Pedersen, »Ny-Springborg«, Holtet. Søn af Krestine og Hans Peter Pedersen.

4 børn: Britta, Hans Chr., Karsten, Jørgen.

Britta Pedersen, f. 16.-3.-1944. Datter af Anna Mary og grd. Ejner Pedersen, »Ny-Springborg«, Holtet, g. m. Jens Chr. Buje, Alstrup, f. 12.-12.-1943. Søn af Helga og Aage Buje, Alstrup.

1 barn: Ulla.

Ulla Buje, f. 1.-5.-1971. Datter af Britta Buje, f. Pedersen, og Jens Chr. Buje, Alstrup.

Hans Chr. Pedersen, f. 16.-3.-1944. Søn af Anna Mary Pedersen, f. Jacobsen, og grd. Ejner Pedersen, »Ny-Springborg«, Holtet, g. m. Ingrid Brix, f. 3.-11.-1951. Datter af Elna og Johannes Brix, Knorheden, Gandrup.

1 barn: Johnny.

Johnny Brix, f. 10.-7.-1971. Datter af Hans Chr. Pedersen og Inger Pedersen, f. Brix.

Karsten Pedersen, f. 19.-11.-1950. Søn af Anna Pedersen, f. Jakobsen, og grd. Ejner Pedersen, »Ny-Springborg«, Holtet.

Jørgen Pedersen, f. 18.-10.-1945. Søn af Anna Mary Pedersen, f. Jakobsen, og grd. Ejner Pedersen, »Ny-Springborg«, Holtet.

Grd. Niels Anton Jakobsen, »Mellemladen«, Hals, f. 2.-8.-1922. Søn af Jensine Jakobsen, f. Pedersen, og forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Hals, g. m. Inga Rasmusen, f. 26.-2.-1920 i Hejselbjerg. Datter af Thora og Søren Rasmusen, Hejselbjerg.

3 børn: Thorkil, Søren, Bodil.

Thorkil Jakobsen, f. 1.-5.-1951. Søn af grd. Niels Anton Jakobsen, »Mellemladen«, Hals, og Inga Jakobsen, f. Rasmusen.

Søren Chrestian Jakobsen, f. 18.-5.-1953. Søn af grd. Niels Anton Jakobsen, »Mellemladen«, Hals, og Inga Jakobsen, f. Rasmusen.

Bodil Jakobsen, f. 20.-5.-1955. Datter af grd. Niels Anton Jakobsen, »Mellemladen«, Hals, og Inga Jakobsen, f. Rasmusen.

Jytta Jakobsen, f. 2.-8.-1927. Datter af Jensine Jakobsen, f. Pedersen, og forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, g. m. postbud Frode Møller, f. 8.-9.-1925. Søn af Oline og Jens Møller.

3 børn: Eva, Jens, Poul.

Eva Møller, f. 2.-4.-1949. Datter af Jytta Møller, f. Jakobsen, og postbud Frode Møller, g. m. Bent Nielsen, f. 22.-4.-1950. Søn af fiskehandler Alfred Nielsen og Elly Nielsen.

1 barn: Søren.

Søren Nielsen, f. 7.-6.-1972. Søn af Eva Nielsen, f. Møller, og Bent Nielsen.

Jens Møller, f. 27.-1.-1955. Søn af Jytta Møller, f. Jakobsen, og postbud Frode Møller.

Poul Møller, f. 11.-9.-1958. Søn af Jytta Møller, f. Jakobsen, og postbud Frode Møller.

Grd. Søren Peter Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, f. 17.-11.-1934. Søn af forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, g. m. Bodil Broeng, f. 5.-9.-1937. Datter af grd. Ejler Broeng og Thora Krestine Broeng, Hjardemaal, Thy.

3 børn: Ulrik, Susanne, Henrik.

Ulrik Broeng Jakobsen, f. 3.-9.-1959. Søn af grd. Søren Peter Jakobsen, »Skovly«, Hals, og Bodil Jacobsen, f. Broeng.

Susanne Broeng Jacobsen, f. 6.-3.-1962. Datter af grd. Søren Peter Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, og Bodil Jacobsen, f. Broeng.

Henrik Broeng Jakobsen, f. 4.-5.-1965. Søn af grd. Søren Peter Jakobsen, »Skovly«, Hals, og Bodil Jacobsen, f. Broeng.

Gerda Marie Jakobsen, f. 11.-1.-1924. Datter af Jensine Jakobsen, f. Pedersen, og forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, »Skovly«, Maaholt, Hals, g. m. grd. Jens Peter Bertelsen, »Haven«, Holtet, f. 10.-5.-1921. Søn af forh. grd. Jens Peter Bertelsen og Marthine Bertelsen, »Haven«, Holtet.

2 børn: Birthe, Inger.

Birthe Bertelsen, f. 29.-4.-1965. Datter af Gerda Bertelsen, f. Jakobsen, og grd. Jens Peder Bertelsen, »Haven«, Holtet.

Inger Bertelsen, f. 6.-11.-1967. Datter af Gerda Bertelsen, f. Jakobsen, og grd. Jens Peter Bertelsen, »Haven«, Holtet.

Dorthea Jakobsen, f. 11.-10.-1925. Datter af Jensine Jakobsen, f. Jakobsen, og forh. grd. Niels Chr. Jakobsen, Skovly«, Maaholt, Hals, g. m. grd. Carl Johan Grøn, Hals, f. 7.-6.-1921. Søn af Olga og Niels Chr. Grøn, Hals.

3 børn:

Olau Grøn, f. 24.-7.-1948. Søn af Dorthea Grøn, f. Jakobsen, og grd. Carl Johan Grøn, Hals, g. m. Bodil Martha Marie Hansen, f. 7.-12.-1951. Datter af Ellen Margrethe og Henry Møller Hansen.

Lisbeth Grøn, f. 13.-9.-1951. Datter af Dorthea Grøn, f. Jakobsen, og grd. Carl Johan Grøn, Hals, g. m. uddeler Keld Marinus Jensen, Støvring ved Randers. Søn af murer Knud Jensen og Boline Jensen.

1 barn: Dorthe.

Dorthe Jensen, f. 6.-11.-1972. Datter af Lisbeth Jensen, f. Grøn, og uddeler Keld Marinus Jensen, Støvring ved Randers.

Jens Erik Grøn, f. 4.-2.-1954. Søn af Dorthea Grøn, f. Jakobsen, og grd. Carl Johan Grøn, Hals.

Grd. Anders Peter Pedersen, Hov Hede, f. 30.-10.-1895, død 12.-12.-1969. Søn af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, »Torndal«, Hov, g. m. Sara Pedersen, f. 17.-10.-1900. Datter af Krestine og Jens C. Pedersen, Hov.

1 barn: Jens.

Grd. Jens Pedersen, f. 26.-12.-1930. Søn af forh. grd. Anders Peter Pedersen og Sara Pedersen, Hov, g. m. Ruth Sloth, f. 16.-3.-1930. Datter af Elna og Johannes Sloth, »Mikkelmark«, Hov.
3 børn: Jørn, Inger, Martin.

Jørn Pedersen, f. 2.-3.-1953. Søn af grd. Jens Pedersen, Hov Hede, og Ruth Pedersen, f. Sloth, Hov Hede.

Inger Pedersen, f. 13.-3.-1957. Datter af grd. Jens Pedersen og Ruth Pedersen, f. Sloth, Hov Hede.

Martin Pedersen, f. 3.-1.-1969. Søn af grd. Jens Pedersen og Ruth Pedersen, f. Sloth, Hov Hede.

Anna Pedersen, f. 8.-9.-1906. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, »Torndal«, Hov.

1 barn: Niels Jørgen.

Niels Jørgen Pedersen, f. 21.-9.-1938. Søn af Anna Pedersen, Hals, g. m. Kirsten Søkilde, f. 7.-6.-1940. Datter af forh. kaptajn Laurits Søkilde og Maren Søkilde. Bor i Vejle og beklæder en stilling som EDB-mand ved slagteriet »Tulip«.

2 børn: Mariane Søkilde, Inge Søkilde.

Inga Søkilde Pedersen, f. 22.-7.-1971. Datter af Niels Jørgen Pedersen og Kirsten Pedersen, f. Søkilde, Silkeborg.

Mariane Søkilde Pedersen, f. 6.-1.-1964. Datter af EDB-mand Niels Jørgen Pedersen og Kirsten Pedersen, f. Søkilde, Vejle.

Grd. Jens Peter Pedersen, f. 22.-3.-1899. Søn af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, »Torndal«, Hov, g. m. Elvine Nielsen, f. 9.-12.-1897. Datter af grd. Niels Chr. Nielsen og Johanne Marie Nielsen, V. Raunstrup, Hjallerup.

4 børn: Johanne, Niels, Doris, Anton.

Jens Pedersen overtog hjemmet »Torndal« i 1931. Solgte den igen til broderen Helius Pedersen ca. 1936. Bor nu Kildevej 26, Kongerslev.

Johanne Marie Pedersen, f. 5.-9.-1924. Datter af forh. grd. Jens Peter Pedersen og Elvine Pedersen, f. Nielsen, »Torndal«, Hov, g. m. Orla Chrestensen, f. død Bor i København.
3 børn: Jan, Jens Peter, Eva.

Jan Chrestensen, f. 1951. Søn af Johanne Marie Chrestensen, f. Pedersen, og Orla Chrestensen. Bor i København.

Jens Peter Chrestensen, f. 1951. Søn af Johanne Chrestensen, f. Pedersen, og Orla Chrestensen, København.

Eva Chrestensen, f. 22.-11.-1944. Datter af Johanne Chrestensen, f. Pedersen, og Orla Chrestensen, København, g. m. Aage Larsen, f. 21.-5.-1943. Søn af Ellen og Chrestian Larsen, Klattrup. Bor i Kongerslev.

3 børn: Dorthe, Henrik, Lotte.

Dorthe Larsen, f. 2.-4.-1964. Datter af Eva Larsen, f. Chrestensen, og Aage Larsen, Kongerslev.

Henrik Larsen, f. 22.-9.-1966. Søn af Eva Larsen, f. Chrestensen, og Aage Larsen, Kongerslev.

Lotte Larsen, f. 10.-5.-1969. Datter af Eva Larsen, f. Chrestensen, og Aage Larsen, Kongerslev.

Niels Egon Pedersen, f. 22.-11.-1926 i Tylstrup. Søn af forh. grd. Jens Peter Pedersen og Elvine Pedersen, f. Nielsen, »Torndal«, Hov, g. m. Thyra Chrestensen, f. 1.-7.-1931. Datter af grd. Adolf Chrestensen og Ester Chrestensen, Øster Kær, Gjøl. Bor i Kaas.

4 børn: Ole, Jørgen, Jens, Inger.

Ole Pedersen, f. 8.-7.-1952. Søn af Niels Egon Pedersen og Thyra Pedersen, f. Chrestensen, Kaas.

Jørgen Pedersen, f. 11.-10.-1953. Søn af Niels Egon Pedersen og Thyra Pedersen, f. Chrestensen, Kaas.

Jens Pedersen, f. 2.-4.-1956. Søn af Niels Egon Pedersen og Thyra Pedersen, f. Chrestensen, Kaas.

Inger Pedersen, f. 24.-3.-1958. Datter af Niels Egon Pedersen og Thyra Pedersen, f. Chrestensen, Kaas.

Doris Pedersen, f. 11.-4.-1930 i Tylstrup. Datter af forh. grd. Jens Peter Pedersen og Elvine Pedersen, f. Nielsen, »Torndal«, Hov, g. m. Leif Rasmusen, f. 26.-11.-1928. Plejesøn af snedker Ejner Theodor Kristian Jensen og Karen Marie Jensen, Helstrup ved Randers.

2 børn: Hanne, Finn.

Hanne Rasmusen, f. 24.-5.-1952. Datter af Doris Rasmusen, f. Pedersen, og Leif Rasmusen, Helstrup ved Randers.

Finn Rasmusen, f. 11.-3.-1956. Søn af Doris Rasmusen, f. Pedersen, og Leif Rasmusen, Helstrup ved Randers.

Anton Pedersen, f. 28.-10.-1931. Søn af forh. grd. Jens Peter Pedersen og Elvine Pedersen, f. Nielsen, »Torndal«, Hov, g. m. Grethe Engelbrechtsen, f. 19.-11.-1935. Datter af Petra og Anders Engelbrechtsen, Terndrup. Bor i Ø. Bjergrav ved Randers.

3 børn: Tommy, Mette, Per.

Tommy Pedersen, f. 12.-2.-1956. Søn af Anton Pedersen og Grethe Pedersen, f. Engelbrechtsen, Ø. Bjergrav ved Randers.

Mette Pedersen, f. 8.-10.-1958 i Terndrup. Datter af Anton Pedersen og Grethe Pedersen, f. Engelbrechtsen, Ø. Bjergrav ved Randers.

Per Pedersen, f. 31.-3.-1962. Søn af Anton Pedersen og Grethe Pedersen, f. Engelbrechtsen, Ø. Bjergrav ved Randers.

Lærerinde Laure Pedersen, f. 24.-12.-1900. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, forh. lærerinde i Aagaard, Egtved ved Kolding.

Martine Pedersen, f. 15.-5.-1902. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, g. m. grd. Højer Andersen, »Kallehave«, Hov, f. 5.-1.-1903. Søn af Mariane og Anton Andersen, »Skovlund«, Hov.

3 børn: Ellen Marie, Doris, Bente Mariane.

Doris Andersen, f. 5.-10.-1928. Datter af Martine Andersen, f. Pedersen, og grd. Højer Andersen, »Kallehave«, Hov, g. m. Otto Vestergaard Pedersen, f. 21.-5.-1953. Søn af grd. Chr. Pedersen, St. Holmen, Ørsø. Bor i Aalborg.

4 børn: Tonny, John, Villy, Bergitte.

Tommy Pedersen, f. 21.-6.-1954. Søn af Doris Pedersen, f. Andersen, og Otto Vestergaard Pedersen, Aalborg.

John Pedersen, f. 30.-3.-1956. Søn af Doris Pedersen, f. Andersen, og Otto Vestergaard Pedersen, Aalborg.

Villy Pedersen, f. 15.-3.-1958. Søn af Doris Pedersen, f. Andersen, og Otto Vestergaard Pedersen, Aalborg.

Bergitte Pedersen, f. 7.-12.-1959. Datter af Doris Pedersen, f. Andersen, og Otto Vestergaard Pedersen, Aalborg.

Ellen Marie Pedersen, f. 16.-11.-1922. Datter af Martine Andersen, f. Pedersen, og grd. Højer Andersen, »Kallehave«, Hov, g. m. Arne Jensen, f. 15.-4.-1923. Bor i Kvissel. Søn af Martine og Jens Peter Jensen.

3 børn: Annette, Jens Martin, Just.

Annette Jensen, f. 29.-7.-1952. Datter af Ellen Jensen, f. Pedersen, og Arne Jensen, Kvissel.

Jens Martin Jensen, f. 10.- -1955. Søn af Ellen Marie Jensen, f. Pedersen, og Arne Jensen, Kvissel.

Just Jensen, f. 18.-5.-1956. Søn af Ellen Jensen, f. Pedersen, og Arne Jensen, Kvissel.

Bente Mariane Andersen, f. 1.-10.-1936. Datter af Martine Andersen, f. Pedersen, og grd. Højer Andersen, »Kallehave«, Hov, g. m. vognmand Keld Jensen, Ø. Hassing. Søn af forh. vognmand Marius Jensen og Sine Jensen. Ø. Hassing.

3 børn: Peter, Søren, Krestian.

Peter Jensen, f. 14.-11.-1957. Søn af Bente Mariane Jensen, f. Andersen, og vognmand Keld Jensen, Ø. Hassing.

Søren Jensen, f. 26.-12.-1967. Søn af Bente Mariane Jensen, f. Andersen, og vognmand Keld Jensen, Ø. Hassing.

Krestian Jensen, f. 14.-4.-1972. Søn af Bente Mariane Jensen, f. Andersen, og vognmand Keld Jensen, Ø. Hassing.

Helius Pedersen, f. 8.-6.-1904, død 1.-2.-1942. Søn af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, g. m. Olga Andersen, f. 23.-11.-1909. Datter af Anna og Julius Andersen, Skovgaard, Hals.

2 børn Agnethe Marie, Henning.

Helius og Olga Pedersen købte »Torndal« af Jens Pedersen i ca. 1936, og efter Helius død 1942 drev Olga Pedersen gården til hun i 1948 solgte den til Helius' broder Theodor Pedersen.

Agnethe Pedersen, f. 26.-5.-1937. Datter af forh. grd. Helius og Olga Pedersen, f. Andersen, »Torndal«, Hov, g. m. rutebilejer Thor-kild Chrestensen, Dronninglund.

4 børn: Bjarne, Hanne, Ole, Peter.

Bjarne Chrestensen, f. 2.-8.-1958. Søn af Agnete Marie Chrestensen, f. Pedersen, og rutebilejer Thorkild Chrestensen, Dronninglund.

Hanne Chrestensen, f. 27.-7.-1959. Datter af Agnete Marie Chrestensen, Dronninglund.

Ole Chrestensen, f. 7.-7.-1966. Søn af Agnete Marie Chrestensen, f. Pedersen, og rutebilejer Thorkild Chrestensen, Dronninglund.

Per Chrestensen, f. 7.-7.-1966. (Tvillinger). Søn af Agnethe Chrestensen, f. Andersen, og rutebilejer Thorkild Chrestensen, Dronninglund.

Henning Pedersen, f. 2.-7.-1939. Søn af forh. grd. Helius Pedersen og Olga Pedersen, f. Andersen, »Torndal«, Hov, g. m. Inga Lilly Buch, f. 22.-3.-1939. Datter af Knud Plesner Monrad Boch, Vodskov. Bor i Vodskov.

1 barn: Henrik Buch.

Henrik Buch Pedersen, f. 23.-3.-1969. Søn af Henning Pedersen og Hanne Pedersen, f. Buch, Vodskov.

Kirstine Pedersen, f. 5.-7.-1897. Datter af forh. grd. Anton Pedersen og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, g. m. grd. Thomas Thomsen, Hov. Søn af forh. grd. Simon Thomsen og Johanne Thomsen, »Thommasminde«, Hov. De er begge 2 døde.

5 børn: Dagny, Arne, Johanne, Ester, Inger.

Dagny Thomsen, f. 21.-12.-1921. Datter af Kirstine Thomsen, f. Pedersen, og forh. grd. Thomas Thomsen, Hov, g. m. Arne Busk, f. 22.-6.-1919. (Bor i Frederikshavn). Søn af Ludvig Busk.

2 børn: Sonja, Else Marie.

Sonja Busk, f. 23.-12.-1948. Datter af Dagny Busk, f. Thomsen, og Arne Busk, Frederikshavn, g. m. Flemming Rasmusen, København. (Stilling, opstarter, Kastrup Lufthavn), f. 10.-7.-1919.

1 barn: Diane.

Diane Rasmussen, f. 11.-6.-1970. Datter af Sonja Rasmussen, f. Busk, og Flemming Rasmussen, København.

Else Marie Busk, f. 15.-10.-1950. Datter af Dagny Busk, f. Thomsen, og Arne Busk, Frederikshavn, g. m. Mogens Rode, f. 22.-4.-1947.
1 barn: Betine.

Betine Rohde, f. 31.-1.-1970. Datter af Else Marie Rohde, f. Busk, og Mogens Rohde.

Arne Thomsen, f. 16.-6.-1923. Søn af Kirstine Thomsen, f. Pedersen, og forh. grd. Thomas Thomsen, Hov, g. m. Inger Andersen, f. Datter af Henry Andersen.

2 børn: Ulla, Hanne.

Ulla Thomsen, f. 3.-12.-1954. Datter af Arne Thomsen og Inger Thomsen, f. Andersen.

Hanne Thomsen, f. 16.-4.-1968. Datter af Arne Thomsen og Inger Thomsen, f. Andersen.

Johanne Thomsen, f. 10.-11.- Datter af Kirstine Thomsen,
f. Pedersen, og forh. grd. Thomas Thomsen, Hov, g. m. Carl Nielsen,
f. 10.-5.-1924. Søn af Marius Nielsen.

2 børn: Svend, Jane.

Svend Nielsen, f. 16.-3.-1953. Søn af Johanne Nielsen, f. Thomsen,
og Carl Nielsen.

Jane Nielsen, f. 16.-3.-1953. Søn af Johanne Nielsen, f. Thomsen,
og Carl Nielsen.

Ester Thomsen, f. 3.-12.-1929. Søn af Kirstine Thomsen, f. Pedersen, og forh. grd. Thomas Thomsen, Hov, g. m. lærer Niels Villadsen, f. 25.-4.-1928. Søn af Thomas Villadsen.

3 børn: Britta, Birger, Gitte.

Britta Villadsen, f. 17.-6.-1953. Datter af Ester Villadsen, f. Thomsen, og lærer Niels Villadsen.

Birger Villadsen, f. 17.-6.-1954. Søn af Ester Villadsen, f. Thomsen, og lærer Niels Villadsen.

Gitte Villadsen, f. 26.-10.-1960. Datter af Ester Villadsen, f. Thomsen, og lærer Niels Villadsen.

Inger Thomsen, f. 4.-5.-1934. Datter af Kirstine Thomsen, f. Pedersen, og forh. grd. Thomas Thomsen, Hov, g. m. Evald Martisen, f. 23.-5.-1929. Fisker i Hov.

2 børn: Jørgen, Jens.

Jørgen Martisen, f. 24.-3.-1956. Søn af Inger Martisen, f. Thomsen, og fisker Evald Martisen, Hov.

Inger Martisen, f. 27.-11.-1958. Søn af Inger Martisen, f. Thomsen, og fisker Evald Martisen, Hov.

Grd. Theodor Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted, f. 24.-8.-1906. Søn af forh. grd. Anton Pedersen, og Gertru Pedersen, f. Jensen, »Torndal«, Hov, g. m. Johanne Kragh Andersen, f. 1.-5.-1912. Datter af Else og Jens Kragh Andersen, forh. landpost i Vaarst.

8 børn: Ellen Marie, Jens Anton, Grethe, Kaj Evald, Inge, Jytte, Ernst, Jørgen.

Theodor og Johanne Pedersen købte en gård i Ellidshøj 1931, som de solgte i 1948 og købte fædrejhemmet »Torndal« af Olga Pedersen, som de igen solgte i 1963 og købte »Lundbæk« i Ulsted.

Ellen Marie Pedersen, f. 10.-4.-1932. Datter af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen, f. Andersen, forh. »Torndal«, nu Lundbæk, Ulsted, g. m. grd. Ankær Andreasen, Præstemark, Sulsted, f. 18.-2.-1929. Søn af Johanne og Robert Andreasen, Sulsted.

3 børn: Ole, Fiin, Ib.

Ole Andreasen, f. 16.-9.-1956. Søn af Ellen Marie Andreasen, f. Pedersen, og grd. Ankær Andreasen, Præstemark, Sulsted.

Fiin Andreasen, f. 13.-11.-1960. Søn af Ellen Marie Andreasen, f. Pedersen, og grd. Ankær Andreasen, Præstemark, Sulsted.

Ib Andreasen, f. 6.-3.-1966. Søn af Ellen Marie Andreasen, f. Pedersen, og grd. Ankær Andreasen, Præstemarken, Sulsted.

Jens Anton Pedersen, f. 24.-11.-1933. Søn af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen, f. Andersen, g. m. Sonja Chrestensen, f. 13.-4.-1936. Datter af Mariane og Peter Chrestensen, Arden. 3 børn: Lisse-Lotte, Jane, Hella.

Lisse-Lotte Pedersen, f. 27-11.-1958. Datter af Jens Anton Pedersen og Sonja Pedersen, f. Chrestensen.

Jane Pedersen, f. 23.-5.-1961. Datter af Jens Anton Pedersen og Sonja Pedersen, f. Chrestensen.

Hella Pedersen, f. 24.-11.-1965. Datter af Jens Anton Pedersen og Sonja Pedersen, f. Chrestensen.

Grethe Pedersen, f. 1.-12.-1934. Datter af grd. Theodor Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted, forh. »Torndal«, Hov, og Johanne Kragh Pedersen, f. Andersen, g. m. grd. Svend Otto, f. 30.-11.-1927. Søn af grd. Kresten Otto og Anne Otto, Bonderup, Svenstrup.

3 børn: Hanne, Kurt, Hans.

Hanne Otto, f. 9.-8.-1955. Datter af Grethe Otto, f. Pedersen, og grd. Svend Otto, Bonnerup, Svenstrup.

Kurt Otto, f. 12.-3.-1957. Søn af Grethe Otto, f. Pedersen, og grd. Svend Otto, Bonnerup, Svenstrup.

Hans Otto, f. 31.-8.-1958. Søn af Grethe Otto, f. Pedersen, og grd. Svend Otto, Bonnerup, Svenstrup.

Grd. Kaj Evald Pedersen, Ulstedlund, f. 26.-5.-1936. Søn af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted (forh. Torndal, Hov), g. m. Edel Mariegaard, f. 24.-2.-1940. Datter af Sigrid og Johan Mariegaard, Lyngby.

3 børn: Conning, Kirsten, Tove.

Conning Pedersen, f. 27.-6.-1967. Datter af grd. Kaj Evald Pedersen og Edel Pedersen, f. Mariegaard, Ulstedlund.

Kirsten Pedersen, f. 31.-12.-1968. Datter af grd. Kaj Evald Pedersen og Edel Pedersen, f. Mariegaard, Ulstedlund.

Tove Pedersen, f. 29.-12.-1971. Datter af grd. Kaj Evald Pedersen og Edel Pedersen, f. Mariegaard, Ulstedlund.

Inga Pedersen, f. 15.-9.-1938. Datter af grd. Teodor Pedersen og Johanne Kragh-Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted (forh. Torndal, Hov), g. m. grd. Niels Jull Chrestensen, Bonnerup, Svenstrup, f. 24.-10.-1936. Søn af grd. Morten Chrestensen og Petra Chrestensen, Bonnerup.

2 børn: Morten, Peter.

Morten Chrestensen, f. 6.-7.-1966. Søn af Inga Chrestensen, f. Pedersen og grd. Niels Jull Chrestensen, Bonnerup.

Peter Chrestensen, f. 7.-11.-1967. Søn af Inga Chrestensen, f. Pedersen, og grd. Niels Jull Chrestensen, Bonnerup.

Jytte Pedersen, f. 12.-12.-1941. Datter af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted, (forh. Torndal, Hov), g. m. Svend Aage Chrestensen, V. Hassing, f. 13.-7.-1940. Søn af Anna og Stejn Chrestensen, Ulsted.

2 børn: Lona, Lars.

Lona Chrestensen, f. 1.-8.-1966. Datter af Jytta Chrestensen, f. Pedersen, og Svend Aage Chrestensen, V. Hassing.

Lars Chrestensen, f. 1.-6.-1968. Søn af Jytta Chrestensen, f. Pedersen, og Svend Aage Chrestensen, V. Hassing.

Kommis Ernst Pedersen, f. 27.-10.-1945. Søn af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen, »Lundbæk«, Ulsted (forh. Torndal, Hov), g. m. Marma Chrestensen, f. 26.-6.-1947. Datter af Mabel Chrestensen, død. Bor i Hals.

2 børn: Kenneth, Allan.

Kenneth Pedersen, f. 18.-6.-1966. Søn af kommis Ernst Pedersen og Marma Pedersen, f. Chrestensen, Hals.

Allan Pedersen, f. 3.-5.-1968. Søn af kommis Ernst Pedersen og Marma Pedersen, f. Chrestensen, Hals.

Jørgen Pedersen, f. 2.-7.-1955. Søn af grd. Theodor Pedersen og Johanne Kragh Pedersen »Lundbæk«, Ulsted (forh. Torndal, Hov).

Nygaard-slægten

Grd. Søren Peter Pedersen »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, f. 12.-12.-1867, d. 26.-8.-1945. Søn af grd. Anders Peter Pedersen, Ulsted, f. 1835, d. 1867, og Maren Pedersen, f. Jensen. Datter af grd. Jens Chr. Jeppesen, »Krabesbro«, Ulsted, g. m. Svenmine Pedersen, f. Sørensen, f. 1.-3.-1864. Datter af Søren Svendsen, »Sønderhaven«, Ø. Hassing, og Maren Svendsen.

11 børn: Anders Peter, Søren Marius, Maren, Anton, Esben, Jens, Johannes Krestian, Laurits Otto, Marie, Svend, samt Marie, som døde som lille.

Søren Pedersen byggede gården »Nygaard« på en jordlod på ca. 70 td. land fra »Sønderhaven« ca. 1891, hvor de boede indtil 1919, da de købte Ulsted »Møllegaard« og flyttede derop og drev så begge gårdene med hjælp af sønnerne Johannes og Esben. Møllegaarden var en gammel slægtsgård af Esben slægten. 1929 overdrog Søren Pedersen Møllegaarden til sønnen Johannes og Nygaard til Søren Esben og købte hus i Ulsted by, hvor han i en del år var kommunekasserer.

Entreprenør Anders Peter Pedersen Nygaard, f. 12.-1.-1892, død 15.-12.-1959. Søn af grd. Søren Peter Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, og Svenmine Pedersen, f. Sørensen, g. m. Anna Katrine Madsen Brandborg, f. 31.-3.-1897, d. 11.-12.-1957. Datter af grd. Anders Peter Brandborg og Kirsten Brandborg, Ø. Hassing. Boede i mange år i Tylstrup.

2 børn: Gerda, Helga.

Blandt mange store arbejder han udførte, vil jeg nævne dræning af flere tusinde td. land i St. Vildmose.

Gerda Margrethe Brandborg Pedersen, f. 2.-1.-1918 i Ø. Hassing. Datter af entreprenør Anders Peter Pedersen Nygaard og Anna Pedersen, f. Brandborg, Tylstrup, g. m. isenkr. Bernhart Bernth, Aalborg, f. 12.-9.-1918.

4 børn: Erik, Elisebeth, Henrik, Kaj.

Tandlæge Elisebeth Bernth, f. 4.-1.-1943. Datter af Gerda Margrethe Brandborg Bernth, f. Pedersen, og isenkr. Bernhart Bernth, Aalborg, g. m. læge Erik Gosk Hansen, Silkeborg, f. 11.-5.-1941.

1 barn: Martin.

Martin Godsk Hansen, f. 24.-2.-1971. Søn af tandlæge Elisebeth Hansen, f. Bernth, og læge Godsk Hansen, Silkeborg.

Student Henrik Bernth, f. 22.-5.-1949. Søn af Gerda Margrethe Brandborg Bernth, f. Pedersen, og isenkr. Bernhart Bernth, Aalborg.

Student Kaj Bernth, f. 25.-8.-1950. Søn af Gerda Margrethe Brandborg Bernth, f. Pedersen, og isenkr. Bernhart Bernth, Aalborg.

Helga Marie Brandborg Pedersen, f. 13.-2.-1926. Datter af entreprenør Anders Peter Pedersen Nygaard og Anna Brandborg Pedersen, f. Brandborg, g. m. Lues Bøje Jensen, f. 5.-9.-1930. (Cafeteria Bistro, Aalborg).

1 barn: Jens.

Student Jens Bøje Jensen, f. 27.-11.-1952. Søn af Helga Marie Brandborg Jensen, f. Pedersen, og Lues Bøje Jensen, cafeteria Bistro, Aalborg.

Entreprenør Søren Marius Pedersen Nygaard, f. 22.-1.-1893. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen, og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. Ottilia Elisabeth Pedersen, f. 13.-4.-1895. Datter af forh. grd. Jørgen Pedersen og Larsine Pedersen, »Vesterbæk«, Langholt.

4 børn: Oda Agathe, Søren, Grethe, Jørgen.

Oda Agathe Pedersen Nygaard, f. 4.-4.-1921. Datter af entreprenør Søren M. Pedersen Nygaard og Ottilia Nygaard, f. Pedersen, Ø. Hassing, forh. »Mollehave«, g. m. rutebilejer Chr. Andersen, Hov, f. 21.-8.-1922. Søn af forh. rutebilejer Søren Andersen og Katrine Andersen, Hov.

1 barn: Kirsten.

Kirsten Andersen, f. 18.-5.-1945. Datter af Ode Agathe Andersen, f. Pedersen Nygaard, og rutebilejer Chr. Andersen, Hov.

Vognmand Søren Nygaard, Gjøøl, f. 14.-8.-1923 i Molehave, Ø. Hassing. Søn af entreprenør Søren M. Pedersen Nygaard, f. Pedersen, g. m. Anne Lise Nøhr, f. 16.-6.-1928. Datter af forh. grd. Anders Nøhr og Ingeborg Nøhr, »Søenggaard«, Birkelse.

2 børn: Søren Ole, Anders Nøhr.

Søren Ole Nygaard, f. 16.-6.-1953. Søn af vognmand Søren Nygaard og Anne Lise Nygaard, f. Nøhr.

Anders Nøhr Nygaard, f. 16.-1.-1958. Søn af vognmand Søren Nygaard og Anne Lise Nygaard, f. Nøhr, Gjøel.

Grethe Nygaard, f. 2.-7.-1930. Datter af entreprenør Søren M. Pedersen Nygaard og Ottilia Elisebeth Nygaard, f. Pedersen, g. m. grd. Lars Dam Jensen, »Nygaard«, Ingstrup. Søn af forh. grd. Vagn Jensen og Johanne Jensen, f. Dam, »Nygaard«, Ingstrup.

4 børn: Vagn Dam, Erik Dam, Bergitte Dam, Per Dam.

Vagn Dam Jensen, f. 17.-1.-1956. Søn af Grethe Jensen, f. Nygaard, og grd. Lars Dam Jensen, »Nygaard«, Ingstrup.

Erik Dam Jensen, f. 13.-6.-1957. Søn af Grethe Jensen, f. Nygaard, og grd. Lars Dam Jensen, »Nygaard«, Ingstrup.

Bergitte Dam Jensen, f. 27.-12.-1958. Datter af Grethe Jensen, f. Nygaard, og grd. Lars Dam Jensen, »Nygaard«, Ingstrup.

Per Dam Jensen, f. 7.-9.-1967. Søn af Grethe Jensen, f. Nygaard, og grd. Lars Dam Jensen, »Nygaard«, Ingstrup.

Jørgen Nygaard, f. 14.-2.-1935. Søn af entreprenør Søren M. Pedersen Nygaard og Otilia Nygaard, f. Pedersen, Ø. Hassing, forh. »Molehave«, Ø. Hassing.

Maren Pedersen, f. 21.-1.-1894. Datter af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. slagtermester Jørgen Chr. Hansen, Aalborg, f. 21.-8.-1894. Søn af Johanne og Marius Hansen.

Dyrlæge Jytte Hansen, Aalborg, f. 11.-7.-1935. Datter af Maren Hansen, f. Pedersen, og slagtermester Jørgen Chr. Hansen, Aalborg.

Forh. vognmand og handelsmand Anton Pedersen Nygaard, Ulsted, f. 14.-4.-1895, død 16.-12.-1958. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. Marie Thomsen, f. 27.-8.-1903. Datter af Julius Thomsen, Ø. Hassing.

4 børn: Edel Svendmine, Ester, Ingrid, og en død som lille.

Anton Pedersen Nygaard startede i 1924 en vognmandsforretning, som var den første lastbil, der kom til Ulsted.

Edel Svendmine Nygaard, f. 10.-3.-1924. Datter af forh. vognmand og handelsmand Anton Pedersen Nygaard og Marie Nygaard, f. Thomsen, Ulsted, g. m. mejerist Ebbe Andreas Langager, f. 25.-6.-1923 i Vejby. Bor i Sandvad ved Slagelse. Søn af forh. mejeribestyrer i Ulsted Cecilius Langager og Viktoriana Langager. Begge 2 døde.

3 børn: Kurt, Ilse, John.

Kurt Langager, f. 2.-5.-1944 i Ulsted. Søn af Edel Langager, f. Nygaard, og Ebbe Langager, Sandvad, g. m. Anne Marie Nielsen, f. 30.-5.-1946 i Viborg. Bor i Silkeborg. Datter af Mie og Henry Nielsen, Aalestrup.

1 barn: Ann.

Ann Langager, f. 15.-1.-1968. Datter af Kurt og Marie Langager, f. Nielsen, Silkeborg.

Ilse Langager, f. 23.-6.-1946 i Ulsted. Datter af Edel Langager, f. Nygaard, og mejerist Ebbe Langager, Sandvad ved Slagelse, g. m. kontorist Jerry Philipsen, København.

1 barn: Jeanette.

Jeanette Philipsen, f. 30.-11.-1970. Datter af Ilse Philipsen, f. Langager, og kontorist Jerry Philipsen, København.

John Langager, f. 1.-10.-1950 i Løsning. Søn af Edel Langager, f. Nygaard, og mejerist Ebbe Langager, Sanvad ved Slagelse.

Ester Pouline Nygaard, f. 11.-10.-1928. Datter af forh. vognmand og handelsmand Anton Pedersen og Marie Nygaard, f. Thomsen, Ulsted, g. m. kontorist Ove Kondrup, f. 14.-10.-1929, Aalborg. Søn af Carla og Niels Chrestian Kondrup.

1 barn: Per Kondrup.

Per Kondrup, f. 12.-12.-1957. Søn af Ester Kondrup, f. Nygaard, og kontorist Ove Kondrup, Aalborg.

Ingrid Nygaard, f. 1.-11.-1931. Datter af forh. vognmand og handelsmand Anton Pedersen Nygaard og Marie Nygaard, f. Thomsen, Ulsted, g. m. ejendomshandler Kai Nielsen Ørtoft, f. 27.-1.-1929, Aabybro.

3 børn: Lone, Kasper, Vive.

Lone Ørtoft, f. 16.-9.-1956. Datter af Ingrid Ørtoft, f. Nygaard, og ejendomshandler Kai Nielsen Ørtoft, Aabybro.

Kasper Ørtoft, f. 30.-5.-1960. Søn af Ingrid Ørtoft, f. Nygaard, og ejendomshandler Kai Nielsen Ørtoft, Aabybro.

Vive Ørtoft, f. 30.-5.-1960. (Tvilling). Datter af Ingrid Ørtoft, f. Nygaard, og ejendomshandler Kai Nielsen Ørtoft, Aabybro.

Grd. Esben Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, f. 25.-3.-1896. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Mine Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing, g. m. Edith Pedersen, f. 3.-8.-1907 i »Overgaard«, V. Hassing. Datter af forh. grd. Peder Martinus Pedersen og Karoline Martine Pedersen, »Bakgaarden«, V. Hassing.

6 børn: Betty, Søren, Marthe, Bergithe, samt 2 børn, der døde som små.

Esben Pedersen overtog hjemmet »Nygaard« i 1929.

Betty Pedersen, f. 15.-11.-1930. Datter af grd. Esben Pedersen og Edith Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. forvalter Niels Rasmusen, »Højagergaard«, Slangerup, Sjælland.

3 børn: Torben, Anette, Arne.

Torben Rasmusen, f. 14.-9.-1958 på »Gaunø«, Næstved. Søn af Betty Rasmusen, f. Pedersen, og forvalter Niels Rasmusen, »Højmarkgaard«, Slangerup, Sjælland.

Arne Rasmusen, f. 14.-5.-1961. Søn af Betty Rasmusen, f. Pedersen, og forvalter Niels Rasmusen, »Højagergaard«, Slangerup, Sjælland.

Arne omkom ved et ulykkestilfælde den 11.-9.-1965.

Anette Rasmusen, f. 27.-4.-1968 på »Furebylille« ved Køge. Datter af Betty Rasmusen, f. Pedersen, og forvalter Niels Rasmusen, »Højagergaard«, Slangerup, Sjælland.

Grd. Søren Peter Pedersen, »Molehave«, Ø. Hassing, f. 28.-11.-1933. Søn af grd. Esben Pedersen og Edith Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing, g. m. lærerinde Margit Hansen, f. 22.-12.-1937. Datter af grd. Henning Hansen og Magda Hansen, Dorf.

1 barn: Karin.

Karin Pedersen, f. 6.-2.-1972. Datter af grd. Søren Peter Pedersen og Margit Pedersen, f. Hansen, »Molehave«, Ø. Hassing.

Sygeplejelærerinde Martha Pedersen, f. 25.-3.-1940. Datter af grd. Esben Pedersen og Edith Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær.

Bergith Pedersen, f. 23.-1.-1943. Datter af grd. Esben Pedersen og Edith Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. grd. Per Baastrup, »Søndergaard«, Brande, f. 10.-9.-1943. Søn af grd. Herluf Baastrup og Maren Baastrup, »Nygaard«, Brande.

2 børn: Peter, Erik.

Peter Braastrup, f. 10.-10.-1969. Søn af Bergith Baastrup, f. Pedersen, og grd. Per Baastrup, »Søndergaard«, Brande.

Erik Baastrup, f. 27.-8.-1971. Søn af Bergith Baastrup, f. Pedersen, og grd. Peter Baastrup, »Søndergaard«, Brande.

Forh. slagter Jens Pedersen Nygaard, Hov, f. 17.-5.-1897. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. Mary Yde, f. 9.-3.-1906. Datter af forh. fiskeskipper Chr. Jensen og Margrete Jensen, Hals.

Grd. Johannes Chr. Pedersen, »Møllegaarden«, Ulsted, f. 29.-8.-1898. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, og »Møllegaarden«, Ulsted, g. m. Krestine Marie Pedersen, f. 15.-8.-1901. Datter af forh. grd. Marthinus Pedersen og Marthine Pedersen, »Bakgaarden«, V. Hassing.

3 børn: Elly Marie, Søren Marthinus, Karen Margrethe.

Johannes Pedersen overtog slægtsgården »Møllegaarden« i 1929.

Elly Marie Pedersen, f. 23.-3.-1930. Datter af grd. Johannes Chr. Pedersen og Krestine Pedersen, »Møllegaarden«, Ulsted, g. m. cand. mag. Jens Aksel Andersen, f. 20.-3.-1932. Søn af bankdirektør Marius Andersen og Astrid Andersen.

Jens A. Andersen er lærer ved Katedralskolen i Odense.
3 børn: Niels Aksel, Johannes Bo, Susanne Marie.

Niels Aksel Andersen, f. 10.-8.-1957. Søn af Elly Marie Andersen, f. Pedersen, og cand. mag. Jens Aksel Jensen, lærer ved Katedralskolen i Odense.

Johannes Bo Andersen, f. 2.-10.-1961. Søn af Elly Marie Andersen, f. Pedersen, og cand. mag. Jens Aksel Andersen, lærer ved Katedralskolen i Odense.

Susanne Marie Andersen, f. 10.-8.-1963. Datter af Elly Andersen, f. Pedersen, og cand. mag. Aksel Andersen, lærer ved Katedralskolen i Odense.

Grd. Søren Marthinus Pedersen, »Hassinggaard«, V. Hassing, f. 31.-1.-1934. Søn af grd. Johannes Pedersen og Krestine Pedersen, »Møllegaarden«, Ulsted, g. m. Herdis Krogh, f. 13.-9.-1937. Datter af grd. Peter Krogh og Marie Krogh, Sta.

3 børn: Chrestian Krogh Pedersen, Henrik Krogh, Bergitte Krogh.

Krestian Krogh Pedersen, f. 26.-6.-1958. Søn af grd. Søren Marthinus Pedersen og Herdis Pedersen, f. Krogh, »Hassinggaard«, V. Hassing.

Henrik Krogh Pedersen, f. 18.-2.-1960. Søn af grd. Søren Marthinus Pedersen og Herdis Pedersen, »Bakgaarden«, V. Hassing.

Bergithe Krogh Pedersen, f. 8.-5.-1965. Datter af grd. Søren Marthinus Pedersen og Herdis Pedersen, f. Krogh, »Bakgaarden«, V. Hassing.

Karen Margrethe Pedersen, f. 10.-5.-1939. Datter af grd. Johannes Pedersen og Krestine Pedersen, »Møllegaarden«, Ulsted, g. m. farmaceut Per Søltoft, Gug ved Aalborg. Søn af apoteker Ejner Søltoft og Grethe Søltoft, forh. Hals.

3 børn: Peter, Anne Krestine, Martin Jakob.

Peter Søltoft, f. 21.-12.-1961. Søn af Karen Margrethe Søltoft, f. Pedersen, og farmaceut Per Søltoft, Gug ved Aalborg.

Anne Krestine Søltoft, f. 16.-6.-1964. (Tvilling). Datter af Karen Margrethe Søltoft, f. Pedersen, og farmaceut Per Søltoft, Gug ved Aalborg.

Martin Jakob Søltoft, f. 16.-6.-1964. (Tvilling). Søn af Karen Margrethe Søltoft og farmaceut Per Søltoft, Gug ved Aalborg.

Laurits Otto Pedersen, f. 8.-1.-1900. Søn af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær.

Laurits var i Canada i en del år, men blev syg derovre og kom hjem, kom til at hjælpe sin fader, som var kommunekasserer i Ulsted, overtog senere pladsen som kasserer. Sygdommen meldte sig igen, og han blev indlagt på Rigshospitalet, hvor han efter en vanskelig operation døde i 1947.

Marie Pedersen, f. 5.-5.-1903. Datter af forh. grd. Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, f. Sørensen, »Nygaard«, Ø. Hassing, g. m. forh. landmand Poul Jensen, »Skindbjergbak«, Ø. Hassing, f. 22.-12.-1902. Søn af Else og Søren Jensen, Ulsted.

Efter salg af ejendom har de flere år været bestyrer på doktor Stabenfeldts gård »Over-Randrup« ved Mariager, hvor de stadig bor.

Anne Lise Stapelfeldt, f. Jensen, f. 27.-11.-1924. Datter af Marie Jensen, f. Pedersen, og Poul Jensen, forh. »Skindbjergbak«, Ø. Hassing, g. m. doktor og prp. Svend Stapelfeldt, »Over-Randrup« ved Mariager, f. 1.-9.-1906 i Randers.

Doktor Stapelfeldt har været praktiseret læge i Ulsted i ca. 40 år.

Afdelingssygeplejerske Else Marie Røgeberg, f. Jensen, f. 10.-8.-1926. Datter af Marie Jensen, f. Pedersen, og bestyrer Poul Jensen, »Over-Randrup« ved Mariager, forh. grd. »Skindbjergbak«, Ø. Hassing, g. m. møbelpolstrer Jens Juritz, f. 10.-1.-1924. Bor i Oslo, Norge.

Rørlægger Carsten Jensen, f. 27.-10.-1924. Søn af Marie Jensen, f. Pedersen, og bestyrer Poul Jensen, »Over-Randrup« ved Mariager, forh. grd. »Skindbjergbak«, Ø. Hassing, g. m. Tove Breinholt, f. 26.-9.-1924. Bor i Mariager.

2 børn: Per Breinholt, Heide Breinholt.

Per Breinholt Jensen, f. 7.-7.-1964. Søn af rørlægger Carsten Jensen og Tove Breinholt, Mariager.

Heide Breinholt Jensen, f. 23.-6.-1968. Datter af rørlægger Carsten Jensen og Tove Breinholt Jensen, Mariager.

Helen Jensen, f. 10.-8.-1947. Datter af Marie Jensen, f. Pedersen, og bestyrer Poul Jensen, »Over-Randrup« ved Mariager, forh. grd. »Skindbjergbak«, Ø. Hassing, g. m. Walther Zurbuchen, f. 3.-7.-1947 i Svejs.

Campingpladsejer og købmand Svend Pedersen, Pass Lake Ontario, Canada, f. 28.-7.-1904. Søn af forh. gårdejer Søren Peter Pedersen og Svendmine Pedersen, »Nygaard«, Ø. Hassing Kær, g. m. Rita Doris Cashaback, f. 21.-10.-1917 i Canada. Datter af Isabella og Raymond Stekman, Canada.

1 barn: Donald Marion.

Donald Marion Pedersen, f. 16.-11.-1946. Søn af campingpladsejer og købmand Svend Pedersen og Rita Doris Pedersen, f. Cashaback, Pass Lake Ontario, Canada, g. m. Marion Eileen Stekman, f. 11.-1.-1948 i Canada.

